

२२२

1013

नामोरा

नमि

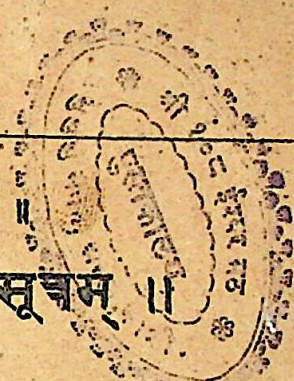
वि-र

वयस्व

गोप चि

का हेयता

५२ ३५३

त

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

अथ पातञ्जलयोगसूत्रम् ॥

—*—*—

ॐ श्रीगणेशाय नमः ॥

अथ योगानुशासनम् ॥ १ ॥

अथेत्यथमधिकारार्थः योगानुशासनं नामशास्त्रमधिकृतं वेदि-
तव्यम्योगः समाधिः सचसार्वभौमः चित्तस्थधर्मः क्षिप्तंमूढंवि-
क्षिप्तमेकाग्र्यंनिरुद्धमित्तिचित्तभूमयः तच्चविक्षिप्ते चेतसिविक्षेपोप-
सर्जनोभूतः समाधिर्नयोगपक्षे वर्ततेयस्त्वेकाग्रेचेतसि सङ्गतस-
र्थप्रदो तयतिप्रक्षिणोतिचक्षेत्रान् कर्मबंधनानिश्चययतिनिरोध-
मुभिमुखं करोतिससंप्रज्ञातोयोगइत्याख्यायते सचवितर्कानुगतो
विचारानुगत आनंदानुगतोस्मितानुगतइत्युपरिष्ठात् प्रवेदयि-
ष्यामः सर्ववृत्तिनिरोधेत्वसंप्रज्ञातः समाधिः तस्य लक्षणाभिधि-
त्स्येदं सूत्रमववृते ॥ १ ॥

योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः ॥ २ ॥

सर्वशब्दाग्रहणात्सम्प्रज्ञातोपियोगइत्याख्यायते चित्तं हि प्रख्या-
प्रवृत्तिस्थितिशीलत्वात् त्रिगुणप्रख्यारूपं हि, चित्तसत्त्वं, रजस्तमो-
भ्यांसंसृष्टं मुपैश्वर्यविषयप्रियं भवति, तदेव तमसानुविद्धमधर्माज्ञा-
नवैराग्यानैश्वर्योपगं भवति, तदेव प्रक्षीणमोहावरणं सर्वतः प्रदो-
दज्ञानानुप्राप्त्या धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्योपगं भवति त-
तोऽपि चित्तानोपगं भवति तत्परं प्रसंख्यानमित्याचक्षते ध्यायिनः चि-
त्ता हेतोरितरिणामिन्यप्रतिसंक्रमादर्शितविषया शुद्धार्चान्ताचस-

पुनश्चिन्तनः सक्तः

त्वगुणात्मिकाचेयम् चतो विपरीताविवेकस्यातिरित्युक्तस्यां-
 विरक्तं चित्तन्तामपि स्याति निरुणद्धितदवस्थं संस्कारोपगं-
 स निर्वीजः समाधिः, नतत्र किंचित्सम्प्रज्ञायतद्वत् + सम-
 द्विविधः सयोगश्चित्तवृत्तिनिरोधद्वतितदवस्थे चेतसि वि-
 भावाद्बुद्धिवोधात्मा पुरुषः किं स्वभाव इति ॥ २ ॥

तदाद्रष्टुः स्वरूपेव स्थानम् ॥ ३ ॥

स्वरूपप्रतिष्ठा, तदानींचितिशक्तिर्यथा कैवल्ये व्युत्थानचित्ते तु-
 सर्तितथापि भवन्ती न तथा, कथं तर्हि दर्शितविषयत्वात् ॥ ३ ॥

वृत्तिसारूप्यमितरत्र ॥ ४ ॥

व्युत्थानेयाः चित्तवृत्तयः तद्विशिष्टवृत्तिः । पुरुषः, तथाच सूत्रम्
 एकमेव दर्शनमिति, चित्तमयस्कांतमणिकल्पं सन्नि धिमाचोप-
 कारिदृश्यत्वेन स्वंभवति पुरुषस्य स्वामिनः, तस्माच्चित्तवृत्तिवोधे पु-
 रुषस्यानादिः सम्बन्धी हेतुः, ताः पुनर्निरोधव्यावहुत्वे सति चित्त-
 स्य ॥ ४ ॥

वृत्तयः पञ्चतयः क्लिष्टाः क्लिष्टाः ॥ ५ ॥

क्लेशहेतुकाः कर्माशयप्रचये चेतोभूताः क्लिष्टाः, स्याति विषया-
 गुणाधिकारविरोधिन्योऽक्लिष्टाः क्लिष्टप्रवाहपतिता अप्यक्लिष्टाः क्लि-
 ष्टच्छिद्रेष्वप्यक्लिष्टा भवन्ति अक्लिष्टच्छिद्रेषु क्लिष्टा इति तथानातो-
 यकाः संस्काराः वृत्तिरेव क्रियन्ते संस्कारै-
 स्कारचक्रमनिश्चयमावर्तते तदेवंभूतंचित्तमवसिताधि-
 कल्पेन व्यवतिष्ठते प्रलयं वा गच्छतीति ताः क्लिष्टाश्चाक्लि-
 ष्ठा वृत्तयः ॥ ५ ॥

प्रमाणविपर्ययविकल्पनिद्रास्मृतयः ॥ ६ ॥

तत्प्रत्यक्षानुमानागमाः प्रमाणानि ॥ ७ ॥

इन्द्रियप्रणालिकयाचित्तस्य वा^श स्त्वस्तूपरागात्तद्विषयासामान्यविशेषात्मनोर्यस्यविशेषावधारणप्रधानावृत्तिः प्रत्यक्षं प्रमाणं फलमविशिष्टः पौरुषेयश्चित्तवृत्तिबोधः बुद्धेः प्रतिसंवेदी पुरुष इत्युपरिष्ठादुपपादयिष्यामः अनुमेयस्तुल्यजाती येष्वनुवृत्तोभिन्नजातीयेभ्यो व्यावृत्तः सम्बन्धो यस्तद्विषयामान्यावधारणप्रधानावृत्तिरनुमानं यथा देशान्तरप्राप्तेर्गतिमच्चन्द्रतारकश्चैववत् विन्यस्याप्राप्तिरगतिः आप्ते न दृष्टो नुमितो वार्थः परत्र स्वबोधसंक्रांतये शब्दे नोपदिश्यते शब्दात्तदर्थविषयावृत्तिः श्रोतुरागमः यस्यैश्वर्येयार्थोक्तानदृष्टानुमितार्थः स आगमः भवते मूलवत्तद्विदुदृष्टानुमितार्थे निर्विस्मयः स्यात् ॥ ६ ॥ ७ ॥

विपर्ययो मिथ्या ज्ञानमतद्विरूपप्रतिष्ठम् ८

सकस्मान्नप्रमाणं यतः प्रमाणेन बाध्यते भूता^{प्रमाण} र्थविषयत्वात्प्रमाणस्य तत्र प्रमाणेन बाधनमप्रमाणस्य दृष्टं तद्यथा द्विचन्द्रदर्शनं स द्विषयेनैकचन्द्रदर्शनेन बाध्यते इति सेयं पञ्चपदाभवत्यविद्या अविद्यास्थितारागद्वेषाभिनिवेशाः क्लेशा इति एत एव स्वसंज्ञाभिस्तोमोहोमहामोहस्तामिश्रान्धतामिश्रइति एते चित्तमलप्रसङ्गाविधास्यन्ते ॥ ८ ॥

दृष्टानानुपातो वस्तुशून्यो विकल्पः ९ ॥

त्वप्रमाणोपारोहीन विपर्ययोपारोहीचवस्तु शून्यत्वेऽपि शब्दनापि चि^नद्विषयस्य वहारो दृश्यते तद्यथा चैतन्यं पुरुषस्य या हेत्येत्यदाचित्तिरेव पुरुषः तदा किमत्र केन व्यपदिश्यते भवति

चव्यपदेशेवृत्तिः यथाचैत्रस्यगौरितितथाप्रतिषिद्धवस्तुधर्मानिष्क्रि-
यः पुरुषः तिष्ठतिवाणः स्यात्यतिद्वति गतिनिवृत्तौधात्वर्थमात्रं
गम्यतेतृथानुत्पत्तिधर्मा पुरुषइतिउत्पत्तिधर्मस्याभावमात्रमवग-
म्यतेनपुरुषान्वयीधर्मः, तस्माद्विकल्पितः सधर्मस्तेनवास्तव्यव-
हारइति ॥ ६ ॥

अभावप्रत्ययालम्बानावृत्तिर्निद्रा ॥ १० ॥

साचसम्प्रबोधेप्रत्ययमर्शात्प्रत्ययविशेषः कथंमुखमहमस्व।सम्प्र-
सन्नमेमनः प्रज्ञामेविशारदौकरोतिदुःखमहमस्वाप्तंस्थानंमेम-
नोभ्रमत्यनवस्थितं गाढंमूढोऽमहस्वाप्तङ्गुह्णिमेगावाणि क्तांत-
मेचित्तंचलसंमुषितमिबतिष्ठतीति सखत्त्वयंप्रबुद्धस्यप्रत्ययमर्शो न
स्यात् असतिप्रत्ययानुभवे तदाश्रिताः स्मृतयस्तद्विषयानस्युः त-
स्मात्प्रत्ययविशेषोनिद्रासाचसमाधावितरप्रत्ययवन्निरोद्धयेति १०

अनुभूतविषयाऽसम्प्रमोषः स्मृतिः ॥ ११ ॥

किंप्रत्ययस्मृचित्तं स्मरति, आहोस्वित् विषयस्येति याद्वोपरक्तः
प्रत्ययो ग्राह्यग्रहणोभयाकारनिर्भासः, तथाजातीयकंसंस्कारमार-
भते, संस्कारः, स्वयंजकांजनः तदाकारमेवग्राह्यग्रहणोभयात्मि-
कांस्मृतिञ्जनयति तत्रग्रहणाकारपूर्वाबुद्धिः, ग्राह्याकारपूर्वा-
स्मृतिः, साचद्वयीभावितस्मर्तव्याचर्भावितास्मर्तव्याच, स्वप्ने भा-
वितस्मर्तव्याजायत्समयेत्वभावितस्मर्तव्ये, तिसर्वाः स्मृतयः प्र-
माणविपर्ययविकल्पनिद्रास्मृतीनामनुभवात् प्रभवन्तिसर्वाश्चै-
तावत्तयः सुखदुःखमोहात्मिकाः, सुखदुःखमोहासक्तेशे-
याः, सुखानुशयौरागः दुःखानुशयीद्वेषः मोहः पु-
ताः सर्वावृत्तयोनिरोद्धयाः, चासांनिरेवंसम्प्रज्ञातिवि-
र्भवति, असम्प्रज्ञातोवेति, अथासांनिरेधेकउपाय इति

अभ्यासवैराग्याभ्यान्तन्निरोधः ॥ १२ ॥

चित्तनदीनामोभयतोवाहिनीवहति कल्याणायवहति पापा-
यच्चयातुकैवल्यप्राग्भाराविवेकविषयनिम्नासाकल्याणवहासंसा-
रप्राग्भाराविवेकविषय निम्नापापवहातत्रद्वैराग्येणविषयस्रो-
तः खिलौक्रियते,विवेकदर्शनाभ्यासेनविवेकस्रो । तउद्भाव्यते
इत्युभयाधीनश्चित्त । वृत्तिनिरोधः ॥ १२ ॥

तत्रस्थितौयत्नोभ्यासः ॥ १३ ॥

चित्तस्यावृत्तिकस्य प्रशान्तवाङ्मितास्थितिः तदर्थः प्रयत्नोर्वीर्यमु-
त्साहः तत्सम्पिपादयिष्योतत्साधनानुष्ठानमभ्यासः ॥ १३ ॥

सतुदीर्घकालनैरन्तर्यसत्कारासेवितो-
दृढभूमिः ॥ १४ ॥

दीर्घकालासेवितः निरन्तरासेपितः तपमात्रह्यचर्येणविद्यया-
श्रद्धयाचसम्पादितः सत्कारवान्दृढभूमिर्भवतिव्युत्थानसंस्कारे-
ण द्रागित्येवानभिभूतविषयद्वत्यर्थः ॥ १४ ॥

दृष्टानुश्रविकविषयवितृष्णस्य वशीका-
रसंज्ञावैराग्यम् ॥ १५ ॥

वि-
त्व-
नापं दि-
का-
हंयोपादेयशून्यावशीकार संचावैराग्यम् ॥ १५ ॥

শ্রীমৎ বিষ্ণুনাথদেবঃ, ১৭৯১ বিষ্ণুনাথদেবঃ
শ্রীমৎ বিষ্ণুনাথদেবঃ, ১৭৯১ বিষ্ণুনাথদেবঃ

तत्परम्पुरुषस्यातेर्गुणवैतणाम् ॥ १६ ॥

दृष्टानुश्रविकविषयदोषदर्शीविरक्तः पुरुषदर्शनाभ्यासात्तच्छु-
द्धिप्रविवेकाप्यायितबुद्धिर्गुणोभ्योव्यक्ताव्यक्तधर्मकेभ्योविरक्तइति--
तत्त्वयवैराग्यन्तद्वयदुत्तरन्तत्ज्ञानप्रसादमात्रं यस्योदयेप्रत्युदि-
तस्यातिरेवंमन्यते प्राप्तप्रापणीयक्षीणाः क्षेतव्याः क्लेशाः क्षि-
न्नः श्लिष्टपक्षांभवसंक्रमोयस्याविच्छेदात् जनित्वास्त्रियतैमृत्वा
चजा ष्ठायतद्वृत्तिज्ञानस्यैवपराकाष्ठवैराग्यंएतस्यैवहिनांतरी-
यकं कैवल्यमिति अथोपायद्वयेननिरुद्धचित्तवृत्तेः कथमुच्यतेसं-
प्रज्ञातःसमाधिरिति ॥ १६ ॥

वितर्कविचारानन्दास्मितारूपानुगमात्स
मप्रज्ञातः ॥ १७ ॥

वितर्कः चित्तसालम्बनेस्थूलचाभोगः सूक्ष्मोविचारः आनन्दो
ल्हादः एकात्मिकासंविदस्मितातद्वप्रथमः चतुष्टयानुगतः स-
माधिः सवितर्कः द्वितीयोवितर्कविकलः सविचारः तृतीयोवि-
चारविकलः सानन्दः चतुर्थस्तद्विकलः अस्मितामात्रइतिसर्वये-
ते सालम्बनाः समाधयः अथासंप्रज्ञातसमाधिः किमुपायः किं
स्वभावोवेति ॥ १७ ॥

विरामप्रत्ययाभ्यासपूर्वः संस्कारशेषोऽन्यः ॥ १८ ॥

सर्ववृत्तिप्रत्यक्षमयेसंस्कारशेषोनिरोधश्चित्तस्य समाधि-
ज्ञातः तस्यपरवैराग्यमुपायः सालम्बनोस्वभ्यासस्तस्याधन-
नकल्प्यतद्वृत्तिविरामप्रत्ययोनिर्वस्तुकप्रसङ्गोक्तिः सचाय-
शून्यः यदभ्यासपूर्वचित्तंनिरालम्बनमस्मादप्राप्तमिवभवतीत्येव-

निर्वीजः समाधिसम्प्रज्ञातः सखल्वयं द्विविधउपायप्रत्ययोभ-
वप्रत्ययश्च तत्रोपायप्रत्ययोयोगिनांभवति ॥ १८ ॥

भवप्रत्ययोविदेहप्रकृतिलयानाम् ॥ १९ ॥

विदेहानां देवानां भवप्रत्ययः तैस्त्रिसंस्कारमात्रोपयोगेनचित्तं
नकैवल्यपदमिवानुभवतः स्वसंस्कारविपाकंतथाजातीयकमति
बाह्यंति तथा प्रकृतिलयाः साधिकारेचेतसिप्रकृतिलीनेकैवल्य-
पदमिवानुभवन्तियावन्नपुरावर्ततेअधिकारवशाच्चित्तमिति १९

**अद्वावीर्यस्मृतिस्माधिप्रज्ञापूर्वकवृत्तरे-
षां ॥ २० ॥**

उपायप्रत्ययोयोगिनांभवतिअद्वाचेतसः सम्प्रसादः साहजिकन-
मौबकल्याणी योगिनंपातितस्यअद्धानस्यविवेकार्थिनो वीर्यमु
पजायतेसमुपजातवीर्यस्यस्मृतिरुपतिष्ठते स्मृत्युपस्थानेचचित्त-
मनाकुलंसमाधीयते समाहितचित्तस्यप्रज्ञाविवेकउपावर्ततेयेन
यथावद्वस्तुजानातितदभ्यासात्तद्विषयाच्चवैराग्यादसम्प्रज्ञातः स
माधिर्भवतिते खलुनवयोगिनोमृदुमध्याधिमात्रोपायाभवन्तित
द्यथा मृदुपायोमध्योपायोऽधिमात्रोपायानां ॥ २० ॥

तीव्रसंवेगानामासन्नः ॥ २१ ॥

यद्वतितत्त्वमृदूपायोपिचिद्विधोमृदुसंवेगोमध्यसंवेगस्तीव्रसंवेग
इति तथामध्योपायस्तथाधिमात्रोपायइतितत्राधिमात्रोपाया-
विशेषलाभः समुद्धिफलंभवतीति ॥ २१ ॥

मृदुतीव्रोपाधिमात्रत्वात्ततोपिविशेषः २२

मृदुतीव्रोमध्यतीव्रोधिमात्रतीव्रइतिततोपिविशेषः तद्विशेषा-

अद्भुतौत्रसंवेगस्यासन्नः ततोमध्यतौत्र वेगस्यासन्नतरः तस्मा-
दधिमात्रतौत्रसंवेगस्याधिमात्रोपायस्याप्यासन्नतमः समाधिना-
मः समाधिफलंचेति ॥ २२ ॥ किमेतस्मादेवासन्नतमः समाधि-
र्भवतिअथास्यलामेभवतिअन्योपिक्वचिदुपायो न भवेति ॥ २२ ॥

ईश्वरप्रणिधानाद्वा ॥ २३ ॥

प्रणिधानाङ्गतिविशेषादावर्जित ईश्वरस्तमनुगृह्णात्यभिध्या-
नमात्रेण तदभिध्यानादपियोगिनः आसन्नतरः समाधिलाभः
फलंचभवतीति ॥ २३ ॥ अथ प्रधानपुरुषव्यतिरिक्तः कोयमौ-
श्वरो नामेति ॥

क्लेशकर्मविपाकाशयैरपरामृष्टः पुरुष- विशेष ईश्वरः ॥ २४ ॥

अविद्यादयः क्लेशाः कुशलाकुशलानिकर्माणि तत्फलं विपाक-
स्तदनुगुणावासनाआश्रयाः तेचमनसिवर्तमानाः पुरुषेव्यपदि-
श्यन्ते सहितत्फलस्यभोक्तेतियथाजयः पराजयोवायोद्धृषुवर्तमा-
नः स्वामिनिव्यपदिश्यतेयोह्यनेनभोगेनापरामृष्टः सपुरुषविशेषः
ईश्वरः कैवल्यप्राप्तास्तर्हिसन्तिचवद्वः कैवलिनः तेहित्रीणिवंध-
नानि क्त्वाकैवल्यप्राप्ताः ईश्वरस्यचतत्संबन्धेन भूतीनभावौ-
यथामुक्तस्य पूर्वावन्धकोटिः प्रज्ञायतनैवमौश्वरस्य यथावाप्रकृ-
तिलीनस्योत्तरावन्धकोटिः सम्भाव्यतनैवमौश्वरस्य सतुसदैवमु-
क्तः सदैवेश्वरइति योसौप्रकृष्टसत्त्वोपादानादौश्वरस्य
कउत्कर्षः सकिंसनिमित्तआहोस्त्रिनिर्मितइति तस्य
मित्तंशास्त्रंपुनः किंनिमित्तं प्रकृष्टसत्त्वनिमित्तंएतयोः शास्त्रोत्कर्षयोरीश्वरसरवेवर्तमानयोरनादिः संबन्धः एतस्मादेतद्वद्वतिसदै

वेश्वरः सदैवमुक्त इति तच्च तस्यैश्वर्यं साम्यातिशयविनिर्मुक्तं न ता-
वदैश्वर्यान्तरेण तदतिशय्यते यदेवाति शयिष्यात्तदेव तस्यात्त-
स्याद्यत्र काष्ठाप्राप्तिरैश्वर्यस्य सर्वेश्वरः न च तत्समानमैश्वर्यं म-
स्तिकस्मात् द्वयोः तुल्ययोरेकस्मिन् युगपत्कामितेऽर्थेन वमिदम-
स्तुपुराणमिदमस्त्विति एकस्य सिद्धावितरस्य प्राकृत्यविधातादून-
त्वं प्रसक्तं द्वयोश्च तुल्ययोर्युगपत् कामितार्थप्राप्तिनां स्ति अर्थस्य वि-
रुद्धत्वात् तस्माद्यदस्य साम्यातिशयविनिर्मुक्तमैश्वर्यं सर्वेश्वरः स-
च पुरुषविशेष इति किञ्च ॥ २४ ॥

तच्च निरतिशयं सर्वज्ञबीजम् ॥ २५ ॥

यदिदमतीतानागतप्रत्युत्पन्नप्रत्येकसमुच्चयातीन्द्रियग्रहणमल्प-
वद्वितिसर्वज्ञबीजमेतद्विवर्धमानं यच्च निरतिशयं स सर्वज्ञः अस्ति-
काष्ठाप्राप्तिः सर्वज्ञबीजस्य सातिशयत्वात्परिमाणवदितियत्र का-
ष्ठाप्राप्तिज्ञानस्य स सर्वज्ञः सच पुरुषविशेष इति सामान्यमात्रोपसं-
हारेक्तोपचयमनुमानं न विशेषप्रतिपत्तौ समर्थमितितस्य संज्ञा-
दिविशेषप्रतिपत्तिरागमतः पर्यन्वेष्ट्या तस्यात्मानुग्रहाभावेपि
भूतानुग्रहः प्रयोजनं ज्ञानधर्मीपदेशेन कल्पप्रलयमहाप्रलयेषु सं-
सारिणः पुरुषानुद्धारिण्यामौ तितथाचोक्तं आदिविद्वान्निर्मानचि-
त्तमधिष्ठाय कारुण्याद्भगवान्परमर्षिरासुरयेजिज्ञासमानायतनं
प्रोवाचेति ॥ २५ ॥

स एष पूर्वेषामपि गुरुः कालेनानवच्छेदा-

विद्वान् ॥ २६ ॥

पूर्वविद्वान् कालेनावच्छेद्यन्ते यत्नावच्छेदार्थेन कालो नो-
पावर्तते स एष पूर्वेषामपि गुरुः यथास्य सर्गस्यादौ प्रकर्षगत्यासिद्धः
तथापि क्रान्तसर्गा दिव्यपि प्रत्ये तस्य ॥ २६ ॥

तस्यवाचकः प्रणवः ॥ २७ ॥

वाच्य ईश्वरः प्रणवस्य किमस्य संकेतकृतं वाच्यवाचकत्वं अथ-
प्रदीपप्रकाशवदवस्थितमिति स्थितोऽस्य वाचकेन सह संबन्धः संके-
तस्त्वोऽश्वरस्य स्थितमेवार्थं अभिनयति यथावस्थितः पिता पुत्रयोः
सम्बन्धः सङ्केतेनावद्योत्यते अयमस्य पिता अयमस्य पुत्र इति सर्गा-
न्तरेऽपि वाच्यवाचकशब्दपेक्षस्तथैव सङ्केतः क्रियते सम्प्रतिप-
त्तिनित्यतया नित्यः शब्दार्थसम्बन्ध इत्यागमिनः प्रतिजानन्ते विज्ञा-
तवाच्यवाचकत्वस्य योगिनः ॥ २७ ॥

तज्जपस्तदर्थभावनम् ॥ २८ ॥

प्रणवस्य जपः प्रणवाभिधेयस्य चेश्वरस्य भावना तदस्य योगिनः प्र-
णवं जपतः प्रणवार्थं च भावयतश्चित्तमेकाग्रं सम्पद्यते तथा चोक्तम्
स्वाध्यायाद्योगमासीत योगारखाध्यायमामनेत् स्वाध्याययोगस-
म्पत्त्या परमात्मा प्रकाशते इति किंचास्य भवति ॥ २८ ॥

ततः प्रत्यक्चेतनाधिगमोऽप्यंतरायाभावश्च

येतावदन्तरायाः व्याधिप्रभृतयः तेषां तद्वद्विश्वरूपप्रणिधानान्न भव-
न्ति स्वरूपदर्शनमप्यस्य भवति यथैवेश्वरः पुरुषः शुद्धः प्रसन्नः केवलः
अनुपसर्गः तथायमपि बुद्धेः प्रतिसंवेदीयः पुरुष इत्येवमधिगच्छ-
ति अथ केऽन्तरायाः ये चित्तस्य विक्षेपकाः के पुनस्ते कियन्तो-
वेति ॥ २९ ॥

व्याधिस्थानसंशयप्रमादा लस्यादिवन्ति-

भ्रांतिदर्शनालब्धभूमिकत्वा नवस्थितानि

निचितविक्षेपास्तेऽन्तरायाः ॥ ३० ॥

नवान्तरायाश्चित्तस्य विक्षेपाः सहेतुचित्तवृत्तिभिर्भवन्त्येतेषामभा-

वेन भवन्ति पूर्वोक्ताश्चित्तवृत्तयः व्याधिर्ज्ञातुरसकरणवैषम्यं स्थानम-
 कर्मण्यता चित्तस्य संशयउभयकोटिस्पृक् विज्ञानं स्यादिदं एवं-
 नैवं स्यादिति प्रमादः समाधिसाधनानामभावनम् अलक्ष्यज्ञाय-
 स्य चित्तस्य च गुरुत्वादप्रवृत्तिः अविरतिश्चित्तस्य विषयसम्प्रयोगा-
 त्मागर्हः भ्रान्तिदर्शनं विपर्ययज्ञानम् अलक्ष्यभूमिकत्वं समाधिभूमे-
 रलाभः अनवस्थितत्वं यल्लब्धायां भूमौ चित्तस्या प्रतिष्ठा समाधि-
 प्रतिलम्भे हि सति तदवस्थितं स्यादिति एते चित्तविच्छेपानवयोग-
 मत्ताः योगप्रतिपक्षा योगान्तराया हूत्यभिधीयन्ते ॥ ३० ॥

दुःखदौर्मनस्याङ्गमेजयत्वश्वास प्रश्वा-
 साविच्छेपसहभुवः ॥ ३१ ॥

दुःखमाध्यात्मिकम् आधिभौतिकं आधिदैविकं च येनाभिहताः
 प्राणिनस्तदुपघाताय प्रयतन्ते तत् दुःखदौर्मनस्य इच्छाभिवा-
 ताच्चेतसः क्षोभः यदङ्गान्येजयतिकं पयति तदङ्गमेजय त्वस्मागो-
 यद्वाह्यं वायुमाचामतिसप्रश्वासः यत्कौष्ठं वायुन्निश्चारयतिसप्र-
 श्वासः एते विच्छेपसहभुवो विच्छिन्नचित्तस्यैते भवन्ति समाहितचि-
 त्तस्यैते न भवन्ति अथैते विच्छेपाः समाधिप्रतिपक्षाः ^{समाधिभूमे} तास्यां सवै-
 षम्याभ्यां निरोद्धव्याः । तत्राभ्यासस्य विषयमुपसंहरन्निदमाह ३१

तत्प्रतिषेधार्थमेकतत्त्वाभ्यासः ३२ ॥

विच्छेपाप्रतिषेधार्थमेकतत्त्वावलंबनं चित्तमभ्यसेत्यस्य तु प्रत्यर्थनि-
 यतं प्रत्ययमात्रज्ञानिकं च चित्तन्तस्य सर्वमेव चित्तं एकाग्रं नास्त्येव-
 विच्छिन्नं यदि ^{प्रतिपक्षाः} तद्विच्छेपः प्रत्याहृत्य एकस्मिन्नर्थे समाधीयते तदा-
 भवत्येकाग्रमित्यतो न प्रत्यर्थनियतं योपि सदृशप्रत्ययप्रवाहेण चि

तमेकाग्रमन्यतेतस्यैकाग्रतायदिप्रवाहचित्तस्यधर्मः तदैकाना-
 स्तिप्रवाहचित्तं क्षणिकत्वात् अथप्रवाहांशस्यैवप्रत्ययस्यधर्मः स
 सर्वः सदृशप्रत्ययप्रवाहीवाविसदृशप्रत्ययप्रवाही वाप्रत्ययनियत
 त्वादेकाग्र एवेतिविचित्रचित्तानुपपत्तिः तस्मादेकमनेकार्थमव-
 स्थितंचित्तमितियदि चचित्तेनैकेनान्विताः स्वभावभिन्नाः प्रत्य-
 याकायेरन् अथकथमन्य प्रत्ययदृष्टस्यान्यः स्मर्ताभवेत् अन्यप्रत्ययो-
 पचित्तस्यचकर्माशयस्यान्यः प्रत्ययउपभोक्ताभवेत् कथंचित्समा-
 धीयमानमप्येतद्गोमयपायसौयं न्यायमाक्षिपति किंच स्वात्मानु-
 भवापङ्गवः चित्तस्यान्यत्वे प्राप्नोति कथंयदहमद्राक्षंतत्स्पृशा-
 मियच्चास्पृक्षन्तत्पृक्षामीतिअहमितिप्रत्ययः कथमत्यन्तभिन्नेषु
 चित्तेषुवर्तमानः सामान्यमेकंप्रत्ययिनमा श्रयेतस्वानुभवग्राह्य-
 स्थायमभेदात्मा अहमितिप्रत्ययः नचप्रत्यक्ष स्यमाहात्म्यमप्रमा-
 णांतरेणामिभूयते प्रमाणांतरंचप्रत्यक्षवलेनैवव्यवहारंनभते त-
 स्मादेकमनेकार्थं मवस्थितंचचित्तंयस्येदंशास्तेषां परिकर्मनि-
 र्दिश्यतेतत्कथम् ॥ ३२ ॥

**मैत्रीकरुणासुदितोपेक्षाणां सुखदुःखपुराया
 पुरायविषयाणां भावनातश्चित्तप्रसादनम् ३३**

तत्र सर्वप्राणिषु सुखसंभोगापन्नेषु मैत्रीभावयेत् दुःखितेषु करु-
 णां पुरयात्मकेषु सुदितां अपुण्यगौलेषु पेक्षां एवमस्य भावयतः
 शुद्धो धर्म उपजायते ततश्च चित्तस्य सीदति प्रसन्नमैकाग्रस्थितिप-
 दं लभते ॥ ३३ ॥

प्रच्छेदनविधारणाभ्यां वा प्राणायामः ॥ ३४ ॥

कौष्ठस्य वायोर्नासिकापुटाभ्यां प्रयत्नविशेषाद्वसनं प्रच्छेदनं वि-
 धारणं प्राणायामः ताभ्यां वासनसः स्थितिसंपादयेत् ॥ ३४ ॥

विषयवतीवाप्रवृत्तिरुत्पन्नामनसः स्थि-
तिनिवन्धनी ॥ ३५ ॥

नासिकाग्रधारयतोऽस्ययात्रिव्यगन्धसंविद्भागन्धप्रवृत्तिः जि-
ह्वाग्रेरससंवित् तालुनिरूपसंवित् जिह्वामध्येस्पर्शसंवित् जि-
ह्वामूलेशब्दसंवित् हृत्पथे ताः प्रवृत्तय उत्पन्नाश्चित्तस्थितौ निवन्ध-
निसंश्रयविधमन्तिसमाधिप्रज्ञायांचहारीभवन्तीति एतेन चन्द्रा-
दित्यग्रहमणिप्रदीपरत्नादिषु प्रवृत्तिरुत्पन्नाविषयस्य वैवेचितव्या-
यद्यपि तत्तच्छास्त्रानुमानाचार्योपदेशैरवगतमर्थतत्त्वसङ्गतमेव भ-
वति एतेषां यथाभूतार्थप्रतिपादनसामर्थ्यात्तथापि यावदेकदेशो-
पेक्षसित् न स्वकरण संवेद्यो भवति तावत्सर्वपरोक्षमिव अपवर्गा-
दिषु सूक्ष्मेष्वर्थेषु न दृढां बुद्धिसमुत्पादयति तस्माच्छास्त्रानुमानाचा-
र्योपदेशोपोद्बलनार्थमेवावश्यं कश्चिद्विशेषः प्रत्यक्षोक्तव्यः तत्र त-
दुपदिष्टार्थैकदेशप्रत्यक्षत्वे सति सर्वसुसूक्ष्मविषयमप्यापवर्गात् श्र-
द्धोयते एतदर्थमेवेदं चित्तपरिकर्मनिदृश्यते अनियतासुवृत्तिषु त-
द्विषयायां वशीकारसंज्ञायामुपजातायांसमर्थः स्यात् तस्य तस्या-
र्थस्य प्रत्यक्षोक्तकरणायैति तथाच सति श्रद्धावीर्यस्मृतिसमाधयः अ-
स्याः प्रतिबन्धेन भविष्यन्तीति ॥ ३५ ॥

विशोकावाज्योतिश्चती ॥ ३६ ॥

प्रवृत्तिरुत्पन्नामनसः स्थितिनिवन्धनीति अनुवर्तते ह्ययमुण्डरो-
के धारणातोयाबुद्धिसंवितः बुद्धिसत्त्वहिमास्वरमाकाशकल्पंत-
स्थितिर्विशोकावाज्यवृत्तिः सूर्येन्दुग्रहमणिप्रभारूपाकारेण विकल्प-
ते तथास्मितायां तमापन्नचित्तं निस्तरङ्गमहोदधिकल्पं शान्तम-
नन्तमस्मितामात्रं भवति यत्र दमुक्तं तमगुमात्रमत्मानमनुवि-

द्यास्मीति एवन्तावत्सम्प्रजानीतेदृष्टे षाड्वयीविशोका विषयव-
तोऽस्मिन्नामात्रं च प्रवृत्तिर्ज्योतिष्मतीत्युच्यतेययायोगिनश्चित्तं-
स्थितिपदंलभतइति ॥ ३६ ॥

स्वप्ननिद्राज्ञानालंबनंवा ॥ ३७ ॥

स्वप्नज्ञानालंबनंनिद्राज्ञानालंबनंवातदाकारंयोगिनश्चित्तस्थि-
तिपदंलभतेइति ॥ ३७ ॥

यथाभिमतध्यानाद्वा ॥ ३८ ॥

यदेवाभिमतंतदेवध्यायेत् तत्रलब्धस्थितिकमन्यत्रापिस्थिति-
पदं लभत इति ॥ ३८ ॥

परमाणुपरममहत्त्वान्तोऽस्यवशीकारः ३९

सूक्ष्मेनिविशमानस्यपरमा खवंतंस्थितिपदंलभतइति स्थूलेनि-
विशमानस्यपरममहत्त्वांतंस्थितिपदंचित्तस्यएवंतामुभयोर्कोटिम-
नुभावतोयोस्याप्रतिवातः सपरोवशीकारः तद्वशीकारात्परिपूर्ण-
योगिनश्चित्तन्नपुनरभ्यासकृतंपरिकर्मापेक्षतइति अथलब्धस्थिति
कस्यचेतसः किंस्वरूपाकिंविषयावासमापत्तिरितितदुच्यते ३९ ॥

क्षीणवृत्तेरभिजातस्येवमणेरुहीत्यह-

णग्राह्येषुतत्स्थितदञ्जनतासमापत्तिः ४०

क्षीणवृत्तेरिति प्रत्यक्षमितप्रत्ययस्येत्यर्थः अभिजातस्येवमणेरि-
तिदृष्टांतोपादानंयथास्फटिकउपाश्रयभेदात् तत्तद्रूपोपाश्रय-
श्रयरूपाकारेणनिर्भासते तथाग्राह्यालंबनोपरतश्चित्तग्राह्य स-
ममापन्नं ग्राह्यस्वरूपाकारेणनिर्भासते भूतसूक्ष्मोपरतंभूतसू-
क्ष्मसमापन्नं भूतमृक्षस्वरूपाभासंभवति तथा स्थूलालंबनोपर

क्तं स्थूलरूपसमापन्नं स्थूलरूपाभासंभवति तथा विश्वभेदोपर-
 क्तं विश्वभेदसमापन्नं विश्वरूपाभासंभवति तथा ग्रहणेष्वपी-
 द्विवेष्वपि द्रष्टव्यं ग्रहणालंबनोपरक्तं ग्रहणसमापन्नं ग्रहणस्वरू-
 पाकारेण निर्भासते तथा ग्रहीतृपुरुषालंबनोपरक्तं ग्रहीतृपुरुष-
 समापन्नं ग्रहीतृपुरुषस्वरूपाकारेण निर्भासते तथा मुक्तपुरुषा-
 लम्बनोपरक्तं मुक्तपुरुषसमापन्नं मुक्तपुरुषस्वरूपाकारेण निर्भासते
 तदेवमभिजात मणिकल्पस्य चेतसो ग्रहीतृग्रहणयाह्वेषु पुरुषेन्द्रि-
 भूतेषु यातत्स्थितदंजनतातेषु स्थितस्य तदाकारापत्तिः सा समा-
 पत्तिरित्युच्यते ॥ ४० ॥

शब्दभाषा

तत्र शब्दार्थज्ञानविकल्पैः सङ्कीर्णां सवित-
 कां समापत्तिः ॥ ४१ ॥

तद्यथा गौरिति शब्दो गौरित्यर्थो गौरिति ज्ञानमित्यविभागेन वि-
 भक्तानामपि यद्गृह्यते विभज्यमानाश्चान्ये शब्दधर्मा अन्येऽर्थधर्मा
 अन्ये विज्ञानधर्मा इत्येतेषां विभक्तः पन्थाः तत्र समापन्नस्य योगि-
 नो यो गवाद्यर्थः समाधिप्रज्ञायां समाकूटः स चेच्छब्दज्ञानविक-
 ल्पानुविधौ पावर्तते सा संकीर्णा समापत्तिः सवितर्कोत्युच्यते य-
 दा पुनः शब्द संकेतस्मृतिपरिशुद्धौ श्रुतानुमानज्ञानविकल्पशु-
 न्यायाम् समाधिप्रज्ञायाम् स्वरूपमात्रेणावस्थितोऽर्थस्तत्स्वरूपा
 कारमात्रतयैवावच्छिद्यते सा च निर्वितर्का समापत्तिः तत्परम-
 त्वं तत्श्रुतानुमानयोर्वीजम् ततः श्रुतानुमाने प्रभवतः न च
 श्रुतानुमानो ज्ञानसहभूतं तद्दर्शनं तस्मादसंकीर्णं प्रमाणांतरेण यो-
 गिनो निर्वितर्कं समाधिस्थं दर्शनमिति निर्वितर्कायाः समापत्ते-
 रस्याः सूत्रे लक्षणं द्योत्यते ॥ ४१ ॥

स्मृतिपरिशुद्धीस्वरूपशून्येवार्थमात्रनि-
र्भासानिर्वितर्का ॥ ४२ ॥

याशब्दमकेतश्रुतानुमानज्ञानविकल्पस्मृतिपरिशुद्धीयाद्यस्व-
रूपोपरत्ता। प्रज्ञास्वमिव प्रज्ञारूपं ग्रहणात् त्वत्कृत्यक्तापदार्थमात्रस्व-
रूपा याद्यस्वरूपपन्नेव भवति सानिर्वितर्का समापत्तिः तथाच
व्याख्याता तस्या एकबुद्ध्युपक्रमोच्चार्यात्मा अणुपचयविशेषात्मा ग-
वादिर्घटादिर्वालोकाः सच संस्थानविशेषौ भूतसूक्ष्माणां साधार-
णोधर्मभात्मभूतः फलेन व्यक्तेनानुमितः स्वव्यञ्जकांजनः प्रादुर्भ-
वति धर्मान्तरो दयश्चतिरो भवति स एष धर्मोऽवयवीत्युच्यते
यो सावेकश्च महाश्च अणीयाश्च स्पर्शवांश्च क्रियाधर्मकश्च अनित्य-
श्च तेनावयविनाव्यवहाराः क्रियन्ते यस्य पुनरवस्तुकः सपुचयवि-
शेषः सूक्ष्मचकारणमनुपलभ्यन्तस्यावयव्यभावात् अतद्रूपप्रति-
ष्ठमिथ्याज्ञानमिति प्रायेण सर्वमेव प्राप्तं मिथ्याज्ञानमपि किं स्यात्
विषयाभावात् यद्यदुपलभ्यते तत्तदवयवित्वेनाघातं तस्मादस्य
वयवी यो महत्त्वादिव्यवहरापन्नः समापत्तेर्निर्वितर्काया विषयो
भवति ॥ ४२ ॥

एतयैव सविचारा निर्विचाराच सूक्ष्म-
विषया व्याख्याता ॥ ४३ ॥

तत्र भूतसूक्ष्मे प्रभिव्यक्तधर्मकेषु देशकालनिमित्ता नुभवावच्छिन्ने
पुया समापत्तिः सा सविचारित्युच्यते तत्राप्येकबुद्धिनिर्भासानिर्वितर्का
तधर्मविशिष्टं भूतसूक्ष्ममालम्बनीभूतं समाधिपन्नं तत्राप्येवोदितं
यापुनः सर्वथा सर्वतः शांतोदितं व्यर्प्येष्ट्यधर्मानवच्छिन्नेषु सर्वध-
र्मानुपातिषु सर्वधर्मात्मकेषु समापत्तिः सानिर्विचारेत्युच्यते ए-

वस्वरूपं हितं तत्सूक्ष्मं एतन् नैव स्वरूपेणालंबनीभूतमेव समाधिपूजा
स्वरूपमुपरं जयति प्रज्ञा च स्वरूपशून्यैव अर्थमात्राय दामवति तदा
निर्विचारी त्युच्यते तत्त्वमहद्वस्तुविषया सवितर्कानिर्वितर्कानि च सू-
क्ष्मविषया सविचारानिर्विचारा च एवमुभयोरित्यैव निर्वितर्कया
विकल्पहानिर्व्याख्यातेति ॥ ४३ ॥

सूक्ष्मविषयत्वं चालिङ्गपर्यवसानम् । ४४ ।

पार्थिवस्याणोर्गन्धतन्मात्रं सूक्ष्मो विषयः आप्यस्य रसतन्मात्रं नैज
सस्वरूपतन्मात्रं स्वायद्योयस्य स्पर्शतन्मात्रं माकाशस्य शब्दतन्मात्र-
मितितेषामहंकारः अस्यापि लिङ्गमात्रं सूक्ष्मो विषयः लिङ्गमात्र-
स्याप्यलिङ्गं सूक्ष्मो विषयः न चालिङ्गात्परं सूक्ष्ममस्ति नन्वस्ति पुरुषः
सूक्ष्म इति सत्यं यथा लिङ्गात्परमलिङ्गस्य सूक्ष्मं न चैव पुरुषस्य किं
तु लिङ्गस्यान्वयिज्ञाकरणं पुरुषो न भवति हेतुस्तु भवतीति अतः प्रधा-
ने सूक्ष्मं निरतिशयं व्याख्यातं ॥ ४४ ॥

ता एव सबीजः समाधिः ॥ ४५ ॥

ताश्च तत्संख्यामापन्नयोर्बाह्वस्तु बीजा इति समाधिरपि सबीजः त-
च्च स्थूलैर्ये सवितर्कानिर्वितर्कः सूक्ष्मैर्ये सविचार इति चतुर्भिः पसं-
ख्यातः समाधिरिति ॥ ४५ ॥

निर्विचारवैशारद्ये अध्यात्मप्रसादः ४६

अशुद्ध्यावरणमन्तापि तस्य प्रकाशात्मनो बुद्धिसत्त्वस्वरजस्तमो-
भ्यामनभिभूतः स्वच्छः स्थितिप्रवाहो वैशारद्यं यदा निर्विचारस्य
समाधौ स्थितमिदं जायते तदा योगिनो भवति अध्यात्मप्रसादः
भूतार्थविषयः क्रान्तिमात्रं नुरोधिसफुटप्रज्ञालोकः तदा चोक्तं प्रज्ञाप्र-
सादमासन्नं अशीत्यः शोचो तो जनान् भूमिष्ठानिवशैः तस्यः सर्वा-
न्प्राज्ञानि पश्यति ॥ ४६ ॥

ऋतम्भरातचप्रज्ञा ॥ ४७ ॥

तस्मिन्स नाहितचित्तस्ययाप्रज्ञाजायतेतस्याऋतंभरेतिसंज्ञाभवति अन्वयाच्चसासत्यमेवविभर्तिनतत्रविपर्यासज्ञानगन्धोप्यस्तां तितथाचोक्तं आगमेनानुमानेनध्यानाभ्यासरसेनचत्रिधाप्रकल्पयन्प्रज्ञालभतेयोगमुत्तममितिसापुनः ॥ ४७ ॥

श्रुतानुमानप्रज्ञाभ्यामन्य विषयाविशेषार्थत्वात् ॥ ४८ ॥

श्रुतमोगमविज्ञानन्तस्मात्मान्य विषयन्नद्यागमेनशक्योविशेषोभिधातुं कस्मात् नहिविशेषणकृतसंकेतः शब्दइतितथानुमानसामान्य विषयमेव यत्प्रामाण्यस्तत्रगतिः यत्प्रामाण्यस्तत्रनभवतिगतिरित्युक्तम् अनुमानेनव सामान्येनोपसंहारः तस्माच्छ्रुतानुमानविषयो न विशेषः कश्चिदस्तीति नचास्यसूक्ष्मव्यवहितविप्रकृष्टस्यवस्तुनोलोकप्रत्यक्षेणग्रहणम् नचास्यविशेषस्याप्रमाणकस्याभावोस्तीति समाधिप्रज्ञानिर्ग्राह्यएवसविशेषोभवतिभूतसूक्ष्मगतोवा पुरुषगतोवा तस्माच्छ्रुतानुमानप्रज्ञाभ्यामन्यविषयासाप्रज्ञाविशेषार्थत्वादिति । समाधिप्रज्ञाप्रतिबन्धयोगिनः प्रज्ञाकृतः संस्कारो नवोनवोजायते ॥ ४८ ॥

तज्जः संस्कारोऽन्यसंस्कारप्रतिबन्धी ४९

समाधिप्रज्ञाभवः संस्कारोव्युत्थानसंस्काराशयस्वाधते व्युत्थानसंस्काराभिभवात् तत्प्रभवाः प्रत्ययानभवन्ति प्रत्ययैरिधिसमाधिरुपतिष्ठतेततः समाधिप्रज्ञा ततः प्रज्ञाकृताः संस्कारा इति नवः संस्काराशयोजायते ततः प्रज्ञाततश्चसंस्कारा इति कथमसौ संस्कारातिशयश्चित्तसाधिकात्तन्नकरिष्यतीति नतेप्रज्ञा-

कृताः संस्काराः क्लेशजयेहेतुत्वात् चित्तमधिकारविशिष्टं कुर्व-
न्निचितं हिते स्वकार्यादवसादयन्ति स्यातिपर्यवसानं हि चित्त-
चेष्टितमिति किञ्चास्य भवति ॥ ४६ ॥

तस्यापि निरोधे सर्वनिरोधान्निर्वीजः स-
माधिः ॥ ५० ॥

सन केवलं समाधिप्रज्ञाविरोधी प्रज्ञाकृतानां संस्काराणां अपि-
प्रतिबन्धो भवति कस्मान्निरोधजः संस्कारः समाधिजान् संस्का-
रान् बाधत इति निरोधस्थितिकालक्रमानुभवेन निरोधचित्तकृतसं-
स्कारास्तत्त्वमनुमेयम् । व्युत्थाननिरोधसमाधिप्रभवैः सह कैव-
ल्यभागीयैः संस्कारैश्चित्तस्वस्याप्रकृतावस्थायां प्रविकीयते
तस्मात्ते संस्काराश्चित्तस्याधिकारविरोधेन स्थितिहेतवो यस्माद-
वमिताधिकारं सह कैवल्यभागीयैः संस्कारैश्चित्तं विनिवर्तते त-
स्मिन्निवृत्ते पुरुषः स्वरूपप्रतिष्ठः अतः शुद्धमुक्त इत्युच्यते ॥ ५० ॥

इति पातञ्जले सांख्यप्रवचने योगशास्त्रे
समाधिपादः ॥ प्रथमः १ ॥

उद्दिष्टः समाहितस्य योगः कथं व्युत्थितचित्तोपि योगयुक्तः
स्यादित्येतद्वारभ्यते ॥

तपः स्वाध्यायेश्वरप्रणिधानानि क्रियायोगः १

नातपस्विनो योगः सिध्यति, अनादिकर्मक्लेशवासुनाविश्रयप्र-
त्युत्थानविषयजालावाशुभिर्नृन्तिरेण तपः सखीदमापद्यते इति
तपसउपादानम् । तच्च चित्तप्रसादनमबाधमानमनेनासेव्यमि-
ति मन्यते । स्वाध्यायः प्रणिधानादिपवित्राणाञ्चपः मोक्षशास्त्राध्य-
यनं वा । ईश्वरप्रणिधानम् सर्वक्रियाणां परमगुरावर्पणम् तत्फल-
संन्यासी वा ॥ १ ॥

सहिक्रियायोगः समाधिभावनार्थः क्लेशतनूकरणार्थश्च ॥ २ ॥

सहिच्चासेव्यमानः ^{किवात्माः} समाधिभावयति क्लेशांश्च प्रतनूकरोति । प्रतनूकृतान् क्लेशान् प्रसंख्यानाग्निना दग्धबीजकल्पान् प्रसवधर्मिणः करिष्यतीति । तेषां तनूकरणात्पुनः क्लेशैरपरास्मृष्टासत्त्वपुरुषान्यतामात्रव्यातिः सूक्ष्माप्रज्ञासमाप्ताधिकाराप्रतिप्रसवायकल्पिष्यते इति । अथ के क्लेशाः कियन्तो वेति ॥ २ ॥

अविद्यास्मितारागद्वेषाभिनिवेशाः पञ्चक्लेशाः ॥ ३ ॥

क्लेशा इति पञ्चविपर्ययाद्बल्यर्थः ते स्यन्दमाना गुणाधिकारं दृढयन्ति परिणामसवस्थापयन्ति कार्यकारणस्रोत उन्नमयन्ति परस्परानुग्रहतं त्रीभूत्वा कर्मविपाकं चाभिनिर्हरन्ति इति ॥ ३ ॥

अविद्याक्षेत्रमुत्तरेषाम्प्रसुप्ततनुविच्छिन्नोदाराणाम् ॥ ४ ॥

अत्राविद्याक्षेत्रं प्रसवभूमिरुत्तरेषामस्मितादीनां चतुर्विधकल्पितानाम्प्रसुप्ततनुविच्छिन्नोदाराणां तत्रकाप्रसुप्तिः चेतसि शक्तिमात्रप्रतिष्ठानां बीजभावोपगमः । तस्य प्रबोधश्चात्मस्वने संमुखीभावः प्रसंख्यावततो दग्धक्लेशबीजस्य संमुखीभूतस्यात्मस्वनेनासौ पुनरस्ति दग्धबीजस्य कुतः प्ररोह इति । अतः क्षीणक्लेशः कर्मरमदेहद्वल्युच्यते तत्रैव सा दग्धबीजभावाः पञ्चभीकान्यवेति सतां क्लेशानां तदा बीजसामर्थ्येण प्रसुप्तिविषयस्य संमुखीभावेऽपि सति न भवत्येषां प्रबोध इत्युक्ता प्रसुप्तिर्बोधबीजानामप्ररोहश्च तनुत्वमुच्यते । प्रतिपक्षभावो नोपहृताः क्लेशास्तनवो भव

नितथाविच्छिद्यविच्छिद्यतेन तेनात्मना पुनः समुदाचरन्तीति ।
 विच्छिन्नाः कथं रागकाले क्रोधस्यादर्शनात् । न हि रागकाले क्रो-
 धः समुदाचरति रागश्च क्वचिदृश्यमानो न विषयान्तरे नास्ति नैकस्यां
 स्त्रियां चैवोरक्तवृत्तिष्वन्यासु स्त्रोषु विरक्तः किन्तु तत्र रागोक्तवृत्तिः
 अन्यत्र भविष्यद्वृत्तिरिति सहितं दाप्रसुप्ततनुविच्छिन्नो भवति वि-
 षये योक्तवृत्तिः सदृशः सर्व एवैतं शब्दविषयत्वव्याप्तिरक्रामन्ति
 कस्तर्हि विच्छिन्नः प्रसुप्ततनुरुदागोवाक्ते शब्दो उच्यते सत्यमेवै-
 त् किन्तु विशिष्टानामेवैतेषां विच्छिन्नादित्वं यथैव प्रतिपन्नभाव-
 नातो निवृत्तस्तथैव स्वव्यञ्जकाश्रयेणाभि व्यक्तवृत्तिः सर्व एवामोक्तं
 शास्त्रविद्याभेदाः कस्मात्सर्वेषु च विद्यैवाभिभवते यदविद्यया इत्स्वा-
 कार्यं तत्तदेवानुशेरते क्ते शास्त्रविषयां सप्रत्ययकाले उपलभ्यन्ते तत्रा-
 श्रयाश्चाविद्यामनुधीयन्त इति । तथा विद्यास्वरूपमुच्यते ॥ ४ ॥

**अनित्याशुचिदुःखानात्मसुनित्यशुचिसु-
 खात्मखातिरविद्या ॥ ५ ॥**

अनित्ये कार्ये नित्यव्याप्तिः । तद्यथा ध्रुवापृथिवीध्रुवासचन्द्रता-
 रकादौः अमृतादिकौकस इति । तथा शुचौ परमवोभक्ते कार्ये-
 शुचिख्यातिः । उक्तञ्च स्थानाद्बीजादुपष्टम्भान्निः स्यन्दाग्निधना-
 दपि कायमाधेयशौचत्वात्पण्डिताश्च शुचिं विदुः । इत्यशुचौ शु-
 चिख्यातिर्दृश्यते न वेव शशाङ्कलेखा कमनीयेयं कन्यामध्वमृताव-
 यवनिर्मितेव चन्द्रमित्त्वानिः सृतेव ज्ञायते नीलोत्पलपत्रायता-
 नीलान्नभ्यां लोचनाभ्याञ्जीवलोकमाश्रयासयन्ती वेति कस्य के-
 नाभिसम्बन्धः । भवति चैव शुचौ शुचि विषयां सप्रत्यय इति ए-
 तेनापुण्ये पुण्यप्रत्ययस्यैवा नर्थे चार्थप्रत्ययो व्याख्यातः तथा दुः-
 खसुखख्यातिर्वक्ष्यति परिणामतापसंस्कारदुःखैर्गुणवृत्तिविरो-
 धाच्च दुःखमेव सर्वं विवेकिन इति तत्र सुखख्यातिरविद्या तथा च-

नात्मन्यात्मव्यातिवांछांपकरणेषु चेतना चेतनेषु भोगाधिष्ठाने-
वाशरीरे पुरुषोपकरणे वा मनसि च नात्मन्यात्मव्यातिरितितथैत-
दचोक्तं व्यक्तमव्यक्तं वा सत्त्वात्मत्वेनाभिप्रतीयतस्य सम्पदमनु-
नन्दत्यात्मसम्यग्मन्वानस्तस्य व्यापदमनुशोचत्यात्मव्यापदं मन्वा-
नः सर्वप्रतिबुद्धदृष्टेषां चतुष्पदाभवत्यविद्यामूलमस्य क्लेशसत्ता-
नस्य कर्माशयस्य च सविपाकस्येति तस्याश्चामिवा गोष्पदबहुस्तु स-
त्त्वं विज्ञेयम् । यथानामिभोमिवाभावो न मित्रमात्रं किन्तु तद्वि-
रुद्धः स पक्षः यथा वा गोष्पदाभावो न गोष्पदमात्रं किन्तु देश एव ताभ्या-
मन्यद्वस्त्वंतरम् । एवमविद्या न प्रमाणं न प्रमाणाभावः किन्तु वि-
द्याविपरौतं ज्ञानान्तरमविद्येति ॥ ५ ॥

हृद्दर्शनशक्तोऽरेकात्मतावास्मिता ॥ ६ ॥

पुरुषोऽक्षुब्धबुद्धिर्दर्शनशक्तिरित्येतयोरेकस्वरूपापत्तिरिति
वास्मिताक्लेश उच्यते भोग्यभोक्तृशक्तोरत्यन्तविभक्तयोरत्यन्तास-
ङ्गीर्णयोरविभागप्राप्ताविवसत्यां भोगः कल्पते । स्वरूपप्रतिजम्भ-
तुतयो योः कैवल्यमेव भवति । कुतो भोग इति तथा चोक्तम् बुद्धितः
परमपुरुषमाकारणी न विद्यादिभिः विभक्तमपश्यन् कुर्यात्तत्त्वात्म-
बुद्धिमोहेनेति ॥ ६ ॥

सुखानुशयी रागः ॥ ७ ॥

सुखमिदं सुखानुस्मृतिपूर्वः सुखितत्साधने वा योगधर्मकृष्णा-
लोभः स राग इति ॥ ७ ॥

दुःखानुशयी द्वेषः ॥ ८ ॥

दुःखमिदं दुःखानुस्मृतिपूर्वदुःखितत्साधने वा यः प्रतिघो-
मन्यजिघांसाक्रोधः स द्वेषः ॥ ८ ॥

स्वरसवाहीविदुषोपितथारूढोभिनिवेशः ६

सर्वस्य प्राणिन इयमात्मा शीर्नित्याभवति मानभवंभूयासमिति न चाननुभूतमरणधर्मश्चैषाभवत्यात्मा शीः एतयाचपुर्वजन्मानुभवः प्रतीयतंसचायमभिनिवेशः क्लेशः स्वरसवाहीक्लेशमपि जातमात्रस्य प्रत्यक्षानुमानागमैरसंभावितो मरणत्वास उक्तेदृष्ट्यात्मकः पूर्वजन्मानुभूतमरणदुःखमनुमापयति । यथाचायमत्यन्तमूढेषु दृश्यते क्लेशस्तथाविदुषोपिविज्ञातपूर्वापरान्तस्य रूढः कस्मात्समानाहितयोः कुशलाकुशलयोः मरणदुःखानुभवादियं वासनेति ॥ ६ ॥

ते प्रतिप्रसवहेयाः सूक्ष्माः ॥ १० ॥

ते पञ्च क्लेशादग्धबीजकल्पायोगिनश्च रिताधिकारे चेतमिप्रलीने सहते नैवास्तङ्गच्छन्ति स्थितानान्तुबीजभावीपगतानाम् ॥ १० ॥

ध्यानहेयास्तद्वृत्तयः ॥ ११ ॥

क्लेशानां यावत्तयः स्थूलास्त्राः क्रियायोगेन तनूकताः सत्यः प्रसंख्यानेन ध्यानेन हातव्याः यावत्सूक्ष्माकृता यावद्दग्धबीजकल्पादुत्तियथाचवस्त्राणां स्थूलोमलः पूर्वाङ्गधूयते पश्चात्सूक्ष्मो यत्ने नोपायेन चापनीयते तथास्त्वल्पप्रतिपक्षाः स्थूलावृत्तयः क्लेशानामसूक्ष्मास्तु महाप्रतिपक्षा इति ॥ ११ ॥

क्लेशमूलः कर्माशयोदृष्टादृष्टजन्मवेदनीयः १२

तत्र पुनरुक्त्या पुण्यकर्माशयः कामलोभमोहक्रोधप्रसवः सदृष्टजन्मवेदनीयश्चादृष्टजन्मवेदनीयश्च तत्र तीव्रसंवेगेन मन्त्रतपःसमाधिभिर्निवर्तित ईश्वरदेवतानुसर्षि महानुभावानामाराधनादायः परिनिष्यन्नः ससद्यः परिपच्यते पुण्यकर्माशय इति तथा तीव्रक्लेश-

शेनभौतव्याधितक्ताणेषु विश्वासीपगतेषु वा महानुभावेषु वा
तपस्विषु कृतः पुनः पुनरपकारः सचापिपापकर्माशयः सद्य-
वपरिपच्यते यथा नन्दोऽश्वरः कुमारोऽमनुष्यपरिणामं हित्वा देव-
त्वेन परिणतः तथामनुष्योऽपि देवानामिन्द्रः स्वर्गपरिणामं हित्वा-
तिर्यक्ते न परिणत इति तच्च नारकाणां नास्ति दृष्टजन्मवेदनोयः क-
र्माशयः क्षीणक्ते ज्ञानामपि नास्ति दृष्टजन्मवेदनोयः कर्माशय इति १२

सस्मिन्मूलतद्विपाकीजात्यायुर्भोगाः ॥ १३

सत्सुक्ते शेषुकर्माशयोविपाकारस्त्रीभवति । नोच्छिन्नक्ते शमूलः
यथातुषावनद्धाः शालितण्डुलाः अदग्धबीजभावाः प्ररोहसमर्थाभ-
वन्ति नापनोततुषादग्धबीजभावावातथाक्ते गावनद्धः कर्माशयोवि-
पा कप्ररोहो भवति नापनोतक्ते शोनप्रसंख्यानदग्धक्ते शबीजभा-
वोवेति सचविपाकस्त्रिविधोजातीरायुर्भोग इति तत्रेदं विचार्य-
ते किमेकं कर्म एकस्य जन्मनः कारणमथैककर्मनेकजन्माक्षिप-
तीति द्वितीयाविचारणा किमनेककर्म चनेकजन्म निवर्तयति ।
यथानेककर्मैकजन्म निवर्तयतीति न तावदेककर्मैकस्य जन्मनः का-
रणद्वयस्मादनादिकालप्रचितस्यासंख्येयस्यावशिष्टकर्मणः सांप्रतिक-
स्य च फलक्रमानियमात् । अनाश्वासीलोकस्य प्रसक्तः सचानिष्ट-
इति न चैकं कर्मनेकस्य जन्मनः कारणं कस्मादनेकेषु कर्मसु एकैक-
मेव कर्मनेकस्य जन्मनः कारणमित्यवशिष्टं विपाककालाभावः प्र-
सक्तः सचाप्यनिष्ट इति । न चानेककर्मनेकस्य जन्मनः कारणद्व-
यस्माद्यदनेकजन्मयुगपन्नसंभवतीति क्रमेण वाच्यं तथैव पूर्वो-
क्तानुषंगः तस्माज्जन्मप्रायसान्तरे कृतः पुण्यापुण्यकर्ममाशयप्रचयो-
विचित्रः प्रभ्रानोपसर्जनभावेनावस्थितः प्रायसान्तिभ्यक्तः एक-
प्रचद्वेकेन मिलित्वा मरणम् प्रसाध्य संमूर्छित एकमेव जन्म करोति
तच्च जन्म तेनैव कर्मणालब्धायुष्कं भवति तस्मिन्नायुषितेनैव कर्मणा

भोगः संपद्यत इति । असौ कर्माश्रयोजन्मायुर्भोगहेतुत्वाच्चिवि-
पाकोभिधीयत इति । अतएकभविक्कः कर्माश्रयउक्तइतिदृष्टज-
न्मवेदनोयस्त्वे कविपाकारम्भोभोगहेतुत्वाच्चिविपाकारम्भोवायु-
र्भोगहेतुत्वात् नन्दीश्वरवत् नहुषवद्भेति । क्ते शकर्मविपाकानु-
भवनिर्मिताभिस्तुवासनाभिरनादिकालसंमूर्छितमिदं चित्तं चि-
त्रौकृतमिव सर्वतोमत्स्यजालं ग्रन्थिभिरिवाततं द्रव्यं ताश्चनेकभव
पूर्विकावासनाः । यस्त्वयं कर्माश्रय एष एवैकभविक्कउक्तइति । ये सं-
स्काराः स्मृतिहेतवस्तावासनाः ताश्चानादिकालीना इति ।
यस्त्वसावेकभविक्कः कर्माश्रयः सनियतविपाकश्चानियतवि-
पाकश्च । तत्रदृष्टजन्मवेदनोयस्य नियतविपाकस्यैवायंनिय-
मो नत्वदृष्टजन्मवेदनोयस्यानियतविपाकस्य । कस्मात् यो ह्य-
दृष्टजन्मवेदनोयो नियतविपाकस्तस्यत्रयोगतिः । कृतस्याविपाक
स्यनाशः प्रधानकर्मण्यावापगमनस्वानियतविपाकप्रधानकर्म-
णाभिभूतस्य वा चिरमवस्थानमिति तत्र कृतस्याविपकस्यनाशो
यथाशुक्लकर्मोदयादिहैवनाशः कृष्णस्ययत्रेदमुक्तम् द्वे द्वे कर्म-
णोवेदितव्ये पापकस्यैकोराशिः पुण्यकृतोऽपहन्ति तदिच्छस्वकर्मा-
णिमुक्तानि कर्तुमिहैतेकर्मकवशोवेदयन्ते प्रधानकर्मण्यावाप
गमनं यत्रेदमुक्तम् स्यात्स्वप्नः सङ्करः सपरिहारः सप्रत्यवमर्शः कु-
शलस्यनापकर्षायालम्कस्मात्कुशलं हिमेव ह्वन्यदस्ति यत्त्रायमा-
वापगतः स्वर्गेऽप्यपकर्षमल्पङ्करिष्यतीति नियतविपाकप्रधानकर्म,
णाभिभूतस्य वा चिरमवस्थानम् कथमिति चदृष्टजन्मवेदनोयस्यैवनि-
यतविपाकस्यैव कर्मणः समानं भरणमभिव्यक्तिकारणमुक्तम् । न-
त्वदृष्टजन्मवेदनोयस्यानियतविपाकस्य यत्त्वदृष्टजन्मवेदनोयम्
कर्मानियतविपाकान्तन्नश्यं तु आवापंवागच्छेत् अभिभूतं वाचि-

रम्युपासितं यावत्समानं कर्माभिव्यंजकं निमित्तमस्य न विपाका-
भिमुखं करोतीति तद्विपाकस्यैव देशकालनिमित्ता नवधारणा-
दियं कर्मगतिं श्रित्वा दुर्वाञ्जानाचेति न चोत्सर्गस्यापवादात् निवृ-
त्तिरित्येकमविकः कर्माशयोनुज्ञायत इति ॥ १३ ॥

**ते ह्यादपरितापफलाः पुण्यापुण्यहेतुत्वा-
त् ॥ १४ ॥**

तेजन्मायुर्भोगाः पुण्यहेतुकाः सुखफलाः अपुण्यहेतुका दुःख-
फला इति । यथा चेददुःखप्रतिकूलात्मकं एवं विषयसुखकालेपि दुः-
खमस्थेऽप्रतिकूलात्मकं योगिनः कथन्तदुपपाद्यते ॥ १४ ॥

**परिणामतापसंस्कारदुःखैर्गुणवृत्तिविरो-
धाच्च दुःखमेव सर्वविवेकिनः ॥ १५ ॥**

सर्वस्यायं रागानुविबुधे तनाचेतनसाधनाधीनः सुखाऽनुभववृ-
त्तितत्वास्ति रागजः कर्माशयः तथा च द्वेष्टि दुःखसाधनानि मुञ्चति चे-
ति द्वेषमोहकृतोप्यस्तिकर्माशयः तथा चोक्तं नानुपहृत्य भूतान्युप-
भोगः सम्भवतीति हिंसाकृतोप्यस्ति शरीरः कर्माशय इति विष-
यसुखं चाविद्येत्युक्तम् याभोगेष्विन्द्रियाणां तन्मैरुपशान्तिः तत्सु-
खं यालौल्यादनुपशान्तिस्तदुःखं न चेन्द्रियाणां भोगाभ्यासेन वै-
दृष्ट्यां कर्तुं शक्यं ह्यस्मात् यतो भोगाभ्यासमनुविबुधं ते रागाः को-
शलानि चेन्द्रियाणां मिति तस्मादनुपायः सुखस्य भोगाभ्यास इ-
ति सखल्वयं वृत्तिकविषभीत इवाशी विषेण दष्टोयः सुखाधी विष-
यानुवासितो महति दुःखपक्षे मग्न इति एषा परिणामदुःखताना-
मप्रतिकूला सुखावस्थायामपि योगिनमेव किञ्चातिपथकाताप-
दुःखता सर्वस्य द्वेषानुविबुधे तनाचेतनसाधनाधीनस्तापानुभववृ-

तितत्रास्ति द्वेषजः कर्माशयः सुखसाधनानि च प्रार्थयमानः का-
 येन वाचा मनसा च परिस्पन्दते ततः परमनुगृह्णात्युपहन्ति चेति-
 परानुग्रहपिण्डाभ्याम् धर्माधर्मावुपचिनोतिसकर्माशयो लोभा-
 न्नो ह्यस्य भवतीत्येषा तापदुःखतो च्यते का पुनः संस्कारदुःखता सु-
 खानुभवात् सुखसंस्कारातिशयोदः खानुभवादपि दुःखसंस्कारा-
 तिशय इति एव हर्मभ्यो विपाकेऽनुभूयमाने सुखे दुःखे वा पुनः कर्मा-
 शयप्रचय इति एवमिदमनादि दुःखस्रोतो विप्रसृतं योगिनमेव प्र-
 तिष्ठात्मात्मकत्वादुजयति कस्मात् अक्षिपात्रकल्पो हि विहा-
 नितियथोर्णातन्तुराक्षपात्रे न्यस्तः स्पर्शेन दुःखयति नान्येषु गात्रा-
 वयवेषु एवमेतानि दुःखानि अक्षिपात्रकल्पं योगिनमेव क्लिञ्चन्ति ने-
 तरस्मृतिपत्तारं इतरन्तु स्वकर्मापहतं दुःखमुपातमुपात्तन्यजन्त-
 न्यक्तन्यक्तमुपाददानं अनादिवासनाविचित्रया चित्तवृत्त्या समन्त-
 तोऽनुविद्धमिवो विद्यया हातव्य एवाहङ्कारममकारानुपातिनञ्चा-
 तम् जातं बाह्याध्यात्मिकोभयनिमित्तास्त्रिपवाणस्तापाचनुल्लव-
 न्ते तदेवमनादि दुःखस्रोतसा व्यूह्यमानमात्मानम्भूतग्रामं दृष्ट्वा यो-
 गी सर्वदुःखक्षयकारणं सम्यग्दर्शनं शरण्यमप्रपद्यत इति गुणवर्त्तवि-
 रोधाच्च दुःखमेव सर्वविवेकिनः प्रख्याप्रवृत्तिस्थितिरूपा बुद्धिगुणाः
 परस्परानुग्रहतन्त्रोभूत्वा शान्तङ्गोरम्भूढं वा प्रत्ययन्ति गुणमेवारभ-
 न्ते च जञ्च गुणवृत्तमिति क्षिप्रपरिणामि चित्तमुक्तम् रूपातिशयावृ-
 त्पतिशयाश्च परस्परेण विरुध्यन्ते सामान्यानि तु अतिशयैः सह प्र-
 वर्तन्ते एवमेते गुणा इतरैतराशये यो पार्जित सुखदुःखमोहप्रत्यया
 इति सर्वसंस्काररूपा भवन्ति गुणप्रधानभावकृतस्त्वेषां विशेष इति त-
 स्मात् दुःखमेव सर्वविवेकिन इति तदस्य महतोदः खसमुदायस्य प्र-
 भवबीजमविद्यातिस्थाश्च सम्यग्दर्शनमभावहेतुः यथाचिकित्साशा-
 स्त्रे चतुर्व्यूहं रोगो रोगहेतुरन्ते रोग्यम् भैषज्यमित्येवमिदमपि शास्त्र

सुतुर्व्यूहमेव तद्यथा संसारः संसारहेतुः सोचो मोचो पाय इति तच्च
दुःखबहुलः संहारो हेय प्रधान पुरुषयोः संयोगो हेय हेतुः संयोगस्या
त्यन्तिकी निवृत्तिर्हान्नहानोपायः सम्यग्दर्शनन्तत्र हातुः स्वरूपं उ-
पादेयं हेयम् वानभवितुमर्हति इति हाने तस्योच्छेदवाद् प्रसंगः
उपादाने च हेतुवादः उभयप्रत्याख्याने शाश्वतवाद इत्ये तत्सम्यक्
दर्शनन्तदेतच्छास्त्रसुतुर्व्यूहमित्यभिधीयते ॥ १५ ॥

हेयं दुःखमनागतम् ॥ १६ ॥

दुःखमतीतमुपभोगेनातिवाहितम् न हेयपक्षे वर्त्तते वर्त्तमानञ्च
स्वक्षणे भोगारूढमिति न तत्क्षणान्तरे हेयतामापद्यते । तस्माद्य-
देवो नागतं दुःखन्तदेवाचिपात्रकल्पं योगिनं क्लिप्नाति नेतरमप्रतिप-
त्तारम् तदेव हेयतामापद्यते । तस्मादेव हेयमित्युच्यते तस्यैव-
कारणस्मृतिर्निर्दिश्यते ॥ १६ ॥

द्रष्टृदृश्ययोः संयोगो हेय हेतुः ॥ १७ ॥

द्रष्टाबुद्धेः प्रतिसंवेदौ पुरुषः दृष्ट्या बुद्धिसच्चोपाकृताः सर्वधर्माः
तदेतद् दृश्यमयस्कां न्तमणि कल्पं सन्निधिमात्रोपकारि दृश्यत्वेन भ-
वति पुरुषस्य स्वंदृशिरूपस्य स्वात्मिनः अनुभवकर्मविषयतामाप-
न्नमन्य स्वरूपेण प्रतिलब्ध्वात्मकं स्वतन्त्रमपि परार्थत्वात्परतन्त्रम्
तयोर्दृग्दर्शनशक्त्योरनादिरर्थकृतः संयोगो हेय हेतुः दुःखस्य कारण-
मित्यर्थः । तथाचोक्तम् तत्संयोगहेतुविवर्जनात्त्यादयमात्यन्ति-
को दुःखप्रतीकारः कस्मात् दुःखहेतोः परिहार्यस्य प्रतीकारदर्श-
नात् तत्तथापादतत्तस्य भेद्यता कण्टकस्य भेदत्वं त्वमपरिहारः कण्ट-
कस्य पादानधिष्ठानम्यादृजाण्यवहिते नवाधिष्ठानमेतत्तयं यो-
वेदलोके सतत्र प्रतीकारमारभमाणो भेदजं दुःखमाप्नोति कस्मात्
त्रित्वोपलब्धिसामर्थ्यादिति अत्रापि प्रतीपकस्य रजसः सत्त्वमेव त

पञ्चस्यात् तपिक्रियायाः कर्मस्थत्वात्सर्वे कर्मणि तपिक्रियानाप-
रिणामिनिनिष्क्रिये च चर्त्त दार्शितविषयत्वात् सत्वे तु तप्यमाने-
तदाकारानुरोधोपुरुषो नु तप्यत इति दृश्यते दृश्यस्वरूपमुच्यते १७

प्रकाशक्रियास्थितिशीलम्भूतेन्द्रियात्म- कभोगापवर्गार्थे दृश्यम् ॥ १८ ॥

प्रकाशशीलं सत्त्वं क्रियाशीलं रजःस्थितिशीलं तम इति एते गुणाः--
परस्पररोपरक्तप्रविभागाः परिणामिनः संयोगविभागधर्माणा इतरे-
तरोपाश्रयेणोपाजिगमूर्तयः परस्परोद्भाङ्गित्वेऽप्यसंश्लिन्नशक्तिप्रवि-
भागास्तुल्यजातीया तुल्यजातीयशक्तिभेदानुपातिनः प्रधानवे-
लायामुपदर्शितसन्निधाना गुणत्वेऽपि च व्यापारमात्रेण प्रधानान्त-
र्नीतानुमितान्स्त्वित्वापुरुषार्थकर्तव्यतया प्रयुक्तसामर्थ्यात्सन्निधि-
मात्रोपकारिणोऽयस्कान्तमणिकल्पाः प्रत्ययमन्तरेणैकतमस्य वृत्ति-
मनुवर्तमानाः प्रधानशब्दवाच्या भवन्ति एतद्दृश्यमित्युच्यते तदे-
तद्भूतेन्द्रियात्मकम्भूतभावेन पृथिव्यादिना सूक्ष्मस्थलेन परिणमते
तथेन्द्रियभावेन श्रोत्रादिना सूक्ष्मस्थलेन परिणमते इति तत्तु नाप्र-
योजनमपि तु प्रयोजनमुररौक्त्यप्रवर्तत इति भोगापवर्गार्थे हित
दृश्यं पुरुषस्येति तच्चेष्टानिष्टगुणस्वरूपावधारणमविभागापन्नभो-
गोभोक्तुः स्वरूपावधारणमपवर्ग इति द्वयोरतिरिक्तमन्यदृशनन्ना-
स्तितथा चोक्तम् अयन्तु खलु चिपुगुणेषु कर्तृत्वकर्तरि च पुरुषे तुल्या-
ऽतुल्यजातीये चतुर्थे तत्क्रियासाक्षिण्यपत्नौयमानान् सर्वभावानु-
पपन्नाननुपश्यन्नदृगनमन्यच्छङ्कत इति तावेतौ भोगापवर्गौ बुद्धावे-
वप्रवर्तमानौ कथं पुरुषेऽपदिश्येते इति यथा विजयः पराजयो वा यो-
द्धुप्रवर्तमानः स्त्रोमिन्यपदिश्यते सहितस्य फलस्य भोक्तेति एवम्बन्ध-
मोक्षौ बुद्धावेव प्रवर्तमानौ पुरुषेऽपदिश्येते सहितस्य फलस्य भोक्तेति ।
बुद्धेरेव पुरुषार्थापरिसमाप्तिर्वन्धस्तदर्थविषयो मोक्ष इति । एते-

यद्गणधारणोद्वापोहत त्वज्ञानाभिनिवेशाबुद्धौवर्त्तमानाः पुरुषे
ऽध्वारोपितसङ्गावास्थहितफलस्यभीक्तेति दृष्ट्या नान्तुगुणानां-
स्वरूपभेदावधारणार्थमिदमारभ्यते ॥ १८ ॥

**विशेषाविशेषलिङ्गमात्रालिङ्गानिगुणप-
र्वाणि ॥ १९ ॥**

तत्राकाशवाय्वऽन्यदकभूमयोभूतानि शब्दस्पर्शरूपरसगन्धत-
न्मात्राणामविशेषाणांविशेषाः तथाश्रोत्रत्वक्चक्षुर्जिह्वाघ्राणा-
निबुद्धीन्द्रियाणिवाक्पाणिपादपायू पस्थानिकमेन्द्रियाण्येकाद-
शस्मनः सर्वार्थमित्ये तान्यस्मितालक्षणस्याविशेषस्यविशेषागुणा-
नामेषषोडशकोविशेषपरिणामः षडविशेषाःतद्यथाशब्दतन्मात्रं
स्पर्शतन्मात्रं रूपतन्मात्रंरसतन्मात्रगन्धतन्मात्रंचेत्ये कर्हिचिच-
तुःपञ्चलक्षणाः । शब्दादयः पञ्चाविशेषाः षष्ठ्याविशेषोस्मिता-
मात्रमिति एतेसत्तामा चस्यात्मनोमहतःषडविशेषपरिणामाः
यत्तत्परमविशेषेभ्योलिङ्गमात्रमहत्तत्त्वन्तस्मिन्नेतेसत्तामात्रेमह-
त्यात्मन्यवस्थायविवृद्धिकाष्ठामनुभवन्ति प्रतिसंसृज्यमानाश्चत-
स्मिन्नेवसत्तामात्रेमहत्यात्मन्यवस्थाययत्तन्निःसत्तासत्तंनिश्चद-
व्यक्तमलिङ्गमप्रधानन्तत्प्रतियन्तीति एषतेषांलिङ्गमात्रः परिणा-
मोनिःसत्तासत्तञ्चालिङ्गपरिणाममिति अलिङ्गावस्थायांनपुरुषा-
र्थोहेतुर्नालिङ्गावस्थायामादौपुरुषार्थताकारणम्भवतीतिनतस्या
पुरुषार्थताकारणम्भवतीति नासौपुरुषार्थकृतेतिनित्याख्यायते
चयाणांत्ववस्थाविशेषाणामादौपुरुषार्थताकारणम्भवति सचा-
र्थोहेतुर्निमित्तकारणंभवतीत्यनित्याख्यायते गुणास्तुसर्वधर्मानु-
पातिनोनप्रत्यक्षमयन्तेनोपजायन्ते व्यक्तिभिरेवातीतानागतव्य-
यागमवती भिर्गुणान्वयिनीभिरुपजनापायधर्मकोद्वप्रत्यवभा

सन्ते यथादेवदत्तोदरिद्रातिक्वस्मात् यतोस्यश्चियन्ते गाव इति
गवामेव मरणात्तस्यदरिद्राणंनस्वरूपहानादितिसमः समाधिः
लिङ्गमात्रमलिङ्गस्यप्रत्यासन्नत्वंतत्संसृष्टं विविच्यतेक्रमानतिवृ-
त्तेः तथाषड्विशेषालिङ्गमात्रेसंसृष्टाविविच्यन्ते परिणामक्रमनि-
यमात् तथातेष्वविशेषेषुभूतंन्द्रियाणिसंसृष्टानिविविच्यन्ते त-
थाचोक्तम् पुरस्तान्नविशेषेभ्यः परन्तत्त्वान्तरमस्तीतिविशेषाणां
नास्ति तत्त्वान्तपरिणामस्तेषांतुधर्मलक्षणावस्थापरिणामाव्या-
ख्यायिष्यन्ते व्याख्यातं दृश्यं चयद्रष्टुः स्वरूपावधारणार्थमिदमा-
रभ्यते ॥ १६ ॥

द्रष्टादृशिमात्रः शुद्धोपि प्रत्ययानुपश्यः ॥ २०

दृशिमात्रद्विदृक्शक्तिरेवविशेषणापरामृष्टेत्यर्थः सपुरुषोबुद्धेः
प्रतिसंवेदोसबुद्धेर्नमरूपो नात्यन्तविरूप इति नतावत्सरूपः क-
स्मात् ज्ञाताज्ञातविषयत्वात्परिणामिनोहिबुद्धिस्तस्याश्चविषयो-
गवादि घटादिज्ञातश्चाज्ञातश्चेतिपरिणामित्वन्दर्शयति सदा-
ज्ञातविषयत्व नुपुरुषस्यापरिणामित्वमपरिदोषयति । कस्मा-
त्तर्हिबुद्धिश्चानामपुरुषविषयस्यादृष्टहीताचेतिसिद्धम् पुरुषस्य-
सदाज्ञातविषयत्वन्ततश्चापरिणामित्वमिति किञ्चपराथांबुद्धिः सं-
हृत्यकारित्वात्स्वार्थः पुरुष इति तथासर्वार्थाध्यवसायकत्वाच्चिगु-
णाबुद्धिस्त्रिगुणत्वादचेतनेचिगुणानांतूपद्रष्टापुरुष इत्यतो न सरूपः
अस्तुतर्हिविरूप इति नात्यन्तविरूपः कस्मात् शुद्धोप्यसौ प्रत्ययानु-
पश्यीयतः प्रत्ययंबौद्धमनुपश्यतितमनुपश्यन्नतदात्मापितदात्मक-
हृवप्रत्यवभासते तथाचोक्तम् अपरिणामिनोहिभोक्तृत्वशक्तिर-
प्रतिसंक्रमाचपरिणामिन्यर्थेप्रतिसंक्रान्तेवतद्वृत्तिमनुपततितस्या
अप्राप्तचेतन्योपग्रहरूपाया बुद्धिवृत्ते रनुकारमात्रतया बुद्धिवृत्त्यवि-
शिष्टाहिज्ञानवृत्तिरित्याख्यायते ॥ २० ॥

तदर्थ एव दृश्यस्यात्मा ॥ २१ ॥

दृशिरूपस्य पुरुषस्य कर्मविषयतामापन्नं दृश्यमिति तदर्थ एव दृश्य-
स्यात्मा भवति स्वरूपस्य तत्त्वार्थः । तत् स्वरूपं तु पररूपेण प्रतिपद्य-
त्मात्मकभोगापवर्गार्थतायां कृतायां पुरुषेण न दृश्यत इति स्वरूपहाना
दृश्यनाशः प्राप्तो न तु विनश्यतिकस्मात् ॥ २१ ॥

कृतार्थमप्रतिनष्टमप्यनष्टन्तदन्यसाधार- णत्वात् ॥ २२ ॥

कृतार्थकं पुरुषं प्रति दृश्यन्नष्टमपि नाशं प्राप्तमप्यनष्टन्तदन्यपुरुष-
साधारणत्वात् कुशलं पुरुषं प्रति नाशं प्राप्तमप्यकुशलान् पुरुषान्-
प्रत्येककृतार्थमिति तेषां दृशेः कर्मविषयतामापन्नं न भवति एवं पररूपे-
णात्मरूपमिति अतश्च दृग्दर्शनशक्तोर्नित्यत्वाद्नादिः संयोगो-
व्याख्यात इति तथा चोक्तमधर्मिणा मनादिसंयोगाद्धर्ममात्राणाम-
प्यनादिः संयोग इति ॥ २ ॥ संयोगस्वरूपाभिधित्वयेदं सूत्रमप्रव-
र्तते ॥

स्वस्वामिशक्तोः रूपोपलब्धिहेतुः संयोगः

पुरुषः स्वामी दृश्येन दर्शनार्थसंयुक्तस्तस्मात्संयोगाद्दृश्यस्योपलब्धि-
र्थासंभोगः या तु द्रष्टुः स्वरूपोपलब्धिः सोपवर्गः दर्शनकार्यावसानः सं-
योग इति दर्शनं विधेयस्य कारणमुक्तम् दर्शनमदर्शनस्य प्रतिव-
न्धीति अदर्शनं संयोगनिमित्तमुक्तम् नावदर्शनं मोक्षकारणमदर्श-
नाभावादेव बन्धाभावः समोक्ष इति दर्शनस्य भावेव बन्धकारणस्याद-
र्शनस्य नाश इत्यतो दर्शनज्ञानैव ल्यकारणमुक्तम् किञ्चेदमदर्शनं
नाम किं गुणानामधिकारश्चाहो सिद्धं शिरूपस्य स्वामिना दर्शितवि-
षयस्य प्रधानचित्तस्यानुत्पादः सस्मिन् दृश्ये विद्यमाने यो दर्शनाभा

वः किमर्थवत्तागुणानामथाविद्यास्व चित्तेन सह निरुद्धास्व चित्त-
 स्योत्पत्तिवौजं स्थितिसंस्कारजये गतिसंस्काराभिव्यक्तिः यचेदमुक्त
 मप्रधानं स्थित्यैव वर्तमानं विकाराकरणादप्रधानं स्यात्तथा गत्यैव
 वर्तमानं विकारनित्यत्वादप्रधानं स्यात् उभयथा चास्य वृत्तिः प्रधानव्य-
 वहारं लभते नानाया कारणान्तरेष्वपि कल्पितेष्वपि समानश्चर्चः द-
 र्शनशक्तिरेवाददर्शनमित्येके प्रधानस्यात्मख्यापनार्थाप्रवृत्तिरिति
 श्रुतेः सर्वबोध्यबोधसमर्थः प्राक्प्रवृत्तेः पुरुषो न पश्यति सर्वकार्यक-
 रणसमर्थं दृश्यन्तदानदृश्यत इति उभयस्याप्यदर्शनमर्थमद्वैत्ये केतवे
 दं दृश्यस्य स्वात्मभूतमपि पुरुषप्रत्ययमपेक्ष्य दर्शनं दृश्यधर्मत्वेन भव-
 तितथा पुरुषस्यानात्मभूतमपि दृश्यप्रत्ययमपेक्ष्य पुरुषधर्मत्वेनेवा
 दर्शनमवभासते दर्शनं ज्ञानमेवादर्शनमिति केचिदभिदधति इत्येते-
 शास्त्रगता विकल्पास्तत्र विकल्पबहुत्वमेतत्सर्वपुरुषाणां गुणसंयो-
 गे साधारणविषयं यस्तु प्रत्यक्चेतनस्य स्वबुद्धिसंयोगः ॥ २३ ॥

तस्य हेतुरविद्या ॥ २४ ॥

विपर्ययज्ञानवारं प्रेत्यर्थः विपर्ययज्ञानदासनावासितानकार्य-
 निष्ठापुरुषस्य बुद्धिः प्राप्नोति साधिकारापुनरावर्तते सा तु पुरु-
 षाख्यातिपर्यवसानाकार्यनिष्ठा प्राप्नोति चरिताधिकारानिवृत्ता-
 दर्शनावस्थकारणाभावात् पुनरावर्तते अत्र कश्चित्पण्डकोपाख्या-
 ने नोद्घाटयति मुग्धयाभार्याभिधीयते पण्डकचार्यपुत्रापत्यव-
 तौ मम भगिनो किमर्थं न्नाहमिति सतामाह मृतस्तेऽहमपत्यमुत्पा-
 दयिष्यामीति तथेदं विद्यमानं ज्ञानं चित्तवृत्तिं न करोति विनष्टं क-
 रिष्यतीति काप्रत्याशा तत्वाचार्यदेशीयो वक्ति ननु बुद्धिनिवृत्तिरेव मो-
 क्षोऽदर्शनकारणाभावात् बुद्धिनिवृत्तिस्तच्चादर्शनमवस्थकारणन्द-
 र्शनान्न वर्तते तत्र चित्तनिवृत्तिरेव मोक्षः किमर्थमस्यान एवास्ममिति
 विवक्षितः ॥ २४ ॥ हेयं दुःखं हेयकारणञ्च संयोगाख्यं स निमित्तमु-
 क्तमतः परं हानं वक्तव्यम् ॥

तदभावात्संयोगाभावो हानन्तद्दृशेः कैवल्यम् ॥

तस्यादर्शनस्याभावात् बुद्धिपुरुषसंयोगाभावः आत्यन्तिको ब-
न्धनोपरमद्वयार्थः एतद्वानन्तद्दृशेः कैवल्यं पुरुषस्याभिप्रायः पु-
नरयंयोगो गुणैरित्यर्थः दुःखकारणनिवृत्तौ दुःखोपरमो हानन्तदा
स्वरूपप्रतिष्ठः पुरुषद्वयुक्तम् ॥ २५ ॥ अथ हानस्य कः प्राप्युपा-
य इति ॥

विवेकख्यातिरविम्लवाहानीपायः ॥ २६ ॥

सत्त्वपुरुषान्यताप्रत्यगेविवेकख्यातिः सात्त्वनिवृत्तमिथ्याज्ञाना-
प्रवर्तयेदामिथ्याज्ञानदग्धबीजभावं वन्ध्यप्रत्ययं संपद्यते तदो विधुत
श्लेशरजसः सत्त्वस्य परे वैशारद्योऽपरस्यावशोकारसंज्ञायां वर्तमा-
नस्य विवेकप्रत्ययप्रवाहो निर्मलो भवति सा विवेकख्यातिरविम्लवाहा
नस्योपायः ततो मिथ्याज्ञानस्य दग्धबीजभावोपगमः पुनश्चाप्रस-
वद्वत्येषमोक्षस्य मार्गो हानस्योपाय इति ॥ २६ ॥

तस्य सप्तधा प्रान्तभूमिः प्रज्ञा ॥ २७ ॥

तस्येति प्रत्युदितस्यातिः प्रत्याक्षायः सप्तधेति षड्विधावरणमला-
पगमाच्चित्तस्य प्रत्ययान्तरानुत्पादे सति सप्तप्रकारैव प्रज्ञाविवेकिनी
भवति तद्यथा परिज्ञातं हेयव्यास्य पुनः परिज्ञेयमस्ति क्षीणा हेयहे-
तवो न पुनरेतेषां क्षेतव्यमस्ति साक्षात्कृतं निरोधसमाधिना हान-
त्मावितो विवेकख्यातिरूपो हानोपाय इत्येषा चतुष्टयी कार्यविमु-
क्तिः प्रज्ञायाः चित्तविमुक्तिस्तु त्रयीचरिताधिकाराद्बुद्धिर्गुणानि र-
शिखरतटं च्युताद्द्विग्रावाणो निरवस्थानाः स्वकारणे प्रलयामि-
मुखाः सहतेनास्तङ्गच्छन्ति न चैषां विप्रलौ नानां पुनरस्त्युत्पादः प्र-
योजनाभावादिति एतस्यामवस्थायां गुणसंबन्धातीतः स्वरूपमा

अथ्योतिरमलः केवली पुरुष इत्येतां सप्तविधां प्रान्तभूमिप्रज्ञामनुपश्यन् पुरुषः कुशलद्वयस्यायते प्रतिप्रसवेपि चित्तस्य मुक्तः कुशलद्वये वभवति गुणातीतत्वादिति मिद्वा भवति विवेकख्यातिर्हानोपाय इति ॥ २७ ॥ न च सिद्धिरन्तरेण साधनमित्ये तदारभ्यते ।

**योगाङ्गानुष्ठानादशुद्धिचये ज्ञानदीप्तिरा-
विवेकख्यातेः ॥ २८ ॥**

योगाङ्गान्यष्टावभिधायिष्यमाणा नितेषामनुष्ठानात् पञ्चपर्वणो विपर्ययस्याशुद्धिरूपस्य च यो नाशस्तत् च ये सस्यक् ज्ञानस्याभिव्यक्तिर्यथा यथा च साधनान्यनुष्ठायन्ते तथा तथा तनुत्त्वमशुद्धिरापद्यते यथा यथा च क्षीयते तथा तथा च यक्रमानुरोधिनो ज्ञानस्यापि दीप्तिर्विवर्द्धते सा खल्वेषां विवृद्धिः प्रकर्षमनुभवति चाविवेकख्यातेरागुणपुरुषस्वरूपविज्ञानादित्यर्थः योगाङ्गानुष्ठानमशुद्धेर्वियोगकारणं यथा परशुच्छेदस्य विवेकख्यातेस्तु प्राप्ति कारणन्तथा धर्मः सुखस्य नान्यथा कारणं कतिचैतानि कारणानि शास्त्रे भवन्ति न वै वेत्याह-
तद्यथोत्पत्तिस्थित्यभिव्यक्तिविकारप्रत्ययाप्तयः वियोगान्यत्त्वधृतित्वा कारणं न वधास्मृतमितितत्त्वोत्पत्तिकारणम् । मनो भवति ज्ञानस्य स्थितिकारणं भनेसः पुरुषार्थतां शरीरस्येवाहारइति अभिव्यक्तिकारणं यथारूपस्यालोकस्तथारूपज्ञानं विकारकारणं मनसो विषयान्तरं यथाग्निः पाक्यस्य प्रत्ययकारणं धूमज्ञानमग्निज्ञानस्य प्राप्तिकारणं योगाङ्गानुष्ठानं विवेकख्यातेः वियोगकारणं तदेवाशुद्धेः अग्न्यत्त्वकारणं यथा सुवर्णस्य सुवर्णकारः एवमेकस्य स्त्री प्रत्ययस्याविद्यामूढत्वे द्वेषोदुःखद्वेरागः सुखद्वेतत्त्वज्ञानं माध्यस्थ्यधृति-
कारणं शरीरमिन्द्रियाणान्तानि च तस्य महाभूतो निशरीराणान्तानि च परस्परं सर्वेषां तैर्यग्योक्तमानुषदैवतानि च परस्परार्थत्वादि-
त्येवं न वकारणानि तानि च यथासम्भवम्पदार्थांतरेष्वपियोज्या-

नियोगाङ्गानुष्ठानंतु द्विधैवकारणत्वं लभते इति ॥ २८ ॥ तच्च
योगाङ्गान्यवधार्यन्ते ॥

यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारधा

रणाध्यानसमाधयोष्ठावङ्गानि ॥ २९ ॥

यथाक्रममेतेषामनुष्ठानं स्वरूपं पञ्चवक्ष्यामः ॥ २९ ॥

तत्राहिंसासत्यास्तेयब्रह्मचर्यापरिग्रहायमाः

तत्राहिंसा सर्वथा सर्वदा सर्वभूतानामनभिद्रोहः उत्तरेच यमनि
यमास्तन्मूलान्नास्ति द्विपरतया तत्प्रतिपादनाय प्रतिपाद्यन्ते तद-
वदातरूपकरणायैवोपादीयन्ते तथा चोक्तं सखल्यं ब्राह्मणो यथा-
यथाव्रतानि ब्रह्मनि समादित्सते तथा तथा प्रमादकृतेभ्यो हिंसानि-
दानेभ्यो निवर्तमानस्तस्मादेवावदातरूपामहिंसां करोति सत्यं यथा
र्थे वाङ्मनसे यथा दृष्टं यथानुमितं तथा श्रुतं तथा वाङ्मनसेति परच-
खबोधसंक्रातयेवागुक्तासायदिनवच्चिकाभ्रान्ता वा प्रतिपत्तिब-
न्ध्यावा भवेत् इत्येषा सर्वभूतोपकारार्थं स्पष्टतानभूतोपघाताय
यदि चैवमप्यभिधीयमाना भूतोपघातपरैव स्यान्न सत्यं भवेत् ।
पापमेव भवेत्ते न पुण्याभासेन पुण्यप्रतिरूपकेन कष्टन्तमः प्राप्नु-
यात् तस्मात्परीक्ष्य सर्वभूतहितं सत्यं ब्रूयात् स्तेयमशास्त्रपूर्वकं न्द्र-
व्याणाम्परतः स्वीकरणं तत्प्रतिषेधः पुनरस्पृहारूपं स्तेयमिति ब्र-
ह्मचर्यं गुप्तेन्द्रियस्योपस्थस्य संयमः, विषयाणामर्जनं रक्षणं जयस-
ङ्गहिंसादोषदर्शनादस्वीकरणमपरिग्रह इत्येते यमाः ते तु ॥ ३० ॥

जातिदेशकालसमयानवच्छिन्नाः सार्व

भौमामहाव्रतम् ॥ ३१ ॥

तत्राहिंसा जाल्यवच्छिन्ना मत्स्यवृ-
धकस्य मरस्वेष्टे वनान्यत्र हिं-

सासैवदेशावच्छिन्नानतीर्थेहनिष्ठामीति सैवकालावच्छिन्नानच
तुर्दश्यान्नपुण्ये चहनिहनिष्ठामीति सैवत्रिभिरुपरतस्य समयाव-
च्छिन्नादेवब्राह्मणार्थेनान्यथाहनिष्ठामीतियथाचक्षत्रियाणांयुद्ध
एवहिंसानान्यत्रेति एभिर्जातिदेशकालसमयैरनवच्छिन्नाश्चहिंसा
दयः सर्वथैवपरिपालनीयाः सर्वभूमिषुसर्वविषयेषुसर्वथैवाविदि-
तव्यभिचाराः सार्वभौमामहाव्रतमित्युच्यते ॥ ३१ ॥

**शौचसन्तोषतपः स्वाध्यायेश्वरप्रणिधा-
नानिनियमाः ॥ ३२ ॥**

तचशौचमृज्जलादिजनितं मेध्याभ्यवहरणादिचबाह्यमाभ्यन्त
रश्चित्तमलानामाक्षालनंसन्तोषः सन्नहितसाधनादधिकस्यानु
पादित्वातपोहन्त्सहनमृद्वन्द्वाश्चजिघत्सापिपासेशौतोष्णा स्थाना
सनेकाष्ठमौनाकारमौनेचव्रतानिचैव यथायोगं कृच्छ्रचान्द्रायणसा
न्तपनादीनिस्वाध्यायोमोजशास्त्राणामध्ययनमग्नवज्रपोवार्द्धेश्वर
प्रणिधानन्तस्मिन्परमगुरौसर्वं कर्मापणं शय्यासनस्थोपपथिव्रजन्वा
स्वस्थः परिचौणवितर्कजालः संसारबोजक्षयमोजमाणः स्यान्नि
त्यमुक्तोऽमृतभोगभागीयत्वेदमुक्तान्ततः प्रत्यक्चेतनाधिगमोप्यन्त
रायाभावश्चेति ॥ ३२ ॥

**एतेषांयमनियमानांवितर्कबाधनेप्रतिप
क्षभावनम् ॥ ३३ ॥**

यदास्यब्राह्मणस्यहिंसादयोवितर्काजायेरन्हनिष्ठाम्यहमपका-
रिणमन्दतमपिपक्ष्यामिद्रव्यमप्यस्यस्त्रीकरिष्यामिदारेषुचास्यव्य-
वायीभविष्यामिपरिग्रहेषुचास्यस्वामीभविष्यामीति एवमुन्मार्ग-
प्रवणवितर्कज्वरेणातिदीप्तं ज्ञ बाध्यमानस्तत्प्रतिपक्षान्भावयेत्
घोरेषुसंसाराङ्कारेषुपच्यमानेनमयाशरणमुपागताः सर्वभूताभ-

यप्रदानेनयोगधर्माः सखल्वहन्त्यक्तावितर्कान्पुनस्तानाददान-
स्तुल्यः श्ववृत्तेनेतिभावयेत् यथाश्रवावान्तावलेहीतयात्यक्तस्य
पुनराददानइति एवमादिसूत्रान्तरेष्वपियोज्यम् ॥ ३३ ॥

वितर्काहिंसादयःकृतकारितानुमोदि-
तालोभक्रोधमोहपूर्वकामृदुमध्याधिमा-
त्रादुःखाज्ञानानन्तफलाइतिप्रतिपक्षभा-
वनम् ॥ ३४ ॥

तच्चहिंसातावत्कृताकारितानुमोदितेति त्रिधाएकैका पुन
स्त्रिधालोभेन मांसचर्मार्थेनक्रोधेनापकृतमनेनेतिमोहेनधर्मेभि
भविष्यतीति लोभक्रोधमोहाः पुनस्त्रिविधामृदुमध्याधिमात्रा-
दुत्येवंसप्तविंशतिभेदाभवन्तिहिंसायाः मृदुमध्याधिमात्राः पुन-
स्त्रेधामृदुमृदुर्मध्यमृदुस्तोत्रमृदुरितितथा मृदुमध्योमध्यमध्यस्तौ
त्रमध्यइति तथामृदुतीव्रोमध्यतीव्रोऽधिमात्रतीव्रइति एवमेवा-
शीतिभेदाहिंसाभवतिसापुनर्नियमविकल्पसमुच्चयभेदादसंख्येया
प्राणभृद्भेदस्यापरिसंख्येयत्वादिति एवमनृतादिष्वपियोज्यन्तेख-
ल्वमोवितर्कादुःखाज्ञानानन्तफलाइतिप्रतिपक्षभावनंदुःखमज्ञा-
नज्ञानान्तफलंयेषामितिप्रतिपक्षभावनन्तथाचहिंसकःप्रथमन्ताव
द्वध्यवीर्यमाक्षिपतिततः शस्त्रादिनिपातंनदुःखयति ततोजीवि-
तादपिमोचयतिततोवीर्याक्षेपादस्यचेतनाचेतनमुपकरणंजीवा-
वीर्यंभवति दुःखोत्पादान्नरकतिर्यक्प्रेतादिषुदुःखमनुभवति जी-
वितव्यपरोपणात्प्रतिक्षणञ्च जीवितात्ययेवर्तमानोऽप्ययमिच्छन्
पिदुःखविपाकस्यनि यतवेदनोयत्वात्कथञ्चिदेवोच्छ्वसिति यदि-
चकथंचित्युत्थावापगताहिंसाभवेत्तदसुखप्राप्ताभवेदल्पायुरिति
एवमनृतादिष्वपियोज्यं यथासम्भवंएवंवितर्काणांचामुमेवानुग-

तं विपाकमनिष्टं भावयन्नवितर्केषु मनः प्रणिदधीत ॥ ३४ ॥
 प्रतिपक्षभावेनात् हेतोर्हेयावितर्कायदास्यस्युरप्रसवधर्माणस्तदा
 तत्कृतमैश्वर्ययोगिनः सिद्धिसूचकं भवति तद्वया ॥

अहिंसाप्रतिष्ठायां तत्संनिधौ वैरत्यागः ३५
 सर्वप्राणिनां भवति ॥ ३५ ॥

सत्यप्रतिष्ठायां क्रियाफलाश्रयत्वम् ३६ ।
 धार्मिकोभूया इति भवति धार्मिकः स्वर्गं प्राप्नुहीति स्वर्गम् प्राप्नो-
 तिनमोघास्यवाग्भवति ॥ ३६ ॥

अस्तेयप्रतिष्ठायां सर्वरत्नोपस्थानम् ३७
 सर्वदिक्स्थान्यस्योपतिष्ठन्ते रत्नानि ॥ ३७ ॥

ब्रह्मचर्यप्रतिष्ठायां वीर्यलाभः ॥ ३८ ॥
 यस्य लाभादप्रतिष्ठान् गुणानुत्कर्षयति सिद्धयविनेयं पुञ्जानमा-
 धातुं समर्थो भवतीति ॥ ३८ ॥

अपरिग्रहस्थैर्ये जन्मकथन्तासम्बोधः ३९
 अस्य भवति कोऽहमासङ्कथमहमा सङ्कं खदिदङ्कथं खदिदङ्के वा-
 भविष्यामः कथं वा भविष्यामइत्येवमस्य पूर्वान्तपरान्तमध्येष्वा-
 त्मभावजिज्ञासा स्वरूपेणोपावर्तते एतायमस्थैर्ये सिद्धयः नियमे
 पुवक्ष्यामः ॥ ३९ ॥

शौचात् स्वाङ्गजुगुप्सापरैरसंसर्गः ४०
 स्वाङ्गे जुगुप्सायां शौचमारभमाणः कायावद्यदर्शी कायानभि-
 ध्वङ्गीयति भवति किञ्च परैरसंसर्गः कायस्वभावावलोकी स्वमपि-

कायश्चिदासुसृज्जनादिभिराचानयन्नपिकायशुद्धिमपश्यन्कथं
परकायैरत्यन्तमेवाप्रयतैः संसृज्येत ॥ ४० ॥ किञ्च

**सत्त्वशुद्धिसौमनस्यैकाग्र्येन्द्रियजयात्मद
र्शनयोग्यत्वानिच ॥ ४१ ॥**

भवन्तीतिवाक्यशेषः शुचेःसत्त्वशुद्धिस्ततः सौमनस्यन्ततएका-
ग्र्यन्ततइन्द्रियजयस्ततश्चात्मदर्शनयोग्यत्वम् बुद्धिसत्त्वस्यभवती-
ति एतच्छां चस्थैर्यादधिगम्यतइति ॥ ४१ ॥

सन्तोषादनुत्तमसुखलाभः ॥ ४१ ॥

तथाचोक्तं यच्चकामसुखंलोकेयच्चदिव्यमहत्सुखं तृणाद्यसु-
खस्यैतन्नाहृतः षोडशीकलामिति ॥ ४२ ॥

कायेन्द्रियसिद्धिरशुद्धिश्चात्तपसः ४३ ॥

निर्वर्त्यमानमेवतपोहिनस्य शुद्धावरणमलंतदावरणमला-
पगमात्कायसिद्धिरणिमाद्यातथेन्द्रियसिद्धिर्दूराच्छ्रवणदर्शना-
द्येति ॥ ४३ ॥

स्वाध्यायादिष्टदेवतासम्प्रयोगः । ४४ ॥

देवाङ्गप्रयः सिद्धाश्चस्वाध्यायशोलस्य दर्शनंगच्छंतिकार्येचा-
स्यवर्तन्तेइति ॥ ४४ ॥

समाधिसिद्धिरीश्वरप्रणिधानात् ॥ ४५ ॥

ईश्वरार्पितसर्वभावस्य समाधिसिद्धिर्यथासर्वमोक्षितमवितर्क-
जानातिदेशांतरेदेहांतरेकालांतरेचततोस्यप्रज्ञायथामृतंप्रजाना-
तीति ॥ ४५ ॥ उक्ताः सहसिद्धिभिर्मनियमाः प्रासनादीनि
वक्ष्यामः ॥

तत्रस्थिरमुखमासनम् ॥ ४६ ॥

तद्यथापद्मासनं वीरासनं भद्रासनं स्वस्तिकदंडासनं सोपाश्रयं पर्यंककौस्तुभनिषदनं हस्तिनिषदनमुष्ट्रनिषदनं समसंस्थानं स्थिरमुखं यथासुखं चेत्यवमादीति ॥ ४५ ॥

प्रयत्नशैथिल्यानन्तसमापत्तिभ्याम् ४७ ।

भवतीति वाक्यशेषः प्रयत्नोपरमास्ति श्रुत्यासनं येन नांगमेजयो-
भवति च न ते वासमोपन्नं चित्तमासनं निवर्तयतीति ॥ ४७ ॥ त-
तो हन्वानभिघातः शीतोष्णादिभिर्द्वाैरासनजयान्नाभिभूयते ॥

तस्मिन्सतिश्वासप्रश्वासयोर्गतिविच्छेदः

प्राणायामः ॥ ४८ ॥

सत्यासनजयेवाह्यस्य वायोरात्रमनंश्वासः कौष्ठस्य वायोर्निःसा-
रणं प्रश्वासस्तयोर्गतिविच्छेदउभयाभावः प्राणायामः ॥ ४८ ॥

सतुवाह्याभ्यन्तरस्तम्भवत्तिर्देशकालसं-
ख्याभिः परिदृष्टो दीर्घसूक्ष्मः ॥ ४९ ॥

यत्र प्रश्वासपूर्वको गत्यभावः सवाह्यः यत्र श्वासपूर्वको गत्यभा-
वः सपाभ्यन्तरः तृतीयस्तम्भवत्तिर्यत्रोभयाभावः सकृत्प्रयत्ना-
द्भवति यथातप्तन्यस्तमुपलेजलं सर्वतः संकोचमापद्यते तथा द्वयो-
र्युगपद्भवत्यभावद्वयं च योप्येते देशेन परिदृष्टाः इयानस्य विषयो देशद्व-
यं तस्मिन् परिदृष्टाः क्षणानामियत्तावधारणे नावच्छिन्ना इत्यर्थः
संख्याभिः परिदृष्टा एतावद्भिः श्वासप्रश्वासैः प्रथमउच्चातस्तद्वन्नि-
गृहीतस्यैतावद्भिर्द्वितीयउच्चातएवं तृतीयएवं मृदुरेवं मध्यएवं
तोत्रद्वतिसंख्यापरिदृष्टः सखल्वयमेवमभ्यस्तो दीर्घसूक्ष्मः ॥ ४९ ॥

बाह्याभ्यन्तरविषयाच्चेपीचतुर्थः । ५० ।

देशकालसंख्याभिर्वाह्यविषयः परिदृष्टश्चाक्षिप्तः तथाभ्यन्तरविषयः परिदृष्टश्चाक्षिप्तउभयथादीर्घसूक्ष्मः तत्पूर्वकोभूमिजयात्क्रमेणोभयोर्गत्यभावश्चतुर्थः प्राणायामस्तृतीयस्तु विषयानालोचितो गत्यभावः सकृदारब्धएवदेशकालसंख्याभिः परिदृष्टोदीर्घसूक्ष्मश्चतुर्थस्तु प्रवासप्रवासयोर्विषयोवधारणात् क्रमेणभूमिजयादुभयाच्चेपपूर्वकोगत्यभावश्चतुर्थः प्राणायामद्वयविशेषद्विति ॥ ५० ॥

ततः क्षीयते प्रकाशावरणम् ॥ ५१ ॥

प्राणायामानभ्यस्यतोऽस्ययोगिनः क्षीयतेविवेकज्ञानावरणोऽयं कर्मसंज्ञादाचक्षते महामोहमयेनेन्द्रजालेन प्रकाशशीलं सत्त्वमाहत्य तदेवाकार्ये नियुंक्ते इति तदस्य प्रकाशावरणं कर्मसंसारनिबन्धनं प्राणायामाभ्यासात् दुर्बलं भवति प्रतिक्षणं क्षीयते तथा चोक्तं तपोनपरं प्राणायामात्ततो विशुद्धिर्मनानां दौर्मिष्व ज्ञानस्येति ॥ ५१ ॥ किञ्च

धारणासु च योग्यतामनसः । ५२ ।

प्राणायामाभ्यासादेव प्रच्छेदनं विधारणाभ्यांवाप्राणस्येति वचनात् ॥ ५२ ॥ अथकः प्रत्याहारः ॥

स्वविषयासम्प्रयोगे चित्तस्य स्वरूपानुकार इवेन्द्रियाणाम्प्रत्याहारः ॥ ५३ ॥

स्वविषयसंप्रयोगाभावे चित्तस्वरूपानुकार इवेति चित्तनिरोधे चित्तवन्निरुद्धानौ द्वियाणि नेतरेन्द्रियजयवदुपायान्तरमपेक्षते यथा मधुकरराजं सन्निकाउत्पतन्तमनूत्य तन्ति निविशमानमनु निविशंते तथेन्द्रियाणि चित्तनिरोधे निरुद्धानीत्येष प्रत्याहारः ॥ ५३ ॥

ततः परमावश्यतेन्द्रियाणाम् ॥ ५४ ॥

शब्दादिष्वयसन्मिन्द्रियजयइतिकेचित्सक्तिर्व्यसनं व्यस्यत्येनं-
 श्वेयसइति अविबुद्धाप्रतिपत्तिरन्याव्याशब्दादिसंयोगः स्वेच्छयेत्य-
 न्येरागद्वेषाभावेसुखदुःखशून्यं शब्दादिज्ञानमिन्द्रियजयइतिके-
 चित् चित्तैकाग्र्यादप्रतिपत्तिरेवेतिजैगीषव्यः ततश्चपरमात्वि-
 यंवश्यतायच्चित्तनिरोधेनिरुद्धानौन्द्रियाणिनेतरेन्द्रियजयवत्प्रय-
 त्नकृतमुपायांतरमपेक्षन्ते योगिन इति ॥ ५४ ॥

इति पातञ्जले साधननिर्देशो नाम द्वि-
 तीयः पादः ॥ २ ॥

उक्तानि पञ्च बहिरंगादिसाधनानि धारणावक्तव्याः ॥

देशबन्धश्चित्तस्य धारणा ॥ १ ॥

नाभिचक्रं हृदयपुण्डरीकमूर्ध्नि ज्योतिषिनासिकोऽग्रे जिह्वाग्रदू-
 त्येवमादिषु देशेषु बाह्ये वा विषये चित्तस्य वृत्तिमात्रेण बन्ध इ-
 धारणा ॥ १ ॥

तत्र प्रत्ययैकतानता ध्यानम् ॥ २ ॥

तस्मिन्देशेऽप्यलम्बनस्य प्रत्ययस्यैकतानता सदृशः प्रवाहः प्र-
 त्ययान्तरेणापरामृष्टा ध्यानम् ॥ २ ॥

तदेवार्थमात्रनिर्भासं स्वरूपशून्यमिव स-
 माधिः ॥ ३ ॥

इदमत्र बोध्यं ध्यातव्यं ध्यानकलनावत् ध्यानं तद्रहितं समाधिरि-
 ति ध्यानसमाध्योर्निर्भानः अस्य च समाधि रूपस्यां गस्यांगिसंप्रज्ञा
 तयोगादयम्भेदो यदत्र चित्ता रूपतया निः शेषतोऽप्यस्य स्वरूपं

नभासते अङ्गिनितुसंप्रज्ञातेसाक्षात्कारोदयेसमाध्यविषयाश-
पिविषयाभासन्तद्वतितथाचसाक्षात्कारयुक्तैकाग्र्य कालेसम्प्रज्ञा
तयोगः अन्यदातेसमाधिमात्रमिति विभागः समाधिः ध्यानमे-
वध्येयाकार निर्भासंप्रत्ययात्मकेनस्वरूपेणशून्यमिवयदाभवति-
ध्येयस्वभावावेशात्तदासमाधिरित्युच्यते ॥ ३ ॥

त्रयमेकत्रसंयमः ॥ ४ ॥

तदेतत्धारणाध्यानसमाधित्रयमेकत्रसंयमः एकविषयाणिती-
णिसाधनानिसंयमद्वत्युच्यते तदस्यवयस्यतां त्रिकौपरिभाषासं-
यमद्वति ॥ ४ ॥

तज्जयात्प्रज्ञालोकः ॥ ५ ॥

तस्यसंयमस्यजयात्समाधिप्रज्ञा याभवत्यालोक्यथायथासंय-
मः स्थिरपदोभवतितथातथाईश्वरप्रसादात् समाधिप्रज्ञाविशा-
रदीभवति ॥ ५ ॥

तस्यभूमिषुविनियोगः ॥ ६ ॥

तस्यसंयमस्यजितभूमेर्यानन्तराभूमिस्तत्रविनियोगः नञ्जिता
धरभूमिरनन्तरभूमिं विलिङ्घ्य प्रां तभूमिषुसंयमंलभतेतदभावाच्च-
कुतस्तस्यप्रज्ञालोकेईश्वरप्रसादाज्जितोत्तरभूमिकस्यचनाधर भू-
मिषुपर चित्तज्ञानादिषुसंयमोयुक्तः कस्मात्तदर्थस्यान्यतएवा
वगतत्वात्भूमेरस्यावयमनन्तराभूमिरित्यत्रयोगएवोपाध्यायः क
यमेवमुक्तंयोगेनयोगोज्ञातव्योयोगोयोगात्प्रवर्तते योप्रमत्तस्तयो-
गेनसयोगेरमतेचिरमिति ॥ ६ ॥

त्रयमन्तरङ्गमूर्वेभ्यः ॥ ७ ॥

तदेतद्धारणाध्यानसमाधित्रयमन्तरङ्गसम्प्रज्ञातस्यसमाधिः पूर्वे-

भ्योयमादिभ्यः पञ्चभ्यः साधनेभ्य इति ॥ ७ ॥

तदपिबहिरङ्गन्निर्वीजस्य ॥ ८ ॥

तदप्यन्तरङ्गसाधनत्रयन्निर्वीजस्य योगस्यबहिरङ्गभवतिकस्मात्
तदभावेभावादिति ॥ ८ ॥ अयमिरोधचित्तक्षणेषुचलंगुणवृत्त-
मितिकोदृशस्तदाचित्त परिणामः ॥

व्युत्थाननिरोधसंस्कारयोरभिभवप्रादुर्भावौ
निरोधक्षणचित्तान्वयीनिरोधपरिणामः ९

व्युत्थानसंस्कारोच्चित्तधर्मानतेप्रत्ययात्मकाहृतिप्रत्ययनिरोधेन
निरुद्धानिरोधसंस्कारा अपिचित्तधर्मास्तयोरभिभव प्रादुर्भावौ-
व्युत्थानसंस्कारादौयंतेनिरोधसंस्काराधाधीयंतेनिरोधक्षणं चि-
त्तंमत्वेतितदेकस्यचित्तस्यप्रतिक्षणमिदं संस्कारान्यथात्वंनिरोध
परिणामस्तदासंस्कारशेषंचित्तमितिनिरोधसमाधौव्याख्यातं ९

तस्यप्रशान्तवाहितासंस्कारात् ॥ १० ॥

निरोधसंस्कारात् निरोधसंस्काराभ्यासपाठवापेक्षा प्रशान्तवा-
हिताचित्तस्यभवतितत्संस्कारमाद्ये व्युत्थानधर्मिणासंस्कारेण
निरोधधर्मः संस्कारोभिभूयतइति ॥ १० ॥

सर्वार्थतैकाग्रतयोः क्षयोदयौचित्तस्य-
समाधिपरिणामः ॥ ११ ॥

सर्वार्थतौचित्तधर्मः एकाग्रताचित्तधर्मः सर्वार्थतायाः क्षयस्ति
रोभावइत्यर्थः एकाग्रतायः उदयमाविर्भावइत्यर्थः तयोर्धर्मित्वे-
नानुगतंचित्तनिर्दिष्टसमाधौपजननयोः स्वात्मभूतयोर्धर्म-
योरनुगतंसमाधीयतेसचित्तस्यसमाधिपरिणामः ११ ततःपुनः

शान्तोदितौ तुल्यप्रत्ययौचित्तस्यैकाग्रता परिणामः ॥ १२ ॥

समाहितचित्तस्य पूर्वप्रत्ययः शान्तोत्तरस्तत्सदृशोदितः समा-
धिचित्तमुभयोरनुगतं पुनस्तथैवाऽऽसमाधिर्भावादितिसखल्वय
व्यभिचिन्तितस्यैकाग्रतापरिणामः ॥ १२ ॥

एतेन भूतेन्द्रियेषु धर्मलक्षणावस्थापरि- णामा व्याख्याताः ॥ १३ ॥

एतेन पूर्वोक्तेन चित्तपरिणामेन धर्मलक्षणावस्थारूपेण भूतेन्द्रिये
षु धर्मपरिणामो लक्षणपरिणामो वस्थापरिणामश्चोक्तो वेदितव्यः त
द्व्युत्थाननिरोधयोर्धर्मयोरभिभव प्रादुर्भावौ धर्मिणि धर्मपरिणा-
मो लक्षणपरिणामश्च निरोधस्त्रिलक्षणस्त्रिभिरध्वभिर्युक्तः सखल्व
नागतलक्षणभ्रान्तप्रथमंहित्वा धर्मत्वमनतिक्रान्तो वर्तमानं लक्ष
णं प्रतिपन्नः यत्रास्य स्वरूपेणाभिव्यक्तिरेषोऽस्य द्वितीयो ध्वानचातो
तानागताभ्यां लक्षणाभ्यां वियुक्तः तथा व्युत्थानं त्रिलक्षणं त्रिभिर-
ध्वभिर्युक्तं वर्तमानं लक्षणं हित्वा धर्मत्वमनतिक्रान्तमतीतलक्षणं
प्रतिपन्नमेषोऽस्य तृतीयो ध्वानचानागतवर्तमानाभ्यां लक्षणाभ्यां वि
युक्तं एवं पुनर्युत्थानमुपसंपद्यमानमनागतलक्षणंहित्वा धर्मत्व
मनतिक्रान्तं वर्तमानं लक्षणं प्रतिपन्नं यत्रास्य स्वरूपाभिव्यक्तौ स-
त्यां व्यापार एषोऽस्य द्वितीयो ध्वानचातो तानागताभ्यां लक्षणाभ्यां
विमुक्तमित्येवं पुनर्निरोध एवं पुनर्युत्थानमिति तथा वस्थापरिणाम-
मस्तत्र निरोधक्षणेऽपि निरोधसंस्कारावलवन्तो भवधर्मा निरोध-
त्यानसंस्कारा इत्येव धर्माणां वस्थापरिणामः नित्यदुर्बलाव्य-
परिणामो धर्माणां व्यध्वनां लक्षणैः परिणामो लक्षणानामप्यव-

स्थाभिः परिणामः इति एवं धर्मलक्षणावस्था परिणामैः शून्यं न लक्ष-
 णमपि गुणवत्तमवतिष्ठते च लक्षणं गुणवत्तं गुणस्वाभाव्यन्तु प्रवृत्तिका-
 रणमुक्तं गुणानां प्रवृत्ति एतेन भूतेन्द्रियेषु धर्मधर्मिभेदाद्विविधः प-
 रिणामो वेदितव्यः परमार्थतत्त्वेन एव परिणामो धर्मस्वरूपमा-
 चोद्दिष्टधर्मो धर्मविक्रियैवैषा धर्मद्वारा प्रपञ्च्यते इति तत्र धर्मस्य धर्मि-
 णो वर्तमानस्यैवाध्वस्तुतीतानागतवर्तमानेषु भावान्यथारवं भ-
 वति न द्रव्यान्यथारवं यथावर्णभाजनस्य भित्त्वा अन्यथा क्रियमाणस्य-
 भावान्यथारवं भवति न सुवर्णान्यथात्वमिति । अपरत्राह धर्मान-
 भ्यधिको धर्मो पूर्वतत्त्वानतिक्रमात् पूर्वापरावस्थामेदमनुपति-
 तः कौटस्थेन विपरिवर्तेत यद्यन्वयौ स्यादित्ययमदोषः कस्मात्
 एकांतानभ्युपगमात् तदेतच्चै लोकोप्यन्ते रपैति नित्यत्व प्रतिषे-
 धात् अपेतमप्यस्ति विनाश प्रतिषेधात्सं सगां चास्य सौक्ष्म्या
 ज्ञानुपलब्धिरिति लक्षणपरिणामो धर्मो ध्वसु वर्तमानोऽतीतोती-
 तलक्षणयुक्तो नागतवर्तमानाभ्यां लक्षणाभ्यामवियुक्तस्तथाना-
 गतलक्षणयुक्तो वर्तमानाभ्यां लक्षणाभ्यामवियुक्तस्तथा वर्तमानल-
 क्षणमुक्तो तीतानागतोभ्यां लक्षणाभ्यामवियुक्त इति यथापुनश्च-
 एकस्यां स्त्रियारक्तो न शेषा सुविरक्तो भवतीति अत्र लक्षणपरिणामे स-
 र्वलक्षणयोगादध्वसङ्करः प्राप्नोतीति परैर्दोषश्चोद्यत इति तस्य प-
 रिहारो धर्माणाम् धर्मस्वमप्रसाध्यं सति च धर्मत्वे लक्षणमेदोपि वाच्यो-
 न वर्तमानसमय एवास्य धर्म एव हि न चित्तं रागधर्मकं स्यात् क्लो-
 धकाली रागस्यासमुदाचारादिति किञ्च त्वयाणां लक्षणानां युगप-
 द्देहाभ्यां न नास्ति सम्भवः क्रमेण तु स्वव्यञ्जकाच्च न सभावो भवे-
 दिति उक्तञ्च उपातिशयावृत्त्यतिशयाच्च विरुध्यन्ते सामान्या नित्य-
 ति शयैः सह प्रवर्तन्ते तेन सङ्करो यथारागस्यैव कचित्समुदाचा-
 र इति न तदानीमन्यत्राभाः किंतु केवलं सामान्येन समन्वाग-

तद्व्यक्ति तदा तत्र तस्य भावः तथा लक्षणस्येति न धर्मोऽप्यध्वानस्ते-
 लक्षिताः लक्षिताश्च तानामवस्थाम् प्राप्नुवन्तोऽन्यत्वेन प्रतिनिदि-
 श्यन्तेऽवस्थान्तरतो न द्रव्यान्तरतः यथैकारेखाशतस्यानेशतन्दश
 स्थानेदशैकाचैकस्थाने यथाचैकत्वे पिस्त्रीमाताचोच्यते दुहिता च-
 स्वसाचैव व्यवस्थापरिणामे कौटस्थ्याप्रसङ्गदोषः कौष्ठिकः कथञ्च-
 ध्वनोऽप्यपारेण व्यवहितत्वात् यदा धर्मः स्वव्यापारं न करोति त-
 दानागतो यदा कर्णेति तदा वर्तमानो यदा कृत्वानिष्ठस्तदा तौ-
 तद्व्यवस्थमधर्ममिणोर्लक्षणा नामवस्थानां च कौटस्थ्याम् प्राप्नोतीति
 परेर्दीप उच्यते नासौ दोषः कस्मात् गुणि निसत्त्वेऽपि गुणानां वि-
 मर्शवैचित्र्यात् यथा संस्थानमादिमद्वर्ममात्रं शब्दादीनां विनाश-
 विनाशिनोऽमेव लिंगादिमद्वर्ममात्रं सत्त्वादीनां गुणानां विनाश-
 विनाशिनोऽमेव तस्मिन् विचारसंज्ञेति तत्रेदमुदाहरणं यद्वर्मोऽमृत्पिण्डाका-
 रावर्मात्तरमपसंपद्यमानो धर्मतः परिणमते घटाकार इति घटा-
 कारो नागतं लक्षणं हित्वा वर्तमानं लक्षणं प्रतिपद्यत इति लक्षणतः
 परिणमते घटो न वपुरागतं प्रतिक्षणमनुभवन् अवस्थापरिणामं
 प्रतिपद्यत इति धर्मिणोऽपि धर्मान्तरमवस्थाधर्मस्यापि लक्षणांतरम-
 वस्थेति एक एव द्रव्यपरिणामो भेदेनोपदर्शित इति एवं पदार्थान्तरे-
 ष्वपि योज्यमिति एते धर्मलक्षणा वस्थापरिणामाधर्मिस्वरूपमन-
 तिक्राता इत्येक एव परिणामः सर्वानमून्विशेषानभिभवते अथ को
 यं परिणामः अवस्थितस्य द्रव्यस्य पूर्व धर्मनिवृत्तौ धर्मान्तरोत्पत्तिः
 परिणाम इति ॥ १३ ॥ तत्र

शान्तोदिता व्यपदेश्य धर्मानुपाती धर्मो १४

योगतावच्छिन्ना धर्मिणः शक्तिरेव धर्मः स च फलं प्रसवमेदानुमि-
 तसङ्गावः एकस्यान्योन्यस्य परिदृष्टः प्रवर्तमानः स्वव्यापारम-
 नुभवन् धर्मो धर्मान्तरेभ्यः शान्तेभ्यः स्वाव्यपदेश्येभ्यश्च भिद्यते यदा

तु सामान्येन समन्वागतो भवति तदा धर्मिस्वरूपमात्रत्वात् कोसौ के-
न भिद्ये ततश्च ये खलु धर्मिणो धर्माः शान्ता उदिता अत्र पदेष्वप्युच्ये-
तितश्च शान्ताये कृत्वा व्यापारानुपरताः स व्यापारा उदितास्ते चा-
नागतस्य लक्षणस्य समनन्तराः वर्तमानस्यानन्तरा अतीताः किम-
र्थमतीतस्यानन्तरान भवन्ति वर्तमानाः पूर्वपश्चिमताया अभावा-
त् यथानागतवर्तमानयोः पूर्वपश्चिमतानैव मतीतस्य तस्मान्नाती-
तस्य तस्मान्नातीतस्यास्ति समनन्तरस्तदनागत एव समनन्तरो भव-
ति वर्तमानस्येति अथाप्युच्यते पदेष्वप्युच्यते किं सर्वसर्वात्मकमिति यत्रोक्त-
ञ्जलभूम्योः पारिणामिकं रसादिवैश्वरूप्यं स्यादवरेषु दृष्टं तथा स्या-
वराणां जङ्गमेषु जङ्गमानां स्यादवरेष्वप्येवं जात्यनुच्छेदेन सर्वसर्वा-
त्मकमिति देशकालाकारनिमित्ताय बन्धान्न खलु समानकालमा-
त्मनामभिव्यक्तिरित्येतेष्वभिव्यक्तानां भिव्यक्तेषु धर्मेष्वनुपाती-
सामान्यविशेषात्मा सो न्वयौ धर्मीयस्य तु धर्ममात्रमेवेदं निरन्वयन्त-
स्य भोगाभावः कस्मात् अन्येन विज्ञानेन कृतस्य कर्मणो न्यक्त्यं-
भोक्तृत्वेनाधिक्रियेत तत्स्मृत्यभावश्च नान्यदृष्टस्य स्मरणमन्यस्या-
स्तीति वस्तु प्रत्यभिज्ञानाच्च स्थितो न्वयौ धर्मीयो धर्मान्यथा त्वम-
भ्युपगतः प्रत्यभिज्ञायते तस्मान्नेदं धर्ममात्रं निरन्वयमिति १४ ॥

क्रमान्यत्वमपरिणामान्यत्वे हेतुः ॥ १५ ॥

एकस्य धर्मिण एक एव परिणाम इति प्रसक्तेः क्रमान्यत्वमपरिणा-
मान्यत्वे हेतुर्भवतीति तदयथा चूर्णं मृत्पिण्डमृद्वटमृत्कपालमृत्क-
णमृदिति चक्रमः यो यस्य धर्मस्य समतन्तरो धर्मः स तस्य क्रमः पि-
ण्डः प्रच्यवते मृद उपाजयते इति धर्मपरिणामक्रमः लक्षणपरिणाम-
क्रमो घटस्यानागतभावाद् वर्तमानभावः क्रमः तथा पिण्डस्य वर्तमा-
नभावादतीतभावः क्रमः नातीतस्यास्ति क्रमः कस्मात् पूर्वपरतायां
सत्यां समनन्तरत्वं तसा तु नास्त्यतीतस्य तस्मात् द्वयोरेव लक्षण-

योः क्रमः तथावस्थापरिणामोपि घटस्थाभिनवस्य प्रान्ते पुराणतादृ-
श्यते सा चक्षणा परम्परानुपातिना क्रमेणाभिव्यज्यमाना पराव्यक्ति-
मापद्यत इति धर्मलक्षणाभ्यां च विशिष्टोऽयं तृतीयः परिणामवृ-
त्तित एते क्रमा धर्मधर्मिभेदे सति प्रतिलब्धस्वरूपाः धर्मोपि धर्मोभ-
वत्यङ्गधर्मस्वरूपोपेक्षयेति यदा तु परमार्थतो धर्मिण्यभेदोपचार-
द्वारेण स एवाभिधीयते धर्मस्तदायमेकत्वेनैव क्रमः प्रत्यवभासते-
चित्तस्य द्वये धर्माः परिदृष्टाश्चापरिदृष्टाश्च तत्र प्रत्ययात्मकाः परिदृ-
ष्टावस्तुमात्रात्मका अपरिदृष्टास्ते च समौ बभूवन्त्यनुमानेन प्रापित-
वस्तुमात्रसङ्गावाः निरोधधर्मसंस्काराः परिणामोऽथ जीवनं चेष्टा-
शक्तिश्च चित्तस्य धर्मादृशं न वर्जिता इति अतो योगिन उपात्तसर्वसा-
धनस्य बुभुक्षितार्थं प्रतिपत्तये संयमस्य विषय उपनिष्यते ॥ १५ ॥

**परिणामत्रयसंयमादतीतानागतज्ञा-
नम् ॥ १६ ॥**

धर्मलक्षणावस्थापरिणामेषु संयमाद्योगिनां भवत्यतीतानागत-
ज्ञानभारणा ध्यानसमाधिचयमेकत्र संयम उक्तस्तेन परिणामत्रयं
साक्षात्कृत्यमाणमतीतानागतज्ञानं तेषु सम्पादयति ॥ १६ ॥

**शब्दार्थप्रत्ययानामितरेतराध्यासात्स-
ङ्गरस्तत्प्रविभागसंयमात्सर्वभूतरत-
ज्ञानम् ॥ १७ ॥**

तत्र वाग्वर्णेष्वेवार्थवती श्रोत्रं च ध्वनिपरिणामसंज्ञा विषयस्य-
दं पुनर्नादानुसंहारबुद्धिनिर्याद्यमिति वर्णा एकस्मिन्मया सम्भवित्वा
त्यस्परनिरनुग्रहात्मानस्ते पदमसंस्पृश्यानुपस्थाप्या विभूतास्ति
रोभूताश्चेति प्रत्येकमपदस्वरूपा उपच्यन्ते वर्णः पुनरेकैकः पदात्मा

सर्वाभिधानशक्तिप्रचिंतः सहकारिवर्णान्तरप्रतियोगित्वाद्द्वैश्व-
 रुष्यमिवापन्नः पूर्वस्योत्तरेणोत्तरस्यविशेषेवस्थावित्तुल्यं बंधवरे-
 वर्णाः क्रमानुगोधिनीर्थसङ्केतेनावच्छिन्नाद्वयन्तएतेसर्वाभिधान-
 शक्तिपरिवृत्तागकारौकारविसर्जनीयाः साक्षादिमन्तमर्थद्व्योत-
 यन्तीति तदेतेषामर्थसङ्केतेनावच्छिन्नानामुपसंहृतध्वनिक्रमाणां-
 य एकोबुद्धिनिर्भासस्तत्पदस्वाचक्ष्वाच्यस्यसङ्केत्यतेतदेकम्पदमे-
 कबुद्धिविषयएकप्रयत्नाक्षिप्तमभागक्रममवर्णं बौद्धमन्त्यवर्णप्रत्यय
 व्यापारोपस्थापितम्परत्न प्रतिपिपादयिषयावर्णौरेवाभिधीयमा-
 नैः श्रूयमाणैश्चश्रोतृभिरनादि वाग्यवहारवासनानुविद्ययालो-
 कबुद्ध्यासिद्धवत्सम्प्रतिपत्त्याप्रतीयते तस्यसङ्केतबुद्धितः प्रविभाग
 एतावतामेवज्ञातीय कोनुसंहारएकस्यार्थस्यवाचकइतिसंकेत-
 स्तुपदपदार्थयोरितरेतराध्यासरूपः स्मृत्यात्मकोयोयंगब्दः सोऽ-
 यमर्थोयोर्थः सशब्दइत्येवमितरेतराध्यासरूपः संकेतोभवतीत्ये-
 वमेतेशब्दार्थप्रत्ययाद्वृत्तरेतराध्यासात्सङ्कीर्णगौरितिशब्दो गौरि-
 त्यर्थोगौरितित्ज्ञानंयएषांप्रविभागज्ञः समर्ववित्सर्वपदेषुचास्ति-
 वाक्यशक्तिवृत्तइत्युक्तेऽस्तौतिगम्यते नसतांपदार्थोव्यभिचरती-
 तितथानह्यसाधनाक्रियास्तौतितथाचपचतीत्युक्ते सर्वकारका-
 णामाक्षेपोनियमार्थोनुवादः कर्तृकरणकर्मणां चैत्राग्नितां-
 दुर्लभानामितिदृष्टंचवाक्यार्थेपदरचनं श्रोत्रियश्छन्दोधीतेजीव-
 ति प्राणाभ्यारयतितत्त्ववाक्यपदपदार्थाभिव्याक्तिस्ततः पदस्यवि-
 भज्यव्याकरणोयंक्रियावाचकङ्कारकवाचकस्याचन्यथाभवत्पश्वो-
 न्नापदइत्येवमादिषुनामाख्यातसारूप्यादितिज्ञातइत्थं क्रियायां
 कथंतेतितेषांशब्दार्थप्रत्ययानांप्रविभागः तद्वया-
 कारकेवाव्याप्तिरिति क्रियार्थः श्वेतः प्रासादइतिकारकार्थः शब्दः
 श्वेतस्तेप्रासादइति... श्वेतकस्मात्सोयमित्यभिसम्बन्धादेका
 क्रियाकारकात्मातदर्थः प्रत्यय

कारणप्रत्ययः सङ्केते हूति यस्तु श्वे तोयः सशब्द प्रत्यययो रालम्बनी-
भूतः सहिखाभिरवस्थाभिर्विक्रियमाणो नशब्दसहगतो नबुद्धिसह-
गतः एवं शब्द एव प्रत्ययो नेतरतरसहगत इति अन्यथार्थोन्यथा-
शब्दोन्यथाप्रत्यय इति विभाग एव न्तत्प्रविभागसंयमाद्योगिनः सर्व-
भूतरुतज्ञानं सम्पद्यते इति ॥ १७ ॥

संस्कारसाक्षात्करणात्पूर्वजातिज्ञानं १८

द्वयखल्वमी संस्काराः स्मृतिक्ते शङ्केतवो वासनारूपा विपाकहेत-
वोधर्मा धर्मरूपास्ते पूर्वभवाभिसंस्कृताः परिणामचेष्टानिरोधश्च-
त्तिजीवनधर्मवदपरिदृष्टाश्चित्तधर्मास्तेषु संयमः संस्कारसाक्षात्
क्रियायै समर्थः न च देशकालनिमित्तानुभवैर्विना तेषामस्ति साक्षात्
त्करणान्तदित्यं संस्कारसाक्षात्करणात्पूर्वजातिज्ञानमुत्पद्यते यो-
गिनः परचाप्येवमेव संस्कारसाक्षात्करणात्परजाति सत्त्वेदनं च-
त्वेदमाख्यानं श्रूयते भगवतो जै गीषयस्य संस्कारसाक्षात्करणाद्दश-
सुमहासर्गेषु जन्मपरिणामक्रममनुपश्यतो विवेकजं ज्ञानं प्रादुरभ-
वत् अथ भगवानावव्यस्तनुधरस्तमुवाच दशसुमहासर्गेषु भव्यत्वाद्
नभिभूतबुद्धिसत्त्वेन त्वयानरकतिर्यग्भवंदुःखं सम्पश्यता देव
मनुष्येषु पुनः पुनरुत्पद्यमानेन सुखदुःखयोः किमधिकमुपलब्ध-
मिति भगवन्तामावव्यञ्जै गीषय उवाच दशसुमहासर्गेषु भव्यत्वाद्
नभिभूतबुद्धिसत्त्वेन मयानरकतिर्यग्भवंदुःखं सम्पश्यता देव मनु-
ष्येषु पुनः पुनरुत्पद्यमानेन यत्किञ्चिदनुभूतन्तत्सर्वदुःखमेव प्रत्यवै-
मि भगवानावव्य उवाच यदिदमायुश्नतः प्रधानवशित्वमनुत्तमसु-
सन्तोषसुखं किमिदमविदुःखपक्षे निःक्षिप्रमिति भगवाञ्जै गीषय-
उवाच विषयसुखापेक्षयैवेदमनुत्तमं सन्तोषसुखं विषयस्य-
यादुःखमेव बुद्धिसत्त्वस्यायं धर्मस्त्रिगुणः त्रिगुणश्चासम्भवित्वा
स्तद्विदुःखस्वरूपदृष्ट्या तंतुसृष्ट्यादुःखानुपस्थाप्या विभूतास्ति
धंसर्वानुकूलं सुखमिदमुक्तमिति ॥ तेवर्णः पुनरेकैकः पदात्मा

प्रत्ययस्यपरचित्तज्ञानं ॥ १६ ॥

प्रत्ययेसंयमात्प्रत्ययस्यमात्राकरणात्ततः परचित्तज्ञानं ॥ १६ ॥

नचतत्सालम्बनंतस्याविषयीभूतत्वात् २०

रक्तंप्रत्ययंजानात्यमुष्मिन्नालंबनेरक्तमिति नजानातिपरप्रत्यय
स्ययदालम्बनंतद्योगिचित्तेननालम्बनीकृतं परप्रत्ययमात्रन्तुयो
गिचित्तस्यालम्बनीभूतमिति ॥ २० ॥

कायरूपसंयमात्तद्वाह्यशक्तिस्तम्भेच-
क्षुःप्रकाशासम्प्रयोगेऽन्तर्ज्ञानम् ॥ २१ ॥

कायरूपेसंयमाद्रूपस्यावाह्यशक्तिस्तांप्रतिबध्नातिवाह्यशक्ति
स्तम्भेसतिचक्षुःप्रकाशासंप्रयोगेऽन्तर्ज्ञानमुत्पद्यतेयोगिनः एतन्नश-
ब्दाद्यन्तर्ज्ञानमुक्तम्वेदितव्यम् ॥ २१ ॥

सोपक्रमन्निरूपक्रमञ्चकर्मतत्संयमादप-
रान्तज्ञानमरिष्टेभ्योवा ॥ २२ ॥

आयुर्विपाकंकर्मद्विविधंसोपक्रमन्निरूपक्रमञ्चतत्रयथाद्रवस्त्ववि-
तानितंलघीयसाकालेनशुष्यत् तथासोपक्रमंयथाचतदेवसम्पि-
ण्डितंचिरेणसंशुष्येत् एवन्निरूपक्रमंयथाचाग्निः शुष्केकक्षेमु-
क्तोवातेनसमन्ततोयुक्तःक्षेपीयसाकालेनदहेत्तथासोपक्रमंयथावा
सएवाग्निरुत्तराशौक्रमशोऽवयवेषुन्यस्तश्चिरेणदहेत्तथानिरूपक्रम
जायते... विक्रमायुष्करं कर्मद्विविधंसोपक्रमन्निरूपक्रमञ्चतत्संय
कारकेवाव्याप्तिर्यस्यज्ञानमरिष्टेभ्योवेतित्रिविधमरिष्टमाध्यात्मि
श्वेतस्तेप्रासाद... नैरिक्तंचेतितत्राध्यात्मिकंघोषंस्वदेहिपिहितक
क्रियाकारकात्मातदर्हःप्रत्यक्षवष्टव्येनपश्यतितथाधिभौतिकं यम

पुरुषान्य ग्यतिपितृनतीतानकस्मात्पश्यति आधिदैविकं स्वर्गमक
स्मात्सिद्धान्वापश्यति विपरीतं वा सर्वमिति अनेन वा जानात्यपरा
न्तमुपस्थितमिति ॥ २२ ॥

मैत्रादिषु बलानि ॥ २३ ॥

मैत्री करुणामुदितेति तिस्रो भावनास्तत्र भूतेषु सुखितेषु मैत्री भा-
वयि त्वामैत्री बलं लभते दुःखितेषु करुणां भावयित्वा करुणा बलं ल-
भते पुण्यशौलेषु मुदिता भावयित्वा मुदिता बलं लभते भावनातः
समाधिर्यः संसंयमस्ततो बलान्यवव्यवौ र्याणि जायन्ते पापशौलेषु
पेक्षाननुभावनातस्तत्तस्यां नास्ति समाधिरिति अतो न बलमुपे-
क्षा तस्तत्र संयमाभावादिति ॥ २३ ॥

बलेषु हस्तिवलादीनि ॥ २४ ॥

हस्तिवले संयमाद् हस्तिवलो भवति वै न ते यवले संयमाद् वै न ते यवलो
भवति वायुवले संयमाद् वायुबल इत्येवमादि ॥ २४ ॥

**प्रवृत्त्या लोकन्यासात् सूक्ष्मव्यवहितविप्रक-
ष्टज्ञानम् ॥ २५ ॥**

ज्योतिष्मतौ प्रवृत्तिरुक्ता मनसस्तस्यायं । आलोकस्तं योगी सूक्ष्म
वा व्यवहिते वा विप्रकृष्टे वा र्थे विन्यस्य तमर्थमधिगच्छति ॥ २५ ॥

भुवनज्ञानं सूर्यसंयमात् ॥ २६ ॥

तत्प्रसारः सप्तलोकान्तत्वावौचेः प्रभृतिमेरुपृष्ठं यावद्विष्णु-
र्लोकमेरुपृष्ठादारभ्या भ्रुवात् ग्रहनक्षत्रताराविचित्रोन्तरिक्षलो-
कस्तत्परः स्वर्लोकः पञ्चविधः माहेन्द्रसुवर्गलोकाश्चतुर्थः प्राजा
पत्यामहर्लोकस्त्रिविधो ब्राह्मणतद्वयथा अनलोकस्तपोलोकः सत्य-

लोकाद्विवाहस्त्रिभूमिकोलोलः प्राजापत्यस्ततोमहान् माहेन्द्र
 स्वस्वरित्युक्तोदिविताराभुविप्रजः ॥ अथ ह्यश्लोकः तत्त्वावीचैकप-
 र्युपरिनिविष्टाः षण्महानरकभूमयोधनसल्ललानलानिलाकाश
 तमः प्रतिष्ठाः महाकालास्वरीषरौग्वमहारौरवकालसूत्रांधता
 मिस्त्राः यत्रस्वकर्मोपार्जितदुःखवेदनाः प्राणिनः कष्टमायुर्दी-
 र्घसाक्षिप्यजायं तंततोमहातलरसातलातल सुतलवितलतल
 लपातालाख्यानिसप्तपातालानिभूमिरियमष्टमौसप्तद्वीपावसुमव
 तीयस्याः सुमेरुमध्येपर्वतराजः कांचनः तस्यराजतवैदूर्यस्फटिक
 हेममणिमयानिशृङ्गाणितलवैदूर्यप्रभानुरागान्नौलोत्पलपद्मश्या
 मीनभसोदक्षिणभागः पर्वतः पूर्वः स्वच्छः पश्चिमः कुरुण्डकाभ-
 उत्तरः दक्षिणपार्श्वेचास्यजंवृयंतोयंजंवृद्धीपः तस्यसूर्यप्रचाराद्रा
 दिदिवंलम्बमिवविवर्तते तस्यनीलपर्व तश्चगवंतउदीचानास्रयः
 पर्वताद्विसाहस्रायामास्तदंतरेषुत्रीणिवर्षाणिनवनवयोजनसाह
 स्रान्णिरम्यकंहिरण्यमयसुतराः कुरवद्वितिनिषधहेमकूटहि-
 मशैलादक्षिणतोद्विसाहस्रायामास्तदंतरेषुत्रीणिवर्षाणिनवनव-
 योजनसाहस्रानिहरिवर्षं किंपुरुषंभारतमिति सुमेरोः प्राचीना
 भद्राश्रमासाल्यवर्त्मानः प्रतीचीनाः केतुमालागन्धमादनसौ-
 मानोमध्येवर्षमिलावत्तंतदेतद्योजनशतसहस्रं सुमेरोर्दिशिदिशि
 तदर्धेनव्यूढं सखल्वयं शतसाहस्रायामोजंवृद्धीपस्ततो द्विगुणेनलव-
 णोदधिनावलयाकृतिनाविष्टतः ततश्चद्विगुणाद्विगुणाः शाककु-
 लक्रीचशाल्मलगोमेदपुष्करद्वीपाः सप्तसमुद्राश्चसर्वपराश्रिकल्पाः
 मन्त्रिचित्रशैलावतंसाद्वचुरसमुरासर्पिर्दधिमंडलौरखादूदकसप्त
 समुद्रवेष्टितावः लयाकृतयो लोका लोकापर्वतपरिवाराः पञ्चाशद्योज
 नकोटिपरिसंख्येयानां सप्तदेतत्सर्वं सुप्रतिष्ठितसंस्थानमंडलमध्येव्यूढं
 अष्टावप्रधानस्याणुरवपयोऽंशं गाकाशेखद्योतइतितत्रपातालेजल-

धौपर्वतेष्वेतेषु देवनि काया असुरगन्धर्वकिन्नरकिंपुरुषयक्षराक्षस-
 भूतप्रेतपिशाचापस्मारकाप्सरोब्रह्मराक्षसकूष्माण्डविनायकाः प्रति-
 वसन्ति मर्वेषु द्वीपेषु पुण्यात्मानो देवमनुष्याः सुमेरुस्त्रिदशानामुद्या-
 नभूमिस्तत्र मिश्रवनं नन्दनं चैत्रयं सुमानसमिरयुद्यानानि सुधर्मा-
 देवसभा सुदर्शनं पुरं बैजयंतः प्राशादः ग्रहनक्षत्रतारकास्तुध्रुवे निबद्धा
 वायुविद्ये पनियमेनोपलक्षितप्रचाराः सुमेरोरूपयुं परिसन्निविष्टा
 विपरिवर्तन्ते माहेन्द्रनिवासिनः षड्देवनि कायास्त्रिदशा अग्नि-
 ध्वातायास्यास्तुषिता अपरिनिर्मितवशवर्तिनः परिनिर्मितवशवर्ति-
 नश्चेति सर्वे सङ्कल्पसिद्धाः अणिमाद्यैश्चर्योपपन्नाः कल्पायुषो वृ-
 न्दारकाः कामभोगिनश्चौपपादिकदेहा उत्तमानुकूलाभिरप्सरो-
 भिः कृतपरिवाराः महति लोके प्राजापत्ये पञ्चविधो देवनि कायः
 कुमुदाकृतभवः प्रतर्हनाञ्जनाभाः प्रचिताभा इत्येते महाभूतवशि-
 नो ध्यानाहाराः कल्पसहस्रायुषः प्रथमे ब्रह्मयोजनलोके चतुर्वि-
 धो देवनि कायो ब्रह्मपुरोहिता ब्रह्मकायिका ब्रह्ममहाकायिका अ-
 मरा इति ते भूते द्वियवशिनो द्विगुणद्विगुणोत्तरायुषो द्वितीयेतपसि-
 लोके त्रिविधो देवनि कायः अभास्वराः महाभास्वरा इत्येते महाभास्व-
 रा इति ते भूते त्रियप्रकृतिवशिनः द्विगुणद्विगुणोत्तरायुषः सर्वे ध्या-
 नाहाराः ऊर्ध्वरेतसः ऊर्ध्वमप्रतिहतज्ञाना अधरभूमिष्वनावृत्त-
 ज्ञानविषयाः तृतीयब्रह्मणः सत्यलोके च त्वारो देवनि काया अच्यु-
 ताः शुद्धनिवासाः सत्याभाः संज्ञासंज्ञिनश्चेति चकृतभवनन्या-
 साः स्वप्रतिष्ठा उपर्युपरि स्थिताः प्रधानवशिनो यावत्संगां युषः त-
 त्राच्यताः सवितकंध्यानसुखाः शुद्धनिवासाः सविज्ञान-
 सुखाः सत्याभा आनन्दमात्रध्यानसुखाः संज्ञासंज्ञिनश्चास्मिता-
 मात्रध्यानसुखास्ते पितृलोक्यमध्ये प्रति तिष्ठन्ति एते सत्यलोकाः-
 सर्वे एव ब्रह्मलोकाः विदेहप्रकृति लोकाः सोमपदेवर्ततेन लोकम-

ध्येन्यस्ता इत्येतद्योगिनासाक्षात्कर्तव्यं सूर्यद्वारे संयमं कृत्वा ततो न्य
त्रापि एवन्तावदभ्यस्येद्यावदिदं सर्वं दृष्टमिति २६ ॥

चन्द्रे ताराव्यूहज्ञानम् ॥ २७ ॥

चन्द्रे संयमं कृत्वा ताराव्यूहं विजानीयात् ॥ २७ ॥

ध्रुवे तद्गतिज्ञानम् ॥ २८ ॥

ततो ध्रुवे संयमं कृत्वा ताराणां गतिं जानीयात् ऊर्ध्वदिशि मानेषु कृ-
तसंयमस्तानि विजानीयात् ॥ २८ ॥

नाभिचक्रे कायव्यूहज्ञानम् ॥ २९ ॥

नाभिचक्रे संयमं कृत्वा कायव्यूहं विजानीयात् वातपित्तशुष्मा
णस्तयो दोषाः सन्ति धातवः सप्त त्वक्क्षोहितमांसं स्नाह्यस्थिमज्जा-
शुक्राणि पूर्वपूर्वमेषां वाह्यमित्येष विन्यासः ॥ २९ ॥

कराठकूपे च तृप्तिपासानिवृत्तिः ॥ ३० ॥

चिह्नायाश्च धस्तात् तन्तुस्ततो धस्तात् कराठस्ततो धस्तात् कूपस्तत्र
संयमात् च तृप्तिपासेन बाधेते ॥ ३० ॥

कूर्मनाद्यां स्थैर्यम् ॥ ३१ ॥

कूपादधउरसि कूर्माकारानाडी तस्यां कृतसंयमः स्थिरपदं लभते
यथा सर्पोगोधावेति ॥ ३१ ॥

मूर्ध्वज्योतिषि सिद्धदर्शनम् ॥ ३२ ॥

शिरःकपाले च न्तःछिद्रं स्रग्भास्वरं ज्योतिस्तत्र संयमात् सिद्धो नां द्या
वापृथिव्योरन्तःकपालचारिणां दर्शनम् ॥ ३२ ॥

प्रातिभाक्कर्मम् ॥ ३३ ॥

प्रातिभन्नामतारकन्तद्विवेकज्ञानस्य पूर्वरूपं यथोदये प्रभा-

भास्करस्य तेन वा सर्वमेव जानाति यो गी प्रातिभस्य ज्ञानस्योत्पत्ता-
विति ॥ ३३ ॥

हृदये चित्तसंख्यत् ॥ ३४ ॥

यदिदमस्मिन् ब्रह्मपुरेदहं पुरुषं लोकं वेक्ष्यतत्र विज्ञानन्तस्मिन्
संयमाच्चित्तसंख्यत् ॥ ३४ ॥

**सत्त्वपुरुषयोरत्यन्तासंकीर्णयोः प्रत्यया
विशेषो भोगः परार्थत्वात् स्वार्थसंयमा-
त्पुरुषज्ञानम् ॥ ३५ ॥**

बुद्धिसत्त्वस्याशौलं समानसत्त्वोपनिवन्धेरजस्तमसीवशीकृत्य
सत्त्वपुरुषान्यताप्रत्ययेन परिणतन्तस्माच्च सत्त्वात्परिणामिनो ल्य-
न्तविधर्मांश्चोन्वयति मात्ररूपः पुरुषस्तयोरत्यन्तासंकीर्णयोः
प्रत्ययाविशेषो भोगः पुरुषस्य दर्शितविषयत्वात् स भोगप्रत्ययः स-
त्त्वस्य परार्थत्वाद्दृश्यः यस्तु तस्माद्विशिष्टचित्तिमात्ररूपोऽन्यः पौ-
रुषेयः प्रत्ययस्तत्र संयमात्पुरुषविषयाप्रज्ञाजायते न च पुरुषप्रत्यये
न बुद्धिसत्त्वात्मना पुरुषो दृश्यते पुरुष एव प्रत्ययः स्वात्मावलम्बनम्य-
श्रुति तथा ह्युक्तं त्विज्ञातारमरेकेन विज्ञानीयादिति ॥ ३५ ॥

**ततः प्रातिभश्चावणवेदनादर्शास्वाद्-
वार्ता जायन्ते ॥ ३६ ॥**

प्रातिभात्सूक्ष्मव्यवहितविप्रकृष्टातीतानागतत्रयस्य-
व्यशब्दश्च वणं वेदनाद्विव्यस्यर्शाधिगमः आदर्शासिद्धवित्त्वा
स्वादाद्विव्यरससंख्यत् वार्तातोदित्यस्यैवा विभूतास्ति
त्यं जायन्ते ॥ ३६ ॥

वणः पुनरेकैकः पदात्मा

तेसमाधावुपसर्गाव्यस्थानेसिद्धयः । ३७ ।

तेप्रातिभादयः समाहितचित्तस्योत्पद्यमानाउपसर्गास्तद्वर्णनं
प्रत्यनौकत्वात् व्युत्थितचित्तस्योत्पद्यमानाः सिद्धयः ॥ ३७ ॥

बंधकारणशैथिल्यात्प्रचारसंवेदनाच्च
चित्तस्यपरशरीरावेशः ॥ ३८ ॥

लोलुभूतस्यमनसोप्रतिष्ठस्यशरीरेकमाश्रयवशाद्बंधः प्रतिष्ठेत्य-
र्थः तस्यकर्मणोबंधकारणस्यशैथिल्यंसमाधिवलाद्भवतिप्रचारसं-
वेदनंचचित्तस्यसमाधिजमेव कर्मबंधजयात् स्वचित्तस्यप्रचारसं-
वेदनाच्चयोगीचित्तंस्वशरीरान्निष्कृष्यशरीरांतरेषुनिः क्षिपति-
निः क्षिप्तंचित्तंचेन्द्रियाण्यनुपतंतियथासधुकरराजानंमक्षिका
उत्पंतमनूत्यतंतिनिविशमानमनुनिविशंतेतथेन्द्रियाणिपरशरीरा-
वेशेचित्तमनुविधोयंतद्विति ॥ ३८ ॥

उदानजयाज्जलपंककंठकादिष्वसंग-
त्क्रांतिश्च ॥ ३९ ॥

समस्तेन्द्रियवृत्तिः प्राणादिजलज्जगज्जीवनंतस्यक्रियापञ्चतयीप्रा-
णोमुखनासिकागतिराहृदयवृत्तिः समनयनात्ममानश्चानाभि-
वृत्तिः अपनयनादपान आपादतलवृत्तिः उन्नयनादुदानआशि-
रोवृत्तिः व्यायीव्यानद्वितितेषांप्रधानः प्राणउदानजयाज्जलपंक-
कंठकादिष्वसंगः उत्क्रांतिश्चप्रायणकालेभवतितावद्विशिष्टत्वेनप्र-
पृथिव्योरन्तरं ॥

प्रातिभादयः सज्जलनम् ॥ ४० ॥

प्रातिभन्नामतारकन्तद्विवेकशक्तिं कृत्वाज्ज्वलति ॥ ४० ॥

**अत्राकाशयोः सम्बन्धसंयमाद्दिव्यं श्रीच
म् ॥ ४१ ॥**

सर्वश्रोत्राणामाकाशं प्रतिष्ठासर्वगद्धानां वयथोक्तं तुल्यदेशश्रव-
णानामेकदेशश्रुतिरवसर्वेषां भवतीति तच्चैतदाकाशस्य लिङ्गं अना-
वरणं चोक्तं तथा ऽमूर्तस्यानावरणदर्शनाद्भिभुत्वमपि प्रख्यातमा-
काशस्य 'अद्भ्यहणानुमितं' श्रीच'वधिरावधिरयोरेकः शब्द'गृह-
णायपरीनगृहणातीति तस्माच्छ्रोत्रमेव शब्दविषयं श्रीचाकाश-
योस्त्वन्धेकतसंयमस्य योगिनोदिव्यं श्रीचं प्रवर्तते ॥ ४१ ॥

**कायाकाशयोः सम्बन्धसंयमाल्लघुतूलस-
मापत्तेश्चाकाशगमनम् ॥ ४२ ॥**

यत्र कायस्तत्राकाशं तस्यावकाशदानात्कायस्य ते न सम्बन्धप्रा-
प्तिस्तत्रैकतसंयमोजित्वा तत्सम्बन्धलघुषुतूलादिष्वापरमाणुभ्यः
समापत्तिं लब्ध्वा जितसम्बन्धोलघुर्लघुत्वाच्च जलेपादाभ्यां विहरति
ततस्तूर्णनाभितंतुमात्रे विहृत्य रश्मिषु विहरति ततो यथेष्टमाका-
शगतिरस्य भवतीति ॥ ४२ ॥

**वहिरकल्पितावृत्तिर्महाविदेहा ततः प्र-
काशावरणक्षयः ॥ ४३ ॥**

शरीराद्बहिर्मनसोवृत्तिर्लाभो विदेहानामधारणासायदि शरीर
प्रतिष्ठस्य मनसोवहिवृत्तिमात्रेण भवति सा कल्पितेत्युच्यते या तु श-
रीरनिर्गमे जावहिर्भूतस्यैव मनसोवहिवृत्तिः स प्रत्यक्ष-
त्वकल्पितया साधयत्यकल्पितां महाविदेहास्मिन्नावित्वा
स्याविशंति योगिनः ततश्च धारणावपस्थाप्या विर्भूतास्ति
दावरणं क्लेशकर्मविपाकत्रयं रजः पुनरेकैकः पदात्मा

स्थूलस्वरूपसूक्ष्मान्वयार्थवत्त्वसंयमाद्भू-
तजयः ॥ ४४ ॥

तत्रपार्थिवाद्याः शब्दादयोविशेषाः सहकारादिभिर्धर्मैः स्थूल-
शब्देनपरिभाषिता एतद्भूतानांप्रथमंरूपंस्वसामान्यमूर्तिभूमिः
क्षीजलंवह्निदृष्टावायुः प्रणामीसर्वतोगतिराकाशइत्येतत्स्व-
रूपशब्देनोच्यते अस्वसामान्यशब्दादयोविशेषाः तथाचो-
क्तं एकजातिसमन्वितानामेषांधर्ममात्रव्यावृत्तिरितिसामान्यवि-
शेषसमुदायोद्रव्यं द्विष्टोहिसमूहः प्रत्यस्तमितभेदावयवानुगतः
शरीरंवक्ष्योयथवनमितिशब्देनोपात्तभेदावयवानुगतः समूहउ-
भयेदेवमनुष्याः समूहस्यदेवएकोभागोमनुष्या द्वितीयोभागस्ता-
भ्यामेवाभिधीयतंसमूहः सचभेदविवक्षितआत्माणांवन्नं ब्राह्मणा-
नांसंघः आत्मवनंत्राह्मणसंघइति सपुनर्द्विविधोयुतसिद्धावयवो-
ऽयुतसिद्धावयवश्चयुतसिद्धावयवः समूहोवनंसंघइतिअयुतसिद्धा-
वयवः संघातः शरीरंवक्षः परमाणुरितिअयुतसिद्धावयवभेदानु-
गतः समूहोद्रव्यमितिपतंजलिः एतत्स्वरूपमित्युक्तंअथकिमेषां
सूक्ष्मरूपंतन्माभूतकारणंतस्यैकोवयवः परमाणुः सामान्यवि-
शेषात्माऽयुतसिद्धावयवभेदानुगतः समुद्रायइत्येवंसर्वतन्मात्रा-
णि एतत्तृतीयम्अभूतानांचतुर्थरूपं स्थ्यातिक्रियास्थितिशीलागु-
णाः कार्यस्वभावानुपातिनोन्वयशब्देनोक्ताः अथैषांपञ्चरूपमर्थ-
वत्त्वं भोगापवर्गार्थतागुणेष्वन्वयिनोगुणास्तन्मात्रभूतभौतिकेष्वि-

पृथिव्योरन्तरात्तत्तेखिदानोभूतेषुपञ्चसुपञ्चरूपेषुसंयमात्तस्यतत्स्वरूप-
प्रातिभाह्वं जयश्चप्रादुर्भवतितत्त्वपञ्चभूतस्वरूपाणिजित्वाभूत-
प्रातिभन्नामतारकन्तद्विवेकः ॥ ४४ ॥

ततोणिमादिप्रादुर्भावः कायसम्पत्तद्व-
र्मानभिघातश्च ॥ ४५ ॥

तत्राणिमाभवत्यणुः लघिमालघुर्भवति मंहिमामहान् भवति
प्राप्तिरंगुल्ययेणापिस्पृशतिच न्द्रमसंप्राकास्यमिच्छानभिघातःभू-
मावुन्मज्जतिनिमज्जतिययोदकेवशित्वंभूतभौतिकेषुवशीभवत्य-
वशीचान्येषांईगित्वंतेषांप्रभवाप्ययव्यूहानामौष्टेयत्रकामावसा-
यित्वंसत्यसङ्कल्पतायथासङ्कल्पस्तथाभूतप्रकृतौनामवस्थानंनच
शक्तोपिपदार्थविपर्यासङ्करोति कस्मात्तदन्यस्यत्राकामावसायि-
नः पूर्वसिद्धस्यतथाभूतेषुसङ्कल्पादिति एतान्यष्टावैश्वर्याणिकाय-
संपद्द्व्यमाणातद्वर्मानभिघातश्चपृथ्वौमूर्त्याननिरुणाद्वियोगिनःश-
रीरादिक्रियांशिलासप्यनुविशतीति नापः स्निग्धाःक्लेदयंतिना-
ग्निरुहंइतिनवायुः प्रणामीवहत्यनावरणात्मकेप्याकाशेभवत्याह-
तकायः सिद्धानामप्यदृश्योवति ॥ ४५ ॥

रूपलावण्यबलवज्रसंहननत्वानिकायसं-
पत् ॥ ४६ ॥

दर्शनीयः कांतिमान् अतिशयबलः वज्रसंननश्चेति ॥ ४६ ॥

ग्रहणस्वरूपास्मितान्वयार्थवत्वसंयमा
दिन्द्रियजयः ॥ ४७ ॥

सामान्यविशेषात्माशब्दादियांश्चःतेष्विन्द्रियाणांवृत्तिर्विन्ध्य-
तत्सामान्यमात्रग्रहणाकारंकथमनालोचितः सतिस्मवित्वा
न्द्रियेणमनसानुव्यवर्त्तयेतेतिस्वरूपंपुनः प्र- विर्भूतास्ति
सामान्यविशेषयोरयुतसिद्धावयवभेदाणांपुनरेकैकः पदात्मा

यन्ते षां तृतीयं रूपं अस्मिन्नोक्तं चणो हंकारः तस्य सामान्यस्येन्द्रिया
गिविशेषाः चतुर्थं रूपं व्यवसायात्मकाः प्रकाशक्रियास्थितिशीला
गुणाः येषामिन्द्रियाणिसाहचर्या परिणामः पञ्चमं रूपं गुणेषु त
दनुगतपुरुषार्थवत्त्वमिति पञ्चस्वेतेष्विन्द्रियरूपेषु यथाक्रमं संयमः
तत्त्वतश्च जयं कृत्वा पञ्चरूपजयादिन्द्रियजयः प्रादुर्भवति योगिनः ४७

ततो मनोजवित्वं विकरणभावः प्रधानज-
यश्च ॥ ४८ ॥

कायस्यानुत्तमो गतिस्ततो मनोजवित्वं विदेहानामिन्द्रियाणा-
मभिप्रेतदेशकालविषयापेक्षोत्पत्तिस्ततो विकरणभावः सर्वप्रकृति
विकारवशित्वं प्रधानजयद्वये तास्मिन्सिद्धयो मधुप्रतीका उच्यं-
ते एताश्च कारणपञ्चकरूपजयादधिगम्यन्ते ॥ ४८ ॥

सत्त्वपुरुषान्यताख्यातिमत्रस्य सर्वभावा
धिष्ठातृत्वं सर्वज्ञातृत्वं च ॥ ४९ ॥

निर्दूतरजस्तमोमलस्य बुद्धिसत्त्वस्य परैर्वैशारद्ये परस्यां वशीकार
संज्ञायां वर्तमानस्य सत्त्वपुरुषान्यताख्यातिमात्ररूपप्रतिष्ठस्य सर्व-
भावाधिष्ठातृत्वं सर्वात्मानो गुणा व्यवसायव्यवसेयात्मकाः स्वामि
नचेत्तज्ज्ञं प्रत्यक्षेष्टदृश्यात्मत्वेनोपस्थिता इत्यर्थः सर्वज्ञातृत्वं सर्वा-
त्मनां गुणानां शांतीदिताव्यपदेश्यधर्मत्वे न व्यवस्थितानाम् क्रमो
प्राप्तं विवेकजं ज्ञानमित्यर्थः इत्येषा विशोकानामसिद्धिः यां प्रा-
प्त्या पृथिव्योरन्तराः क्षीणक्लेशवन्धनो वशी विहरति ॥ ४९ ॥

प्रातिभास्यस्य पिदोषबीजक्षये कैवल्यम् ॥ ५० ॥
प्रातिभन्नामतारकन्तद्विवेकक्षये सत्त्वस्यायं विवेकप्रत्ययो धर्मः सत्त्व

चहेयपक्षे न्यस्तं पुरुषस्यापरिणामौ शुद्धोन्यः सत्त्वादित्येवमस्य ततो
विरज्यमानस्य या निष्के गवौ जा निदग्धश्चालिवौ ज कल्पान्यप्रसव-
समर्थानि महमनसा प्रत्यस्तंगच्छंति तेषु प्रलिनेषु पुरुषः पुनरिदं ता
पत्रयं न भुंक्ते तदेतेषां गुणानां मनसि कर्मक्लेशविपाकस्वरूपेणाभिव्य-
क्तानां चरितायां नाप्रतिप्रसवे पुरुषस्यात्यन्तिको गुणवियोगः कै-
वल्यं न दाखरूपप्रतिष्ठा चित्तिशक्तिरेव पुरुष इति ॥ ५० ॥

स्थान्युपनिमन्त्रणे सङ्गत्सयाकरणा पुनर-
निष्टप्रसङ्गात् ॥ ५१ ॥

त्रत्वारः खल्वमौ योगिनः प्रथमकल्पिको मधुभूमिकः प्रज्ञाज्यो-
तिरतिक्लांतभावनीयश्चेति तत्राभ्यामौ प्रवृत्तमात्रज्योतिः प्रथमः
कृतं भरप्रज्ञो द्वितीयः भूनेन्द्रियजयौ तृतीयः सर्वेषु भावितेषु भाव-
नीयेषु कृतरचाबन्धः कृतकर्तव्यसाधनादिमांश्चतुर्थीयस्त्वतिक्लां-
तभावनीयस्तस्य चित्तप्रतिसर्ग एकोर्यः सप्तविधा अस्य प्रांतभूमिप्र-
ज्ञाः तत्र मधुमती भूमिमात्रात्कुर्वता ब्राह्मणस्य स्थानिनो देवाः स-
त्त्वशुद्धिमनु रश्यंतः स्थानैरुपनिमन्त्रयन्ते भोरिहास्यतां इहरस्यतां
कमनीयोयं भोगः कमनीयेयङ्गन्यारसायनमिदं जरा मृत्युं वाधते-
वैहायसमिदं यानममी कल्पद्रुमाः पुण्यामन्दाकिनौ सिद्धामहर्ष-
य उत्तमा अनुकूला अप्स रसो दिव्ये श्रोत्रचक्षुषौ वज्रोपमः कायः स्व-
गुणैः सर्वमिदमुपार्जितमायुष्मता प्रतिपद्यतामिदमजयमजरम-
मरस्थानं देवानां प्रियमित्येवमभिधायमानः सङ्गदोषान्भावये-
त्तद्वारेषु संसाराङ्गारेषु पच्यमानेन मय जनेन मरणात्सर्वं आविणा-
वर्तमानेन कथाश्चिदासादितः क्लेशतिमिरविनाशो र्देव्यरूपसंवितु-
चैतत्तृणायो नयो विषयवायवः प्रतिपन्नमन्वाप्स ज्ञानमित्ये तानि नि-
कथमनया विषयमृगतृणायावश्चित्तस्य

ग्नै रात्मानमिद्वनीकुर्यामिति स्वस्तिवः स्वप्नोपमेभ्यः कृपणजन-
 प्रार्थनोयेभ्योविषयेभ्य इत्येव निश्चितमतिः समाधिभावयेत्सङ्गम-
 कृत्वास्मयमपिनकुर्व्यात् एवमहन्देवानामपि प्रार्थनोयइति स्म-
 यादयंसुस्थितं मन्यतया सृष्ट्युना केशेषु गृहीतमिवात्मानं न भावयि-
 ष्यति तथा चास्य छिद्रान्तरप्रेक्षो नित्ययत्नोपचर्यः प्रमादोलब्धविव-
 रः क्लेशानुत्तमयिष्यति ततः पुनरनिष्टप्रसंगः एवमस्य सङ्गस्याव-
 कुर्वतो भावितोऽर्थो दृढो भविष्यति भावनीयश्चार्थो भिमुखो भविष्य-
 तीति ॥ ५१ ॥

क्षणतत्क्रमयोः संयमाद्विवेकजं ज्ञानम् ५२

यथापकर्षपर्यंतं न्द्रव्यं परमाणुरेव स्य परमाणुपकर्षपर्यन्तः कालः क्ष-
 णः यावतावासमयेन चलितः परमाणुः पूर्वदेशं जह्यादुत्तरदेशमु-
 पसंपद्येत सकालः क्षणः तत्पवाहाविच्छेदस्तु क्रमः क्षणतत्क्रमयो-
 नां स्तिवस्तु समाहारइति बुद्धिसमाहारो मुहूर्ताहोरात्रादयः सख-
 ल्यं कालो वस्तुशून्ये बुद्धिनिर्माणः शब्दज्ञानानुपाती लौकिका-
 नां व्युत्थितदर्शनानां वस्तुस्वरूपइवावभासते क्षणवस्तुपतितः क्र-
 मावलंबी क्रमश्च क्षणानन्तर्यात्मा तत्कालविदः कालइत्याचक्षते यो-
 गिनः न च द्वौ क्षणौ सह भवतः क्रमश्च न द्वयोः सह भुवोरसम्भवात्पू-
 र्वस्मादुत्तरभाविनो यदानन्तर्यं क्षणस्य सक्रमस्तस्माद्वर्तमान एवैकः
 क्षणो न पूर्वोत्तरक्षणाः सन्तीति तस्मान्नास्ति तत्समाहारः यंतुभूत-
 भाविनः क्षणास्ते परिणामान्विता व्याख्येयास्ते नैकेन क्षणेन कृतस्त्री-
 लोकाः परिणाममनुभवति तत्क्षणोपारूढाः खल्वमीधमांस्तयोः
 संयमात्तयोः साक्षात्करणान्ततश्च विवेकजं ज्ञानमप्रा-
 प्य यविशेष उपदिष्यते ॥ ५२ ॥

पवर्गाणां

नैरन्यतानवच्छेदात्तु--

तुल्योस्ततःप्रतिपत्तिः ॥ ५३ ॥

तुल्योद्देशज्ञानसाक्ष्ये जातिभेदोन्यतायां हेतुर्गौरियं वडवेय-
मिति तुल्यदेशजातीयत्वे लक्षणमन्यत्वकरङ्गालाक्षौ गौः स्वस्ति-
मती गौरिति हयो राम लक्ष्मणयोर्जातिलक्षणसाक्ष्याद्देशभेदोन्यत्वकर-
रदम्पूर्वमिदमुत्तरमिति यदा तु पूर्वमात्मलक्ष्मणमन्यव्ययस्य ज्ञातु-
रुत्तरदेशे उपावर्तते तदा तुल्य देशत्वे पूर्वमेतदुत्तरमेतदिति प्रवि-
भागानुपपत्तिः असंदिग्धं न च तत्त्वज्ञानेन भवितव्यमित्यत इदमुक्तं
ततः प्रति पत्तिर्विवेकजज्ञानादितिकथं पूर्वमलक्षसहचरणोद्देश
उत्तरमलक्षसहचरणोद्देशाद्भिन्नस्ते चामलक्षके स्वदेशज्ञानानुभवभिन्ने
अन्यदेश ज्ञानानुभवस्तु तयोरन्यत्वहेतुरिति एतेन दृष्टान्तेन परमा-
णोस्तुल्यजातिलक्षणदेशस्य पूर्वपरमाणुदेशसहचरणसाक्षात्कर-
णादुत्तरस्य परमाणोस्तद्देशानुपपत्तौ उत्तरस्य तद्देशानुभवोभिन्नः
सहचरणभेदात्तयोरीश्वरस्य योगिनो न्यत्वप्रत्ययो भवति इति अपरे-
तुवर्णयन्ति येषां विशेषास्ते न्यताप्रत्ययं कुर्वन्तीति तत्रापि देशलक्ष-
णभेदो मूर्तिव्यवधिजातिभेदस्यान्यत्वहेतुः लक्षणभेदस्तु योगिबुद्धि-
गम्य एवेति अत उक्तं मूर्तिव्यवधिजातभेदाभावान्नास्ति मूलपृथ-
क्त्वमिति वार्षगण्यः ॥ ५३ ॥

तारकं सर्वविषयं सर्वथाविषयमक्रमं चेति विवेकजं ज्ञानम् ॥ ५४ ॥

तारकमिति स्वप्रतिभोत्थमनौपदेशिकमित्यर्थः सर्वविषयं
किञ्चिदविषयीभूतमित्यर्थः । सर्वथाविषयमतो तान् विषय-
सर्वपर्यायैः सर्वथा जानातीत्यर्थः अक्रममित्येकलक्षणमिव
सुव्याप्यतातीत्यर्थः एतद्विवेकजं ज्ञानं व्याप्यो विभूतास्ति
पुनरेकैकः पदात्मा

प्रदोयोमधुमतीभूमिसुपादाययावदस्यपरिसमाप्तिरितिप्राप्तविवे-
कजज्ञानस्याप्राप्तविवेकजज्ञानस्यवा ॥ ५४ ॥

सत्त्वपुरुषयोःशुद्धिसाम्येकैवल्यमिति ५५

यदानिर्दूतरजस्तमोमलंबुद्धिः सत्त्वंपुरुषस्यान्यताप्रत्ययमा-
चाधिकारंदग्धक्ते शर्वोजंभवतितदापुरुषस्य शुद्धिसारूप्यमिवाप-
न्नंभवतितदापुरुषस्योपचरितभोगाभावः शुद्धिः एतस्यामवस्था
यांकैवल्यंभवतिईश्वरस्यानोश्वरस्यवाविवेकजज्ञानभागिनदूत-
रस्यवानिदग्धक्तेश्वोजस्यज्ञानेपुनरपेक्षाकाचिदस्ति सत्त्वशुद्धि-
हारेणैतत्समाधिजमैश्वर्यंचज्ञानंचोपक्रातंपरमार्थतत्तत्ज्ञानादृशं
ननिवर्ततेतस्मिन्निवृत्तेनसंरयुत्तरेक्तेगाः क्लेशाभावात्कर्मविपा-
काभावस्वरिताधिकाराच्चैतस्यामवस्थायां गुणानपुरुषस्यपुनर्दृ-
श्यत्वेनोपतिष्ठंतेतत्पुरुषस्यकैवल्यंतदापुरुषः स्वरूपमात्रज्योति-
रमलः कैवल्योभवति ॥ ५५ ॥

**इतिपातञ्जलभाष्यप्रवचने विभूति-
पादस्तृतीयः ॥ ३ ॥**

—*—

जन्मौषधिमंचतपःसमाधिजाःसिद्धयः १

देहान्ततरिताजन्मनासिद्धिः औषधिभिरसुरभवनेपुरसा-
यनेनेत्येवमादिमन्त्रैराकाशगमनाग्निमादिभालः तपसासङ्कल्प
विजिज्ञासरूपीयत्वकामगदृत्येवमादिसमाधिजाः सिद्धयोव्या-
प्यन्त्येन्द्रियाणामन्यजातीयधरिणतानां ॥ १ ॥

एवपरिणामःप्रकृत्यापूरात् २ ॥

पवर्गाणांपुरुषोद्धारपरिणामोयजनस्तेषामपूर्वावयवानु

प्रवेशाद्भवतिकायेन्द्रियप्रकृतयश्चस्वस्वविकारमनुगृह्णन्तिषापू-
रेणधर्मादिनिमित्तमपेक्षमाणा इति ॥ २ ॥

**निमित्तमप्रयोजकम्प्रकृतीनांवरणभेद-
स्तुततः चेच्चिकवत् ॥ ३ ॥**

नहिधर्मादिनिमित्तमप्रयोजकंप्रकृतीनांभवतिनकार्येणकारणंप्र-
वर्ततइतिकथंतर्हिवरणभेदस्तुततः चेच्चिकवत्तथाचेचिकः के-
दारादेषांपूर्णात्केदारांतरंपिप्लावयिषुः समंनिस्त्रंनिस्त्रतरंवाना-
पः पाणिनापकर्षत्यावरणंत्वासांभिनक्षितस्मिन्भिन्नेस्त्रयमेवषा-
पः केदारांतरमाप्लावयंतितथाधर्मः प्रकृतीनामावरणमधर्मंभि-
नक्षितस्मिन्भिन्नेस्त्रयमेवप्रकृतयः स्वस्वविकारमाप्लावयंतित-
थावासएवचेच्चिकस्तस्मिन्नेवकेदारेणप्रभवत्यौदकान्भौमान्वार-
सान्त्वान्यमूलान्यनुप्रवेशयितुंकिंतर्हिसुदृग्गवेधुकश्यामाकादींस्त-
तोपकर्षत्यपकृष्टेषुतेषुस्त्रयमेवरसाधान्यमूलान्यनुप्रविशंतितथाध-
र्मोनिवृत्तिमात्रेकारणमधर्मस्यशुद्धाशुद्धोरत्यन्तविरोधात् नतु-
प्रकृतिप्रतिप्रवृत्तौधर्मोहेतुर्भवतीतिचतनन्दीश्वरादयउदाहार्या-
विपर्ययेणाप्यधर्मोधर्मैवाधते ततश्चाशुद्धिपरिणामइतितच्चापिन-
हुषाजगरादयउदाहार्याः यदातुयोगीवह्ङ्कायान्निर्मिमीते त-
दाकिमेकमन्स्कास्ते भवंत्यथानेकमनस्का इति ॥ ३ ॥

निर्माणचित्तान्यस्मितामात्रात् ॥ ४ ॥

अस्मितामात्रचित्तकारणमुपादायनिर्माणचित्तानिकरोत्स्वि-
तःसचित्तानिभवन्ति ॥ ४ ॥

प्रवृत्तिभेदेप्रयोजकचित्तमेकमेवेवेतास्ति
वह्ङ्नांचित्तानांकथमेकचित्ताभिप्रायः वित्वा
नरेकैकः पदात्मा

सागांप्रयोजकंचित्तमेकंनिर्मितेततः प्रवृत्तिभेदः ॥ ५ ॥

तत्रध्यानजमनाश्रयम् ॥ ६ ॥

पञ्चविधंनिर्माणचित्तंजन्मौषधिमन्त्रतपः समाधिजाः सि-
द्धयद्वुतितत्त्वयदेवध्यानजंचित्तंतदेवानाश्रयंतस्यैवनास्त्याशयोरा-
गादिप्रवृत्तिर्नातः पुण्यपापाभिसम्बन्धः क्षीणकृतं श्रत्वाद्योगिन-
द्वुतिद्वुतरेषां तुविद्यतेकमाश्रयोयतः ॥ ६ ॥

कर्माशुक्लाकृष्णंयोगिनसिद्धिविधमितरेषां ७

चतुष्पदीखल्वियंकर्मजातिः कृष्णाशुक्लकृष्णाशुक्लाऽशुक्लाकृष्णा
चेति तत्त्वकृष्णादुरात्मनांशुक्लकृष्णावहिः साधनसाध्यातत्रपर-
पीडानुग्रहद्वारेणकर्मश्रयप्रचयः शुक्लातपः स्वाध्यायाध्यानवतां
साहिकेवलेमनसिचायतत्वादवहिः साधनाधीनानपरान्पीड-
यित्वाभवतिचशुक्लाऽकृष्णासंन्यासिनां क्षीणक्लेशानांचरमदेहा-
नामितितत्राशुक्लं योगिनएवफलसंन्यासादकृष्णंचानुपादाना
तद्वृत्तरेषांतुभूतानापूर्वमेवत्रिविधमिति ॥ ७ ॥

ततस्तद्विपाकानुगुणानामेवाभिव्यक्तिर्वा
सनानाम् ॥ ८ ॥

ततइतित्रिविधात्कर्मणः तद्विपाकानुगुणानामेवेतियज्जाती
यस्यकर्मणीयोविपाकस्तस्यानुगुणायावासनाः कर्मविपाकमनुशे-
रतेत्यत्रैवाभिव्यक्तिर्नहिदैवं कर्मविपच्यमानंनारकतिर्यङ्म-
युक्तिनिमित्तंभवतिकिंतुदैवानुगुणाएवास्य वा-
कतिर्यङ्मनुष्येषुचैवंसमानश्चरः ॥ ८ ॥

पवर्गाणांपुरुषात्सहितानामप्यानंतयं-

स्मृतिसंस्कारयोरैकरूपत्वात् ॥ ९ ॥

वृषदंशविपाकोदयः स्वयंजकांजनाभिव्यक्तः सयदिजातिशते-
नवादूरदेशतयावाकल्पश्च तेनवाच्यवहितः पुनश्चस्वयंजकांजन-
एवोदियात्द्रागित्येवंपूर्वानुभूतवृषदंशविपाकाभि संस्कृतावा-
सनाउपादायव्यज्ये तकस्मात्त्यतोव्यव हितानामप्यासांसदृशंक-
मांभिव्यंजकंनिमित्तीभूतमित्यानंतर्त्यमेवकुतश्चास्मृति संस्कार-
योरैकरूपत्वात्तथानुभवास्तथासंस्काराःतेचकर्मवासनानुरूपाः
यथाचवासनास्तथास्मृति रितिजातिदेशकालव्यवहितेभ्यः सं-
स्कारेभ्यः स्मृतिः स्मृतेष्वपुनः संस्कारादित्ये तेस्मृतिसंस्काराः क
मांशयवृत्तिलाभवाद्वाह्यज्यंते अतश्चव्यवहितानामपिनिमित्तनै-
मित्तिकभावानुच्छेदादानंतर्त्यमेवसिद्धमिति ॥ ९ ॥

तासामनादित्वं चाशिषोनित्यत्वात् १० ॥

तासांवासनानामाशिषोनित्यत्वादनादित्वंयेयसाशौर्मान-
भूवंभूयासमिति सर्वस्यदृश्यतेसानस्वाभाविकीकस्मात् जातमा-
चस्यजन्तोरननुभूतमरणधर्मकस्यवेषदुःखा नुस्मृतिनिमित्तोम-
रणचासः कथंभवेत्नचस्वाभाविकंवस्तुनिमित्तमुपादत्ते तस्माद
नादिवासनानुविद्धमिदंचित्तंनिमित्तवशारकाश्चिदेववासनाः प्र
तिलभ्यपुरुषस्य भोगायोपावर्तते इतिघटप्रासादप्रदौपकल्पसं-
कोचविकाशिचित्तंशरीरपरिमाणाकारमात्रमित्यपरेप्रतिपन्ना-
स्तथाचांतराभावः संसारस्ययुक्तइतिवृत्तिरेवास्यविभुनः संकोच-
विकाशिनीत्याचार्यः तच्चधर्मादिनिमित्तापेक्षंनिमित्त-
धवाच्चमाध्यात्मिकं चशरीरादिसाधनापेक्षंवाह्यवित्वा
वादनादिचित्तमात्राधीनंश्रद्धादोध्यमानानुतास्ति
दयोध्यायिनां विहारास्तेवाह्यसाधनरेकैकः पदात्मा

र्ममभिनिर्वर्तयंतितयोर्मांसं संवलीयः कथं ज्ञानवैराग्ये केनातिश
 य्यते दंडकारण्यश्चित्तव्यक्तिरेकेण कः शरीरेण कर्मणा शून्यं कर्तुमु-
 त्सहेतुसमुद्रमगस्य वद्वापिवेत् ॥ १० ॥

**हेतुफलाश्रयालंबनैः संगृहीतत्वादेषा
 मभावेतदभावः ॥ ११ ॥**

हेतुर्धर्मात्सुखमधर्मात्दुःखं सुखाद्रागोदुःखाद्वेदस्ततश्च प्रयत्न-
 स्तेन मनसा वाचा कायेन वापरिस्थंदमानः परमनुगृह्णाति उप-
 हंति वा ततः पुनर्धर्माधर्मौ सुखदुःखेरागद्वेषाविति प्रवृत्तमिदं षड्
 सारचक्रमस्य च प्रतिक्षणमावर्तमानस्याविद्यानेत्रीमूलं सर्वज्ञे शा-
 नामित्येष हेतुः फलं तु यमाश्रित्य यस्य प्रत्युत्पन्नता धर्मादेः न ह्यपु-
 र्वोपजनः मनस्तु साधिकारमाश्रयो वासनानन्यवसिताधि-
 कारे मनसि निराश्रया वासनाः स्यात्सुखं हंते यदभिमुखीभूतं व-
 स्तु यां वासनां व्यनक्ति तस्यास्तदालंबनमेवं हेतुफलाश्रयालंबनैरे-
 तैः संगृहीताः सर्वा वासनाः एषामभावे तत्संश्रयाणामपि वासना-
 नामभावः नास्त्यसतः संभवो न वास्ति सतो विनाश इति द्रव्यत्वे-
 न संभवंत्यः कथं निवर्तिष्यंते वासना इति ॥ ११ ॥

**अतीतानागतं स्वरूपतोस्त्यध्वभेदाद्वर्मा
 णां ॥ १२ ॥**

भविष्यत् व्यक्तिकमनागतं अनुभूतव्यक्तिकमतीतं स्वप्नापारोपा-
 नयं चैतद्वस्तु ज्ञानस्य ज्ञेयं यदि चैतदस्वरूपतो नाभवि-
 ज्ञापमुदयतस्य तत्स्मादतीतानागतं स्वरूपतो स्ती-
 नादपवर्गभागीयस्य वा कर्मणः फलमुत्पत्सु
 पवर्गानां पुरुषादिभूतेन निर्वर्तते न कुशलानुष्ठानं न यु-

अथ तस्य तद्व्यक्तीनिमित्तवर्तमानोत्कर्षणे समर्थनापूर्वोपजनने-
 सिद्धनिमित्तनैमित्तिकस्य विशेषानुग्रहणं कुरुतेना पूर्वमुत्पादय-
 ति धर्मीचानेकधर्मस्वभावस्तस्य चाध्वभेदेन धर्माः प्रत्यवस्थिताः न
 च यथावर्तमानं व्यक्तविशेषापन्नं द्रव्यतोस्त्येवमतीतमनागतं च-
 कथं तर्हि स्वै नैव व्यंग्यं न स्वरूपेणानागतमस्ति स्वेन चानुभूतव्यक्ति-
 केन स्वरूपेणातीतमिति वर्तमानस्यैवाध्वनः स्वरूपव्यक्तिरिति न-
 भवत्यतीतानागतयोराध्वनोरेकस्य चाध्वनः समर्थत्वावध्वानौ ध-
 र्मिसमन्वागतौ भवत एवेति नाभूत्वाभावसूत्राणामध्वनामिति ॥
 १२ ॥

ते व्यक्तसूक्ष्मा गुणात्मानः ॥ १३ ॥

ते खल्वसौ व्यध्वानौ धर्मावर्तमाना व्यक्तात्मानोतीतानागताः सू-
 क्ष्मात्मानः षड्विशेषरूपाः सर्वमिदं गुणानां संनिवेशविशेषमात्र-
 मिति परमार्थतीगुणात्मानः तथा च शास्त्रानुशासनं गुणानां परमं
 रूपं न दृष्टिपथमुच्छ्रित्य त्तद्दृष्टिपथं प्राप्तं तन्मायेव सुतुच्छकमिति-
 यदा तु सर्वे गुणाः कथमेकः शब्द एकमिदमिति ॥ १३ ॥

परिणामैकत्वाद्बस्तुतत्त्वम् ॥ १४ ॥

प्रख्याक्रियास्थितिशीलानां गुणानां ग्रहणात्मकानां कारणभावे
 नैकः परिणामः श्रोत्रमिन्द्रियग्राह्यात्मकानां शब्दभावेनैकः परि-
 णामः शब्दो विषय इति शब्दादीनां मूर्तिसमानजातीयानामेकः
 परिणामः पृथिवीपरमाणुस्तन्मात्रावयवस्तेषाञ्चैकः परिणामः पृ-
 थ्वीगौर्वक्षपर्वतद्वयत्वेमादिभूतां तरेष्वपि सैहो दृश्यमानाः
 काशदानान्युपादाय सामान्यमेकविकारारंभः सत्त्वा-
 विज्ञानविसहरोस्तु ज्ञानमर्थविसहजं भूतास्ति
 यादिशायैवस्तु स्वरूपमप्यनुवते जाकैकः पदात्मा

विषयोपमंनपरमार्थतोऽस्तीति चेद्वाहुः तेतथेति प्रत्युपस्थितमिदं स्व-
माहात्म्येन वस्तु कथमप्रमाणात्मकेन विकल्पज्ञानवलेन वस्तु स्व-
रूपमुत्सृज्य तदेवापलपंतः शब्देयवचनाः स्युः कुतश्चेतदन्याय्यं । १४ ।

वस्तुसाम्ये चित्तभेदात्तयोर्विभक्तः पंथाः १५

बहुचित्तावलंबनीभूतमेकं वस्तु साधारणं तत्खलु नैकचित्तपरि-
कल्पितं नाप्यनेकचित्तपरिकल्पितं किन्तु स्वप्रतिष्ठं कथं वस्तुसाम्ये
चित्तभेदात् धर्मापेक्षं चित्तस्य वस्तुसाम्ये पिसुखज्ञानं भवत्यधर्मापे-
क्षं ततएव दुःखज्ञानमविद्या पेक्षं ततएव मूढज्ञानं सम्यग्दर्शनापे-
क्षं ततएव माध्यस्थ्यज्ञानमिति कस्यतश्चित्तेन परिकल्पितं न चान्य
चित्तपरिकल्पितेनार्थेनान्यस्याचित्तोपरागोयुक्तः तस्माद्वस्तुज्ञान
योर्ग्राह्यग्रहणभेदभिन्नयोर्विभक्तः पंथानानयोः सङ्करगन्धोप्यस्ती-
तिसां स्थपक्षे पुनर्वस्तुत्रिगुणं चलंचगुणवृत्तमिति धर्मादिनिमित्ता
पेक्षं चित्तै रभिसंबद्धास्ते निमित्तानुरूपस्य च प्रत्ययस्योत्पद्यमानस्य ते
न तेनात्मना हेतुर्भवति केचिदाहुर्ज्ञानसहभूरेवार्थो भोग्यत्वात् सु-
खादिवदिति त एतया द्वारा सोधारणत्वं बाधमानाः पूर्वोत्तरेषु चक्षणे
षु वस्तुरूपमेवापन्हुवते ॥ १५ ॥

**न चैकचित्ततंच वस्तु तदप्रमाणकं तदा किं
स्यात् ॥ १६ ॥**

एकचित्ततंच चेद्वस्तु स्यात्तदा चित्ते व्यये निरुद्धे वा स्वरूपमेव तेनाप-
रास्यप्रमस्याविषयीभूतमप्रमाणकम् गृहीतस्वभावकं केन चित्त-
स्यात्संबध्यमानं वा पुनश्चित्ते न कुत उत्पद्ये तथे चास्या
आस्ते चास्य नस्य रेवं नास्ति पृष्ठमित्युदरमपिन गृह्ये-
तद्वत्साधारणः स्वतंत्राणि च चित्तानि प्रति
पवर्गाणां पुरुषाणां पलब्धिः पुरुषस्य भोग इति ॥ १६ ॥

तदुपरागापेक्षित्वाच्चित्तस्य वस्तुज्ञाता-
ज्ञातम् ॥ १७ ॥

अयस्कांतमणिकल्याविषयाअयः सधर्मकंचित्तमभिसंबद्धोप-
रंजयंतियेनचविषयेणोपरक्तंचित्तंसविषयोज्ञातस्तोन्यः पुनर-
ज्ञातोवस्तुनोज्ञाताज्ञात खलुपत्वात्परिणामिचित्तंयस्यतुतदेव
चित्तंविषयस्तस्य ॥ १७ ॥

सदाज्ञाताश्चित्तवृत्तयस्तत्प्रभोः पुरुष
स्यापरिणामित्वात् ॥ १८ ॥

यदिचित्तवत्प्रभुरपिपुरुषः परिणमेततस्तद्विषयाश्चित्तवृत्तयःश-
ब्दादिविषयवत्ज्ञाताज्ञाताःस्यःसदाज्ञातत्वंतुमनसस्तत्प्रभोःपुरु-
षस्यापरिणामित्वमनुमापयतिस्यादाशंकाचित्तमेवस्वाभासंविष-
याभासंचवैशेषिकाणांचित्तात्मवादिनांचभविष्यत्यग्नवत् १८ ॥

नतत्स्वाभासं दृश्यत्वात् ॥ १९ ॥

यथेतराणीन्द्रियाणिशब्दादयश्चदृश्यत्वान्नस्वाभासानितयामनो-
पिप्रत्येतद्व्यंनचानिरत्रदृष्टांतः नह्यग्निरात्मस्वरूपमप्रकाशंप्र-
काशयतिप्रकाशश्चायं प्रकाश्यप्रकाशकसंयोगेदृष्टो नचस्वरूपमा-
त्रेस्ति संयोगः किञ्चस्वाभासंचित्तमित्यग्राह्यमेवकस्यचिदितिश-
ब्दार्थः तद्यथास्वात्मप्रतिष्ठमाकाशंनपरप्रतिष्ठमित्यर्थः स्वबुद्धिप्र-
चोरप्रतिसंवेदनात्स्त्वानांप्रवृत्तिर्दृश्यतेक्रुद्धोहंभीतोहम-
गोऽमुचमेक्रोधहृत्त्येतत्स्वबुद्धेरग्रहणेनयुक्तमिति ॥ १९ ॥

एकसमयेचोभयानवधारकः पदात्मा

नचैकस्मिन्क्षणेस्वपररूपावधारणं

सैवाक्रियातदेवचकारकमित्यभ्युपगमः स्यान्मतिः स्वरसन्निक-
र्षाच्चित्तचित्तातरेणसमनंतरेणगृह्यतइति ॥ २० ॥

चित्तांतरदृश्ये बुद्धेरतिप्रसङ्गः स्मृति-
सङ्करश्च ॥ २१ ॥

अथचित्तंचेच्चित्तांतरेणगृह्येतबुद्धिः केनगृह्यतेसाप्यन्ययासाप्य-
न्ययेत्यप्रतिप्रसङ्गः स्मृतिसङ्करश्च यावंतोबुद्धिबुद्धो नामनुभवास्ता
वंत्यः स्मृतयः प्राप्नुवंतितत्संकराच्चैकस्मृत्यनवधारणं वस्यादित्ये
वंबुद्धिप्रतिसंवेदिनंपुरुषमपलपद्भिर्वैनाशिकैः सर्वमेवाकुलीकृतं-
तेतुभोक्तृस्वरूपंयत्तत्तच्चनकल्पयंतोनन्यायेनसंगच्छंते केचित्स्व-
त्वमात्ममपिपरिकल्प्यास्तिससत्त्वोपरतान्पञ्चस्कंधान्निः क्षिप्या
न्यांश्चप्रतिसंदधातीत्युक्ताततएवपुनस्तृस्यंति तथास्क्रन्धानांमहा-
निर्वेदायविरागायानुत्पादायप्रशांतयेगुणेति केब्रह्मचर्यं चरि-
ष्यामीत्युक्तासत्त्वस्यपुनः सत्त्वमेवापन्हवतेसांख्ययोगादयस्तुप्रवा-
दाः स्वशब्देनपुरुषमेवस्वामिनंचित्तस्यभोक्तारमुपयंतीति ॥ २१ ॥

कथंचितेरप्रतिसंक्रमायास्तदाकाराप
त्तौस्वबुद्धिसंवेदनम् ॥ २२ ॥

अपरिणामिर्नाहिभोक्तृशक्तिरप्रतिसंक्रमाचपरिणामिन्यर्थेप्रति
संक्रांतेचतद्वृत्तिमनुपततितस्याश्चप्राप्तचैतन्योपग्रहस्वरूपायाबुद्धि
रिमाचतयाबुद्धिबल्य विणिष्टाहिज्ञानवृत्तिराख्यायते-
तालंनचविवरंगिरौणांनै वांधकारंकुचयोमोदधौ-
विनिवृत्तगोश्वतंबुद्धिबल्यमविनिष्टांकवयोवेद-
पवगांणांपुरुषायते ॥ २२ ॥

द्रष्टृदृश्योपरक्तंचित्तंसर्वार्थम् ॥ २३ ॥

मनोहिमंतयेनार्थेनोपरक्तंतत्स्वयंचविषयत्वाद्विषयिणापुरुषे
णात्मीययावत्याभिसम्बद्धंतदेतच्चित्तमेव द्रष्टृदृश्योपरक्तंविषयवि
षयिनिर्भासंचेतनाचेतनस्वरूपापन्ने विषयात्मकमप्यविषयात्म-
कमिवाचेतनंचेतनमिवस्फटिकमणिकल्पं सर्वार्थमित्युच्यतेतद-
नेनचित्तसारूप्येणभ्रंताः केचित्तदेवचेतनमित्याहुः अपरेचित्त-
मात्रमेवेदंसर्वं नास्तिखल्वयंगवादिर्घटादिश्चसकारणोलोक इ-
तिअनुकम्पनोयास्तेकस्मात् अस्तिहितेप्रांभांतिवौजंसर्वरूपाकार
निर्भासंचित्तमितिसमाविप्रज्ञायांप्रज्ञे योर्थः प्रतिबिंबोभूतस्तस्या
लंबनोभूतत्वादयः सचेदर्थश्चित्तमात्रं स्यात्कथंप्रज्ञारूपमवधा-
र्येततस्मात्प्रतिबिंबोभूतोर्थः प्रज्ञायांयेनावधार्यतेसपुरुषइतिए-
वंगृह्योदयहणयाद्यस्वरूपचित्तभेदात्तयमप्येतज्जातितः प्रबिभ-
जंतैतेसम्पददर्शिनस्तैरधिगतः पुरुषः ॥ २३ ॥

तदसंख्येयवासनाभिश्चित्तमपिपरार्थं
संहत्यकारित्वात् ॥ २४ ॥

तदेतच्चित्तमसंख्येयाभिर्वासनाभिरेवचित्री कृतमपिपरार्थंपर-
स्यभोगापवर्गार्थेनस्वार्थं संहत्यकारित्वाद्गृहवत्संहतकारिणाचि-
त्तेननस्वार्थेनभवितव्येनसुखचित्तंसुखार्थेनज्ञानंज्ञानार्थमुभयम-
प्येतत्परार्थयश्चभोगेनापवर्गेणचार्थेनार्थवान्पुरुषः सएवपरोनप-
रःसामान्यमात्रंयत्तुकिञ्चित्परंसामान्य मात्रंस्वरूपेणोदाहरेद्दे-
नाशिकस्तत्सर्वंसंहत्यकारित्वात्परार्थमेवस्यात्यस्त्वसौ
सनसंहत्यकारिपुरुषइति ॥ २४ ॥

विशेषदर्शिनश्चात्मभावभूतः पदार्थास्त
यथाप्रावृष्टिदृष्टांकुरस्योद्भवेदेनतद्दी

गंश्रवणेनयस्य रोमहर्षाश्रुपातौदृश्यं तेतत्राप्यस्तिविशेषदर्शनवीजं
मपवर्गभागौयंकर्माभिनिर्वर्तितमित्यनुमीयते तस्यात्मभावभा-
वनास्वाभाविकीप्रवर्ततेयस्याभावादिदमुक्तंस्वभानंमुक्तादोषा-
दोषांपूर्वपक्षेरुचिर्भवत्यरुचिश्चनिर्णये भवतितत्त्वात्मभावभावना
कोहमासंकथमहमासंकिंस्विदिदंकथं स्विदिदंकेभविष्यामइति
सानुविशेषदर्शनोनिवर्ततेकुतः चित्तस्यैषविचित्रः परिणामः पु-
रुषस्त्वसत्यामविद्यायांशुद्विष्यत्तधर्मैरपरामृष्टइतिततोस्यात्मभा-
वभावनाकुशलस्यनिवर्ततेइति ॥ २५ ॥

तदाविवेकनिम्नैवत्यप्राग्भारंचित्तं २६

तदानीयदस्यचित्तंविषयप्राग्भोरमज्ञाननिम्नमासीत्तदस्यान्य
थाभवतिकैवल्यप्राग्भारंविवेकजज्ञान निम्नमिति ॥ २६ ॥

तच्छिद्रेषुप्रत्ययांतराणिसंस्कारेभ्यः २७

प्रत्ययविवेकनिम्नस्यसत्त्वपुरुषान्यता ख्यातिमात्रप्रवाहिणश्चि-
त्तस्यतच्छिद्रेषुप्रत्ययांतराण्यस्मीतिवाममेति वाजानामीतिवान
जानामीतिवाकुतः ज्ञेयमाणवीजेभ्यः पूर्वसंस्कारेभ्यइति । २७

ज्ञानमेषांक्लेशवदुक्तम् ॥ २८ ॥

यथाक्लेशादग्धवीजभावानप्ररोहसमर्थाभवन्ति तथानानाग्नि-
नादग्धवीजभावः पूर्वसंस्कारेणप्रत्ययप्रसूर्भवतिज्ञानसंस्कारा-
स्तुचित्ताधिकारसमाप्तिमनुशेरतइतिनचिन्त्यन्ते ॥ २८ ॥

ज्ञानेप्यकुसीदस्यसर्वथाविवेकख्याते

समाधिः ॥ २९ ॥

पवर्गाणांपुरुषार्थेषु कुसीदस्ततोपिनकिञ्चित्प्रार्थयतेत-

त्वापिविरक्तस्य सर्वथाविवेकस्यातिरेवभवतौति संस्कारबीजक्षया
न्नास्यप्रत्ययांतराण्युत्पद्यन्तेतदास्यधर्ममेघोनामसमाधिर्भवति ॥

२६ ॥

ततः क्लेशकर्मनिवृत्तिः ॥ ३० ॥

तक्लाभादविद्यादयः क्लेशाः समूलकाशंकषिताभवन्तिकुशला-
कुशलाश्चकर्मागयाः समूलघातंहताभवन्तिक्लेशकर्मनिवृत्तौजीव-
न्नेवविद्वान्विमुक्तोभवतिकस्मात् यस्माद्विपर्ययोभवस्यकारणंन
हिचौणविपर्ययः कश्चित्क्लेनचित्क्वाचिज्जातोदृश्यतेइति ॥ ३० ॥

**तदासर्वावरणमलापेतस्यज्ञानंस्यात्ज्ञेय
मल्पम् ॥ ३१ ॥**

सर्वैः क्लेशकर्मावरणैर्विमुक्तस्यज्ञानस्यानन्त्यंभवतितमसाभिभू-
तमावृतज्ञानसत्त्वंक्वचिदेवरजसाप्रवर्तितमुद्वाटितंयद्व्यसमर्थंभ-
वतितत्त्वयदासर्वैरावरणमलैरपगतमलं भवतितदाभवत्यस्यान-
त्यंज्ञानस्यानन्त्याज्ज्ञेयमल्पंसंपद्यते यथाकाशिखद्योतः यत्रेदमु-
क्तंअधोमणिमाविध्यत्तमनंगुलिरावपत् अग्रीवस्तंप्रत्यमुंचत्तमजि-
ह्वोभ्यपूजयदिति ॥ ३१ ॥

**ततः कृतार्थानांपरिणामक्रमसमाप्तिर्गु-
णानाम् ॥ ३२ ॥**

तस्यधर्ममेघस्योदयात्कृतार्थानांगुणानांपरिणामक्रम-
प्यतेनहिक्कतभोगापवर्गाः परिसमाप्तक्रमाः क्षणत्वा-
दुहन्ते ॥ ३२ ॥ अथकोयंक्रमोनामेति ॥

क्षणप्रतियोगीपरिणामक्रमः प्रदात्मा

क्रमः ॥ ३३ ॥

ज्ञानं तदर्थं तस्मात्परिणामस्यापरांतेनावसानेन गृह्यते क्रमः स-
 च्छन्तुं भूतक्रममक्षणापुराणतावत्तस्यांते भवति नित्येषु चक्रमोदष्टः द्व-
 यीचयं नित्यताकूटस्थनि त्वतापरिणामनित्यताचतचकूटस्थनित्य
 तापुरुषस्य परिणामनित्यतागुणानां यस्मिन् परिणाम्यमाने तत्त्वं न
 विहन्यते तन्नित्यं उभयस्य च तत्त्वानभिघातान्नित्यत्वन्तचगुणधर्मे
 पुबुद्ध्यादिषु परिणामापरांतनिर्गच्छः क्रमोलब्धपर्यवसानो नित्ये
 पुर्धानिषु गुणेष्वलब्धपर्यवसानः कूटस्थनित्येषु स्वरूपमात्रप्रति-
 ष्ठेषु सुसुक्तपुरुषेषु स्वरूपास्तितान् क्रमेणैवानुभूयत इति तत्त्वाप्यलब्ध-
 पर्यवसानः शब्दपृष्ठे नास्ति क्रियासुपादायकल्पित इति अथास्य-
 संसारस्य स्थित्या गत्या च गुणेषु वर्तमानस्या स्ति क्रमसमाप्तिर्न वेति
 अवचनीयमेतत्कथं अस्ति प्रश्न एकांतवचनीयः सर्वो जातो मरिष्य-
 ति उो भो इति अथ सर्वो मृत्वा जनिष्यत इति विभज्य वचनीयमेतत्-
 प्रत्युदितव्यातिः क्षीणवृणाः कुशलो न जनिष्यते इतरस्तु जनि-
 ष्यते तथा मनुष्यजातिः श्रेयसी न वा श्रेयसीत्येवं परिपृष्टे विभज्य व-
 चनीयः प्रश्नः पशून् अधिकृत्य श्रेयसी देवान्दृष्ट्वा अधिकृत्य नेति अयं त्व-
 वचनीयः प्रश्नः संसारो यमन्तवानथानन्त इति कुशलस्यास्ति संसा-
 रक्रमपरिसमाप्तिर्नेतरस्येति अन्यतरावधारणे दोषः तस्मात्तद्व्याक-
 णीय एवायं प्रश्न इति ॥ ३३ ॥ गुणाधिकारक्रमसमाप्तौ कैवल्य-
 न्तरस्वरूपमवधार्यते ॥

शून्यानां गुणानां प्रतिप्रसवः कै-
 प्रतिष्ठावाचितिशक्तिरिति ३४

पवर्गानां पुरुषार्थशून्यानां यः प्रतिप्रसवः कार्य

यात्मना गुणाणां तत्कैवल्यं स्वरूपं प्रतिष्ठापुनर्बुद्धिसत्त्वा नभिसम्ब-
न्धात्पुरुषस्य चित्तिशक्तिरेव केवला तस्याः सदा तथैवावस्थानं कैव-
ल्यमिति ॥ ३४ ॥

इति श्रीपातंजले योगशास्त्रे सांख्यप्रवचने
कैवल्यपादश्चतुर्थः सम्पूर्णः ॥

—**—

श्रीसङ्कटनाशिनी विजयतेतराम् ॥

श्रीगणेशहृदयशिमितवैक्रमवत्सरत-
पस्विताहितियै । श्रीलक्ष्मीनाराय-
णकविवरशोधितमिदञ्जयतु

वत्सा
मृतास्ति
दाता

४: तस्या

ख
रि

त
रि
यं
कं
ब्र

स्वा
भूतास्ति
पदात्मा

वा
नास्ति
पदात्मा